

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 22 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Marcin Buzdygan

Protokolant: Kamila Łapeta

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej Doroty Wieczorek

po rozpoznaniu w dniach: 03.11.2014 roku, 01.12.2014 roku, 19.12.2014 roku, 20.02.2015 roku, 30.03.2015 roku, 17.04.2015 roku, 22.05.2015 roku, 01.07.2015 roku, 04.09.2015 roku, 16.10.2015 roku, 25.11.2015 roku, 01.04.2016 roku, 16.05.2016 roku, 11.07.2016 roku, 16.09.2016 roku, 12.10.2016 roku, 29.03.2017 roku, 12.05.2017 roku, 13.06.2017 roku, 22.08.2017 roku

sprawy:

1. A. H. (1), syna J. i R. z domu K., urodzonego w dniu (...) w E.,

oskarżonego o to, że :

I. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §3 kk.

II. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 1.238.016 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 53.450 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 517.468 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 1.755.484 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 kks

III. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył i przechowywał w garażu przy ulicy (...) w C. wyroby akcyzowe w postaci 1104 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 130 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda oraz 871 litrów spirytusu celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy

skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 55.447zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

IV. w okresie do 23 kwietnia 2010 roku w C. czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonywał obrotu wyrobami tytoniowymi oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) S.A. w ten sposób, że uprzednio nabyte on nieustalonej osoby papierosy w ilości nie mniejszej niż 1104 paczek przechowywał w celu dalszej odsprzedaży w garażu przy ulicy (...) powodując tym szkodę w wysokości nie mniejszej niż 2261,57 złotych na rzecz (...) S.A.,

- tj. o czyn z art. 305 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

V. w dniu 27 listopada 2007 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania pożyczki pieniężnej w kwocie 100.000 złotych, przedłożył w siedzibie (...) Banku (...) Oddział w C. nierzetelny dokument w postaci wniosku o udzielenie pożyczki dla małych firm, w treści którego podał niezgodnie z prawdą informację mającą istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowej pożyczki poprzez określenie celu kredytowania jako „finansowanie działalności bieżącej” wyżej wymienionej spółki podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z udzielonej pożyczki z z góry powziętym zamiarem przeznaczył na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który w dniu 28.10.2009 roku stał się jego oraz M. H. własnością,

- tj. o czyn z art. 297§1 kk

VI. w dniu 7 października 2008 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania kredytu w kwocie 100.000 złotych, przedłożył w siedzibie (...) I Oddział w C. nierzetelny dokument w postaci wniosku o udzielenie kredytu na działalność gospodarczą, w treści którego podał niezgodnie z prawdą informację mającą istotne znaczenie dla uzyskania przedmiotowego kredytu poprzez określenie celu kredytowania jako „podwyższenie środków obrotowych” wyżej wymienionej spółki, podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z udzielonego kredytu z z góry powziętym zamiarem przeznaczył na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który w dniu 28.10.2009 roku stał się jego oraz M. H. własnością,

- tj. o czyn z art. 297§1 kk

VII. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

2. M. B. (1) syna Z. i U. z domu S., urodzonego w dniu (...) w M.,

oskarżonego o to, że :

VIII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych,

w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

IX. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 47.616 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 58.044 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

X. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

3. Z. B. syna Z. i K. z domu B., urodzonego w dniu (...) w P.,

oskarżonego o to, że :

XI. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 47.616 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym

organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 58.044 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XIII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

4. G. B. (1) syna W. i A. z domu S., urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że :

XIV. w okresie stycznia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XV. w okresie stycznia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1000 paczek po 20 sztuk papierosów każda uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 10.428 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

5. M. B. (2) syna S. i K. z domu W., urodzonego w dniu (...) w Z.,

oskarżonego o to, że :

XVI. w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XVII. w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawne małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 9.523 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XVIII. w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

6. M. C. syna M. i G. z domu L., urodzonego w dniu (...) w P.,

oskarżonego o to, że :

XIX. w okresie do kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XX. w okresie do kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1500 paczek po 20 sztuk papierosów każda uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 15.642 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

7. A. C. (1) syna T. i J. z domu F., urodzonego w dniu (...) w C.,

oskarżonego o to, że :

XXI. w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A.

H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXII. w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 600 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 28.569 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2320 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 21.236 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 49.805 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XXIII. w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe, w ilości nie mniejszej niż 600 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

8. M. D. (1) syna C. i K. z domu M., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że :

XXIV. w okresie od listopada 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXV. w okresie od listopada 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 3650 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności

publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 173.798 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XXVI. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 3650 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

9. S. H. (1) syna A. i G. z domu T., urodzonego w dniu (...) w C.,

oskarżonego o to, że :

XXVII. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXVIII. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przechowywał dla innej ustalonej osoby wyroby akcyzowe w postaci 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 22.419,80 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

10. G. J. córki Z. i G. z domu J., urodzonej w dniu (...) w A.,

oskarżonej o to, że :

XXIX. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXX. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie,

a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 310 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 14.761 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 26.250 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 254.135 zł.) uchylała się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 268.896 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XXXI. w okresie do 26 kwietnia 2010 roku w A. i C. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabyła i przechowywała w mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w A. wyroby akcyzowe w postaci 430 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 190 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 20 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 140 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 70 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda oraz 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 11.156 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

XXXII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzała do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 310 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

11. K. J. (1) syna Z. i G. z domu J., urodzonego w dniu (...) w A.,

oskarżonego o to, że :

XXXIII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXXIV. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci

uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 310 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 14.761 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 26.250 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 254.135 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 268.896 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XXXV. w okresie do 26 kwietnia 2010 roku w A. i C. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył i przechowywał w mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w A. wyroby akcyzowe w postaci 430 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 190 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 20 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 140 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 70 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda oraz 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 11.156 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

XXXVI. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 310 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

12. D. K. (1) syna J. i M. z domu W., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że :

XXXVII. w listopadzie 2009 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XXXVIII. w listopadzie 2009 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej umożliwiając nawiązanie kontaktu z A. H. (1) oraz pośrednictwo w nabyciu poprzez składanie zamówień i odbiór celem dalszego wprowadzenia do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.500 litrów udzielił pomocy M. H. (1) w uchylaniu się od opodatkowania poprzez nie

ujawnienie właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 357.120 zł, otrzymując w zamian prowizję pieniężną, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XXXIX. w listopadzie 2009 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, umożliwiając nawiązanie kontaktu z A. H. (1) oraz pośrednicząc w nabyciu poprzez składanie zamówień i odbiór, udzielił pomocy M. H. (1) we wprowadzeniu do obrotu napojów spirytusowych znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 7.500 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujących się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

13. R. K. (1) syna S. i B. z domu G., urodzonego w dniu (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że :

XL. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XLI. w dniu 23 kwietnia 2010 roku w D. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z R. M. (1), poruszając się samochodem m-ki (...) o nr rej. (...), pełniąc rolę tzw. konwojenta pojazdu m-ki (...) nr rej. (...) prowadzonego przez R. M. (1) przewoził z Ł. do D. wyroby akcyzowe w postaci 3000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu w butelkach o pojemności 1 litra każda, znajdującego się w pojeździe kierowanym przez R. M. (1), celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 142.848 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

14. S. K. (1) syna M. i J. z domu K., urodzonego w dniu (...) w Z.,

oskarżonego o to, że :

XLII. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XLIII. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1500 litrów uchyłał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawne małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 71.424 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XLIV. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 1500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

15. Ł. K. (1) syna J. i B. z domu B., urodzonego w dniu (...) w Ż.,

oskarżonego o to, że :

XLV. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XLVI. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1250 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 59.520 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 24.700 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 248.610 zł.) uchyłał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 308.130 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XLVII. w okresie do 26 kwietnia 2010 roku w M. i C. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył i przechowywał w mieszkaniu i pomieszczeniach

gospodarczych przy ulicy (...) w M. wyroby akcyzowe w postaci 170 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda i 30 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 2.086 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

XLVIII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1250 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

16. J. L. (1) syna S. i Z. z domu C., urodzonego w dniu (...) w D.,

oskarżonego o to, że :

XLIX. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B., C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

L. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B., C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzanie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2500 paczki po 20 sztuk papierosów każda, uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 20.471 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LI. w okresie od 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 240 litrów, a następnie po jego rozcieńczeniu i rozlaniu do butelek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi i podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy wprowadził do obrotu w/w alkohol uchylając się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 11.428 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 kks

LII. w dniu 26 kwietnia 2010 roku w B. i D. woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył i przechowywał w garażu przy ulicy (...) w D. oraz domu przy ulicy (...) w B. wyroby akcyzowe w postaci 1597 paczek papierosów (...), (...) i (...) po 20 sztuk papierosów każda, 238 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 700 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 328 paczek papierosów (...)” po 20 sztuk papierosów każda, 100 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 64 paczki papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 80 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 20 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 5 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda oraz 229 litrów alkoholu w butelkach szklanych o różnej pojemności i z różnymi etykietami celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej lub z podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 36.306 zł.,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

LIII. w okresie września 2009 r. do 26 kwietnia 2010 roku w M., S. i B. woj. (...), czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, w celu wprowadzenia do obrotu oznaczał towary podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...), (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc. w ten sposób, że uprzednio nabyte od ustalonej osoby nakrętki do butelek wraz z dozownikami w ilości nie mniejszej niż 800 sztuk umieszczał na butelkach z uprzednio rozcieńczonym przez siebie nielegalnie wyprodukowanym i nabytym spirytusem, a nadto w dniu (...) przechowywał w domu przy ulicy (...) w B. w celu oznaczenia butelek podrobionymi znakami towarowymi 87 sztuk nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 42 sztuki nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 52 sztuki nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...) i 2 sztuki hologramów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), a także celem wprowadzenia do obrotu 39 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 2 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 3 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...) oraz 1 butelkę o pojemności 0,7 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), powodując tym szkodę na rzecz spółki (...) S.A. w wysokości nie mniejszej niż 3805 zł., na rzecz (...) sp. z o.o. w wysokości nie mniejszej niż 58.000 zł oraz na rzecz firmy (...) Inc. w wysokości nie mniejszej niż 14.843,64 zł.

- tj. o czyn z art. 305 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

LIV. w okresie września 2009 r. do 26 kwietnia 2010 roku w M., S. i B. nabył od ustalonej osoby nie mniej niż 800 sztuk podrobionych znaków skarbowych akcyzy, z których 411 sztuk przechowywał w dniu (...) w domu przy ulicy (...) w B. celem puszczenia ich w obieg,

- tj. o czyn z art. 313§2 kk w zw. z art. 12 kk

LV. w okresie od 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B. w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oznaczał podrobionymi znakami akcyzy wyroby akcyzowe w ilości nie mniejszej niż 389 sztuk butelek z nielegalnie wyprodukowanym alkoholem oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi zastrzeżonymi między innymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., spółki (...) S.A. i firmy (...) Inc. w ilości nie mniejszej niż 389 sztuk,

- o czyn z art. 66§1 kks w zw. z art. 6§2 kks

LVI. w okresie od 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał

do obrotu napoje spirytusowe, w ilości nie mniejszej niż 240 litrów spirytusu rozcieńczonych następnie wodą do uzyskania stężenia alkoholu zbliżonego do norm określonych dla wódki, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujących się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk

17. K. M. (1) syna W. i M. z domu C., urodzonego w dniu (...) w Z.,

oskarżonego o to, że :

LVII. w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LVIII. w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 57.139 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LIX. w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 1200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

18. A. P. (1) syna W. i D. z domu C., urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że :

LX. w okresie od listopada 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych,

w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXI. w okresie od listopada 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1300 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 61.900 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXII. w okresie od listopada 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1300 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

19. R. P. (1) syna K. i A. z domu K., urodzonego w dniu (...) w C.,

oskarżonego o to, że :

LXIII. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXIV. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 476.160 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXV. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

20. M. H. (1) syna J. i E. z domu P., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że :

LXVI. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXVII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 571.392 zł.) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 35000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 286.588 zł.) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 857.980 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 kks

LXVIII. w okresie od 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w R. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie uprzednio wyrobów akcyzowych w postaci 150 kilogramów papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kilogramów każdy, a następnie wprowadzenie ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej poprzez sprzedaż innym osobom, uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 81.255 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 kks

LXIX. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich

odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

21. M. S. (1) syna K. i M. z domu G., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że :

LXX. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXI. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 333.312 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXXII. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

22. T. S. (1) syna K. i M. z domu G., urodzonego w dniu (...) w R.,

oskarżonego o to, że :

LXXIII. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A.

H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXIV. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 333.312 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXXV. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w R. i innych miejscowościach woj. (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył i przechowywał w garażu przy ulicy (...) w R. wyroby akcyzowe w postaci 9 kilogramów papierosów luzem pakowanych w worek oraz 2 worków tytoniu o łącznej wadze 1250 gram celem wprowadzenia ich do obrotu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 6050,90 zł,

- tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 6 §2 kks

LXXVI. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

LXXVII. w dniu 2 czerwca 2010 roku w R. w celu udaremnienia wykonania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym wydanego w dniu 30.04.2010 r. w toku postępowania o sygn. V Ds 30/10/Sp Prokuratury Okręgowej w Częstochowie, na podstawie którego został zabezpieczony na poczet grożącej mu kary grzywny i przypadku równowartości korzyści pochodzących z czynu zabronionego m. in. samochód ciężarowy m-ki (...) o nr rej. (...) i nr VIN (...) wraz z dowodem rejestracyjnym serii (...), zawarł umowę sprzedaży tego pojazdu z firmą (...) sp. z o.o. z/s w K., ul. (...) czym uszczuplił zaspokojenie roszczeń Skarbu Państwa na poczet których samochód ten został zabezpieczony,

- tj. o przestępstwo z art. 300§2 kk

23. A. S. (1) syna M. i A. z domu R., urodzonego w dniu (...) w C.,

oskarżonego o to, że :

LXXVIII. w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXIX. w okresie września 2009 r. do 26 kwietnia 2010 roku w M., S. i B. czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonywał obrotu wyrobami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...), (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc., w ten sposób, że nakrętki do butelek wraz z dozownikami w ilości nie mniejszej niż 800 sztuk oznaczone w/w znakami sprzedał B. W. (1), powodując tym szkodę na rzecz spółki (...) S.A., (...) sp. z o.o. oraz na rzecz firmy (...) Inc.

- tj. o czyn z art. 305 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk

24. R. W. (1) syna W. i Z. z domu M., urodzonego w dniu (...) w K.,

oskarżonego o to, że :

LXXX. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXXI. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 400 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 19.046 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXXXII. w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe, w ilości nie mniejszej niż 400 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

25. M. W. (1) syna J. i D. z domu K., urodzonego w dniu (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że :

LXXXIII. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXXIV. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez odkażenie, a następnie zbycie celem wprowadzenia do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 880.896 zł., czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1, 2 i 5 kks

LXXXV. w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.U.E L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

LXXXVI. w okresie czasu co najmniej od września 2009 roku do (...) w nieustalonym miejscu na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, użył niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci skażonego spirytusu w ten sposób, że poprzez zastosowanie substancji chemicznej oczyścił oraz odkaził skażony spirytus w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów wytwarzając alkohol etylowy, bez wymaganego przepisami zezwolenia, a następnie wprowadził go do obrotu sprzedając za pośrednictwem członków grupy indywidualnym odbiorcom jako spirytus spożywczy, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu.

- tj. o czyn z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2 marca 2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych /Dz.U. z dnia 11 kwietnia 2001r. nr 31 poz. 353/ przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

26. J. Z. (1) z domu J. córki E. i H. z domu R., urodzonej w dniu (...) w miejscowości B.,

oskarżonej o to, że :

LXXXVII. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., D., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

LXXXVIII. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 800 litrów uchylała się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraziła Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 38.093 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

LXXXIX. w okresie stycznia 2010 r. do 23 kwietnia 2010 roku w M. i D. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Z. (1) nabyła od ustalonej osoby nie mniej niż 500 sztuk podrobionych znaków skarbowych akcyzy, celem puszczenia ich w obieg,

- tj. o czyn z art. 313§2 kk w zw. z art. 12 kk

XC. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzała do obrotu napoje spirytusowe, w ilości nie mniejszej niż 800 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

27. K. Z. (1) syna H. i B. z domu J., urodzonego w dniu (...) w D.,

oskarżonego o to, że :

XCI. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., D., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XCII. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 800 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 38.093 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XCIII. w okresie stycznia 2010 r. do 23 kwietnia 2010 roku w M. i D. działając wspólnie i w porozumieniu z J. Z. (2) nabył od ustalonej osoby nie mniej niż 500 sztuk podrobionych znaków skarbowych akcyzy, celem puszczenia ich w obieg,

- tj. o czyn z art. 313§2 kk w zw. z art. 12 kk

XCIV. w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe, w ilości nie mniejszej niż 800 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art.. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

28. S. Z. (1) syna Z. i W. z domu M., urodzonego w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że :

XCV. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., S., R., J., D., M. i Z. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej,

- tj. o czyn z art. 258 §1 kk.

XCVI. w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez nabycie, a następnie wprowadzenie do obrotu wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na

uszczipienie należności publicznoprawne małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 57.139 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu,

- tj. o czyn z art. 54 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 kks

XCVII. w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., C., S., R., J., M., Z. i A. woj. (...) oraz innych miejscowościach na terenie kraju, działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu wprowadzał do obrotu napoje spirytusowe znacznej wartości, w ilości nie mniejszej niż 1200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), charakteryzujące się podwyższoną zawartością alkoholu izopropylowego oraz obecnością jonów benzoesanowych wskazujących, że alkohol ten nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi,

- tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

orzeka

1. uniewinnia oskarżonego A. H. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;

2. uznaje oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach II, III, IV i VII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów (kwota narażonego na uszczipienie podatku akcyzowego 1.238.016 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 53.450 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczipienie podatku akcyzowego 517.468 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczipienie podatku akcyzowego wielkiej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 1.755.484 zł, oraz po nabyciu przechowywał w celu dalszej odsprzedaży w garażu przy ul. (...) w C. wyroby akcyzowe w postaci 1.344 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, oraz 874 litrów spirytusu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczipienie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 55.447 zł, przy czym wśród w/w papierosów przechowywał w celu dalszej odsprzedaży uprzednio nabyte od nieustalonej osoby wyroby tytoniowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) SA w ilości 1.104 paczki po 20 papierosów dokonując w ten sposób obrotu papierosami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) powodując tym szkodę w wysokości nie mniejszej niż 2.261,57 złotych na szkodę (...) SA, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) i art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie

oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk w związku z art. 65 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks w związku z art. 7 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w związku z art. 38 § 2 pkt 1 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje oskarżonego na karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

3. uznaje oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w dniu 27 listopada 2007 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania pożyczki pieniężnej w kwocie 100.000 złotych oferowanej przez (...) Bank (...) Oddział w C., przedłożył w siedzibie tego banku wniosek o udzielenie kredytu, w którym złożył nierzetelne pisemne oświadczenia dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, w ten sposób, że jako cel kredytowania wskazał „finansowanie działalności bieżącej” wyżej wymienionej spółki, podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z kredytu, o którego udzielenie wnioskował miał zamiar przeznaczyć na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który ostatecznie nabył w dniu 28.10.2009 roku na zasadzie współwłasności, to jest występku z art. 297 § 1 kk i za to na mocy art. 297 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. uznaje oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w dniu 7 października 2008 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania kredytu w kwocie 100.000 złotych oferowanego przez (...) I Oddział w C., przedłożył w siedzibie tego banku wniosek o udzielenie kredytu, w którym złożył nierzetelne pisemne oświadczenia dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, w ten sposób, że jako cel kredytowania wskazał „podwyższenie środków obrotowych” wyżej wymienionej spółki, podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z kredytu, o którego udzielenie wnioskował miał zamiar przeznaczyć na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który ostatecznie nabył w dniu 28.10.2009 roku na zasadzie współwłasności, to jest występku z art. 297 § 1 kk i za to na mocy art. 297 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 39 § 2 kks w związku z art. 39 § 1 kks oraz art. 85 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) i art. 86 § 1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk w związku z art. 20 § 2 kks, orzeczone wobec oskarżonego A. H. (1) w punktach 2 (drugim), 3 (trzecim) i 4 (czwartym) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

6. na podstawie 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. H. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...);

7. uniewinnia oskarżonego M. B. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku;

8. uniewinnia oskarżonego Z. B. od popełnienia czynu opisanego w punkcie XI części wstępnej wyroku;

9. uznaje oskarżonych M. B. (1) i Z. B. (w ramach czynów opisanych w punktach IX i X oraz XII i XIII części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w Ż., C., M. i P., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 47.616 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej

nie mniejszej niż 58.044 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje każdego z nich go na karę po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje każdego z nich na karę po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości po 110 (sto dziesięć) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec każdego z oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 110 (sto dziesięć) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych;

10. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonych oskarżonym M. B. (1) i Z. B. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata;

11. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonych M. B. (1) i Z. B. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

12. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. B. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

13. uniewinnia oskarżonego G. B. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku;

14. uznaje oskarżonego G. B. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie stycznia 2010 roku w S., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda, uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 10.428 zł, to jest czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za to na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

15. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu G. B. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

16. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego G. B. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego

17. uniewinnia oskarżonego M. B. (2) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku;

18. uznaje oskarżonego M. B. (2) (w ramach czynów opisanych w punktach XVII i XVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku w R. i Z., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 9.523 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

19. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu M. B. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

20. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego M. B. (2) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

21. uniewinnia oskarżonego M. C. od popełnienia czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku;

22. uznaje oskarżonego M. C. (w ramach czynu opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od grudnia 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., M. i Z., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.500 paczek po 20 sztuk papierosów każda, uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 15.642 zł, to jest czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za to na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z

art. 38 § 1 pkt 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

23. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu M. C. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

24. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego M. C. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

25. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. C. na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

26. uniewinnia oskarżonego A. C. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXI części wstępnej wyroku;

27. uznaje oskarżonego A. C. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXII i XXIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 600 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 28.569 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2.320 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 21.236 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 49.805 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 600 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

28. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. C. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

29. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego A. C. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

30. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. C. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

31. uniewinnia oskarżonego M. D. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku;

32. uznaje oskarżonego M. D. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXV i XXVI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 3.650 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 173.798 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 3.650 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

33. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu M. D. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

34. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego M. D. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

35. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. D. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

36. uniewinnia oskarżonego S. H. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXVII części wstępnej wyroku;

37. uznaje oskarżonego S. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M. woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przechowywał dla innej ustalonej osoby wyroby akcyzowe w postaci 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 22.419,80 zł to jest przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i za to na na mocy art. 65 § 3 kks i art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

38. uniewinnia oskarżoną G. J. od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku;

39. uniewinnia oskarżonego K. J. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXIII części wstępnej wyroku;

40. uznaje oskarżonych G. J. i K. J. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXX, XXXI i XXXII oraz XXXIV, XXXV i XXXVI części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C. i A., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 310 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 14.761 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 26.250 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 254.135 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 268.896 zł, oraz w dniu 26 kwietnia 2010 roku przechowywali w mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w A. wyroby akcyzowe w postaci 1.070 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 11.158 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 310 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje każde z nich na karę po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks w związku z art. 7 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje każde z nich na karę po 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości po 200 (dwieście) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec każdego z oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 200 (dwieście) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych;

41. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1

kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonych oskarżonym G. J. i K. J. (1) kar pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata;

42. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonych G. J. i K. J. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

43. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonym G. J. i K. J. (1) na poczet orzeczonych grzywnien okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

44. uniewinnia oskarżonego D. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku;

45. uznaje oskarżonego D. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXXVIII i XXXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w listopadzie 2009 roku, w R., K. i innych miejscowościach woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz w zamiarze aby M. H. (1) popełnił czyn zabroniony, poprzez skontaktowanie M. H. (1) z dostawcą nielegalnie odkażonego spirytusu oraz pięciokrotne dokonanie zamówienia dostawy takiego spirytusu w ilości po 1.500 litrów, a następnie pilotowanie dostawcy na miejsce, w którym towar ten odbierał M. H. (1), ułatwił M. H. (1) popełnienie czynu polegającego na tym, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości 7.500 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 357.120 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości 7.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu D. K. (1) stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 18 § 3 kk w związku z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 kk w związku z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 19 § 1 kk w związku z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 19 § 1 kk w związku z art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

46. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu D. K. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

47. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego D. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

48. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu D. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

49. uniewinnia oskarżonego R. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XL części wstępnej wyroku;

50. uznaje oskarżonego R. K. (1) za winnego tego, że w dniu 23 kwietnia 2010 roku w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, poruszając się samochodem m-ki (...) o nr rej. (...), pełniąc rolę tzw. konwojenta pojazdu m-ki (...) nr rej. (...) prowadzonego przez inną ustaloną osobę przewoził z Ł. do D. wyroby akcyzowe w postaci 3.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 142.848 zł to jest przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks i za to na mocy art. 65 § 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę grzywny w wysokości 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

51. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu R. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

52. uniewinnia oskarżonego S. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XLII części wstępnej wyroku;

53. uznaje oskarżonego S. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XLIII i XLIV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C. i R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 71.424 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

54. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu S. K. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

55. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego S. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

56. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu S. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

57. uniewinnia oskarżonego Ł. K. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XLV części wstępnej wyroku;

58. na podstawie art. 113 § 1 kks w związku z art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie karne wobec oskarżonego Ł. K. (1) o czyn opisany w punkcie XLVII części wstępnej wyroku ustalając, iż czyn ten stanowi wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

59. uznaje oskarżonego Ł. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XLVI i XLVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., M. i innych miejscowościach województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 59.520 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 24.700 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 248.610 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 308.130 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje oskarżonego na karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 210 (dwustu dziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

60. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu Ł. K. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

61. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego Ł. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

62. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu Ł. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

63. uniewinnia oskarżonego J. L. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XLIX części wstępnej wyroku;

64. uznaje oskarżonego J. L. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach L, LI, LII, LIII, LIV, LV i LVI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B., D., S., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 240 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 11.428 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2.500 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 20.471 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 31.899 zł, oraz w dniu 26 kwietnia 2010 roku przechowywał w garażu przy ul. (...) w D. oraz w domu przy ul. (...) w B. wyroby akcyzowe w postaci 3.132 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, oraz 229 litrów alkoholu w butelkach szklanych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej lub z podrobionymi znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 36.306 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 240 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), a nadto nabył od ustalonej osoby podrobione urzędowe znaki wartościowe w postaci co najmniej 800 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczenia ich w obieg, jak też działając w celu wprowadzenia do obrotu nabył podrobione znaki towarowe w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc., i oznaczał podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy oraz w/w podrobionymi znakami towarowymi nieustaloną ilość towaru w postaci butelek z rozcieńczonym przez siebie spirytusem pochodzącym z nielegalnego źródła, który to towar wprowadzał do obrotu, a w dniu 26 kwietnia 2010 roku w domu przy ul. (...) w B. przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu część z w/w towarów oznaczonych przez siebie podrobionymi znakami towarowymi w postaci 39 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 2 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 3 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...) oraz 1 butelkę o pojemności 0,7 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) i art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej oraz art. 313 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks i art. 65 § 3 kks oraz art. 66 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk w związku z art. 65 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo

skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks w związku z art. 7 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje oskarżonego na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

65. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu J. L. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

66. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego J. L. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

67. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu J. L. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

68. uniewinnia oskarżonego K. M. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LVII części wstępnej wyroku;

69. uznaje oskarżonego K. M. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LVIII i LIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 57.139 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczone wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

70. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz

art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu K. M. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

71. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego K. M. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

72. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu K. M. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

73. uniewinnia oskarżonego A. P. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LX części wstępnej wyroku;

74. uznaje oskarżonego A. P. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXI i LXII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od listopada 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w J. i R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.300 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 61.900 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.300 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

75. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

76. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego A. P. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

77. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. P. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

78. uniewinnia oskarżonego R. P. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXIII części wstępnej wyroku;

79. uznaje oskarżonego R. P. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXIV i LXV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 476.160 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

80. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu R. P. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

81. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego R. P. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

82. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu R. P. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

83. uniewinnia oskarżonego M. H. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXVI części wstępnej wyroku;

84. uznaje oskarżonego M. H. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXVII, LXVIII i LXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w R., B. i innych miejscowościach województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 571.392 zł), wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 35.000 paczek po 20 sztuk papierosów

każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 286.588 zł), jak też wyrobami tytoniowymi w postaci 150 kilogramów papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kilogramów każdy (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 81.255 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 939.235 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje oskarżonego na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje oskarżonego na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

85. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu M. H. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

86. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego M. H. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

87. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. H. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

88. uniewinnia oskarżonego M. S. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXX części wstępnej wyroku;

89. uniewinnia oskarżonego T. S. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXIII części wstępnej wyroku;

90. uznaje oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXI i LXXII oraz LXXIV i LXXVI części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 333.312 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 333.312 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5

Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje każdego z nich na karę po 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje każdego z nich na karę po 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości po 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec każdego z oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 240 (dwieście czterdzieści) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych;

91. na podstawie art. 113 § 1 kks w związku z art. 17 § 1 pkt 6 kpk umarza postępowanie karne wobec oskarżonego T. S. (1) o czyn opisany w punkcie LXXV części wstępnej wyroku ustalając, iż czyn ten stanowi wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 6 § 2 kks;

92. uniewinnia oskarżonego T. S. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXVII części wstępnej wyroku;

93. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonych oskarżonym M. S. (1) i T. S. (1) kar pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres próby wynoszący po 4 (cztery) lata;

94. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

95. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. S. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

96. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu T. S. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

97. uniewinnia oskarżonego A. S. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXVIII części wstępnej wyroku;

98. uznaje oskarżonego A. S. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie LXXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku, w M. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego źródło stałego dochodu oraz w zamiarze aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony, poprzez sprzedaż tej osobie podrobionych znaków towarowych w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc., ułatwił innej ustalonej osobie popełnienie czynu zabronionego wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk, polegającego na tym, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu wprowadzenia do obrotu osoba ta oznaczała

towar w postaci rozcieńczonego spirytusu pochodzącego z nielegalnego źródła podrobionymi znakami towarowymi: (...) zastrzeżonym na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc., to jest przestępstwa z art. 18 § 3 kk w związku z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk i za to na mocy art. 19 § 1 kk w związku z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w związku z art. 65 § 1 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk skazuje oskarżonego A. S. (1) na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 30 (trzydzieści) złotych;

99. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej oskarżonemu A. S. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

100. na podstawie art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oddaje oskarżonego A. S. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

101. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu A. S. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

102. uniewinnia oskarżonego R. W. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXX części wstępnej wyroku;

103. uznaje oskarżonego R. W. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXI i LXXXII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M. i Ż., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 400 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 19.046 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 400 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

104. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu R. W. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

105. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego R. W. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

106. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu R. W. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu(...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

107. uniewinnia oskarżonego M. W. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXXIII części wstępnej wyroku;

108. uznaje oskarżonego M. W. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXIV, LXXXV i LXXXVI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od co najmniej września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w nieustalonym miejscu na terenie Polski, w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, używał niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci skażonego spirytusu w ten sposób, że poprzez zastosowanie substancji chemicznej oczyszczał oraz odkażał skażony spirytus znacznej wartości w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów wytwarzając alkohol etylowy, bez wymaganego przepisami zezwolenia, a następnie tak uzyskany nielegalnie odkażony spirytus wprowadzał do obrotu sprzedając go jako spirytus spożywczy, a więc dokonywał zbycia wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów i w ten sposób uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 880.896 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.U.E L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 3 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 500 (pięciuset) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

109. na podstawie 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu M. W. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) roku do dnia (...);

110. uniewinnia oskarżoną J. Z. (2) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXXVII części wstępnej wyroku;

111. uniewinnia oskarżonego K. Z. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XCI części wstępnej wyroku;

112. uznaje oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXVIII i XC oraz XCII i XCIV części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku

w M., D. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 800 litrów uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 38.093 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 800 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje każde z nich na karę po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks skazuje każde z nich na karę po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości po 90 (dziewięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec każdego z oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 90 (dziewięćdziesiąt) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych;

113. uznaje oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXIX oraz XCIII części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w lutym 2010 roku w M., działając wspólnie i w porozumieniu, nabyli od ustalonej osoby podrobione urzędowe znaki wartościowe w postaci 500 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczania ich w obieg to jest występku z art. 313 § 2 kk i za to na mocy art. 313 § 2 kk skazuje każde z nich na karę po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

114. na podstawie art. 39 § 2 kks w związku z art. 39 § 1 kks oraz art. 85 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) i art. 86 § 1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk w związku z art. 20 § 2 kks, orzeczone wobec oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. w punktach 112 (sto dwunastym) i 113 (sto trzynastym) kary pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną orzeka wobec każdego z nich karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

115. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonych oskarżonym J. Z. (2) i K. Z. (1) kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący po 3 (trzy) lata;

116. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

117. uniewinnia oskarżonego S. Z. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie XCV części wstępnej wyroku;

118. uznaje oskarżonego S. Z. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XCVI i XCVII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w B. i R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego

przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 57.139 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks i za przestępstwo powszechne z mocy art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w związku z art. 65 § 1 kk skazuje go na karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast za przestępstwo skarbowe na mocy art. 54 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks w związku z art. 38 § 1 pkt 2 kks skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych, przyjmując, że zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych;

119. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69 § 1, 2 i 3 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w zw. z art. 70 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonej oskarżonemu S. Z. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

120. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 73 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk oraz art. 41a § 2 kks oddaje oskarżonego S. Z. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

121. na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu S. Z. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

122. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego A. H. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) SA z siedzibą w N. w (...) kwotę 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

123. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w związku na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa w części, w której oskarżeni zostali uniewinnieni od popełnienia zarzucanych im czynów oraz postępowanie zostało umorzone;

124. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w związku z art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2, 3, 4 i 5 oraz art. 3 ust 1 w związku z art. 21 pkt. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłat od oskarżonych następujące kwoty: od oskarżonego A. H. (1) kwotę 8.100 (osiem tysięcy sto) złotych, od oskarżonego M. B. (1) kwotę 1.720 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia) złotych, od oskarżonego Z. B. kwotę 1.720 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia) złotych, od oskarżonego G. B. (1) kwotę 1.240 (jeden tysiąc dwieście czterdzieści) złotych, od oskarżonego M. B. (2) kwotę 1.300 (jeden tysiąc trzysta) złotych, od oskarżonego M. C. kwotę 1.380 (jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego A. C. (1) kwotę 1.720 (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia) złotych, od oskarżonego M. D. (1) kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych, od oskarżonego S. H. (1) kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych, od oskarżonej G. J. kwotę 2.980 (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego

K. J. (1) kwotę 2.980 (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego D. K. (1) kwotę 2.280 (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego R. K. (1) kwotę 770 (siedemset siedemdziesiąt) złotych, od oskarżonego S. K. (1) kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych, od oskarżonego Ł. K. (1) kwotę 3.120 (trzy tysiące sto dwadzieścia) złotych, od oskarżonego J. L. (1) kwotę 1.440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, od oskarżonego K. M. (1) kwotę 1.860 (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt) złotych, od oskarżonego A. P. (1) kwotę 1.860 (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt) złotych, od oskarżonego R. P. (1) kwotę 3.680 (trzy tysiące sześćset osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego M. H. (1) kwotę 4.500 (cztery tysiące pięćset) złotych, od oskarżonego M. S. (1) kwotę 3.540 (trzy tysiące pięćset czterdzieści) złotych, od oskarżonego T. S. (1) kwotę 3.540 (trzy tysiące pięćset czterdzieści) złotych, od oskarżonego A. S. (1) kwotę 480 (czterysta osiemdziesiąt) złotych, od oskarżonego R. W. (1) kwotę 1.440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, od oskarżonego M. W. (1) kwotę 7.400 (siedem tysięcy czterysta) złotych, od oskarżonej J. Z. (2) kwotę 1.440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, od oskarżonego K. Z. (1) kwotę 1.440 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści) złotych, od oskarżonego S. Z. (1) kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych;

125. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w związku z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych M. B. (2), S. H. (1) i A. S. (1) od ponoszenia wydatków, obciążając nimi Skarb Państwa;

126. na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w związku z art. 627 k.p.k. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem wydatków od oskarżonych następujące kwoty: od oskarżonych A. H. (1), G. J., K. J. (1), J. L. (1) kwoty po 898,05 zł (osiemset dziewięćdziesiąt osiem złotych pięć groszy) złotych, od oskarżonych M. B. (1), Z. B., M. C., M. D. (1), D. K. (1), S. K. (1), K. M. (1), R. P. (1), M. H. (1), M. S. (1), T. S. (1), R. W. (1), J. Z. (2), K. Z. (1), S. Z. (1) kwoty po 878,05 zł (osiemset siedemdziesiąt osiem złotych pięć groszy), od oskarżonego G. B. (1) kwotę 1.234,05 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści cztery złote pięć groszy), od oskarżonego A. C. (1) kwotę 1.459,20 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy), od oskarżonego R. K. (1) kwotę 1.269,05 zł (jeden tysiąc dwieście sześćdziesiąt dziewięć złotych pięć groszy), od oskarżonego Ł. K. (1) kwotę 1.661,60 zł (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt groszy), od oskarżonego A. P. (1) kwotę 1.459,20 zł (jeden tysiąc czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy), od oskarżonego M. W. (1) kwotę 1.829,45 zł (jeden tysiąc osiemset dwadzieścia dziewięć złotych czterdzieści pięć groszy).

Sygn. akt II K 118/13

UZASADNIENIE

Niejawna część uzasadnienia została złożona w Kancelarii Tajnej Sądu Okręgowego w Częstochowie w części niejawnej akt niniejszej sprawy.

1. UWAGI OGÓLNE MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO WSZYSTKICH OSKARŻONYCH

Jak wynika z ustaleń opisanych w dalszych częściach uzasadnienia nielegalna działalność osób objętych niniejszym postępowaniem polegała na obrocie następującymi wyrobami akcyzowymi: nielegalnie odkażonym spirytusem, wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej, nielegalnie wyprodukowanymi wyrobami tytoniowymi oraz samym tytoniem. Żadna z osób objętych aktem oskarżenia nie prowadziła legalnej działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składała we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie.

Nielegalnie odkażony spirytus był nabywany przez oskarżonego A. H. (1) od oskarżonego M. W. (1) oraz od A. S. (2), a następnie sprzedawany kolejnym odbiorcom. Wszyscy oskarżeni w sprawie obracali, więc spirytusem pochodzącym z dwóch źródeł. W toku postępowania dokonano zatrzymania u różnych oskarżonych tego spirytusu i został on poddany badaniom. Nadmienić należy, że zatrzymany nielegalnie odkażony spirytus pochodził z dostaw organizowanych przez oskarżonego A. H. (1), który po nabyciu tego alkoholu z w/w źródeł sprzedawał go kolejnym nabywcom. Poniższe uwagi dotyczące charakteru tego spirytusu odnoszą się do wszystkich oskarżonych, którzy nim obracali, na różnych etapach nielegalnego handlu.

Spirytus, który był nabywany a następnie sprzedawany przez oskarżonego A. H. (1) zawierał głównie alkohol etylowy, a stężenie alkoholu etylowego w tym spirytusie wynosiło od 32,1 do 96,6 % objętości. Pierwotnie ten alkohol był wyprodukowany prawdopodobnie w profesjonalnym zakładzie spirytusowym, lecz był on skażony związkiem chemicznym w postaci (...). Następnie skażalnik ten ((...)) był nielegalnie usuwany, lecz alkohol będący przedmiotem obrotu dokonywanego przez oskarżonych w niniejszej sprawie zawierał jony benzoesanowe, które mogą być produktem rozpadu (...), pozostałym po dokonaniu nielegalnego odkażenia alkoholu. Alkohol będący przedmiotem obrotu dokonywanego przez oskarżonych nie był alkoholem przeznaczonym do spożycia przez ludzi z uwagi na obecność związków chemicznych opisanych powyżej. Sporadyczna konsumpcja takiego alkoholu nie stanowi bezpośredniego zagrożenia dla życia ludzkiego.

W toku postępowania zabezpieczono też tytoń w postaci suszu pakowanego w worki o wadze z reguły 10 kg.

(dowód: opinia k. 3867 – 3892, zeznania świadka G. C. k. 4821 – 4829, 4830 – 4835, 4836 – 4845, 4916 – 4919, 5389, 8211 - 8212)

Okoliczności te wynikają w sposób oczywisty z opinii sporządzonej przez Instytut(...). Biegli poddali badaniom płyny zabezpieczone u oskarżonych, które były przedmiotem dokonywanego przez nich obrotu i wysnuli wyżej opisane wnioski. Zauważyć należy, iż opinia ta jest jasna, logiczna, nie zawiera błędów logicznych i brak jest jakichkolwiek podstaw, aby poddawać w wątpliwość jej rzetelność. Fakt ten potwierdzają również zeznania świadka G. C., który opisał sposób odkażenia spirytusu, który był następnie dostarczany A. H. (1).

Przedmiotem obrotu były też wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oględziny zabezpieczonych papierosów świadczą jednoznacznie, iż były to papierosy, które zostały nielegalnie wprowadzone na polski rynek. Nie posiadały one żadnych oznaczeń świadczących o tym, że zostały poddane stosownym procedurom w zakresie podatku akcyzowego. Wszystkie papierosy, którymi obracali oskarżeni nie posiadały polskich znaków akcyzy. Brak możliwości dokładnego określenia pochodzenia tych papierosów. Z materiału dowodowego w postaci oględzin zabezpieczonych papierosów, z wyjaśnień oskarżonych oraz materiałów niejawnych wynika, iż najprawdopodobniej były to papierosy wprowadzone nielegalnie na teren RP.

Wszystkie opisane wyżej wyroby stanowiły wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonych w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywali oskarżeni podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżeni nie prowadzili działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmowali te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonych) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku

kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonych w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonych spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

W kolejnych częściach dokonana zostanie kompleksowa analiza zarzutów postawionych poszczególnym oskarżonym przy czym posłużono się numeracją zarzutów przyjętą w części wstępnej wyroku.

2. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH II, III, IV i VII POSTAWIONE OSKARŻONEMU A. H. (1)

(punkt 2 sentencji wyroku)

W 2009 roku oskarżony A. H. (1) postanowił uzyskać większe dochody, aniżeli te, które osiągał z prowadzenia legalnej działalności gospodarczej. Dochody te zamierzał osiągnąć zajmując się ponownie handlem nielegalnie odkażonym spirytusem, wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej, jak też nielegalnie wyprodukowanymi wyrobami tytoniowymi. Oskarżony A. H. (1) zajmował się już tego typu działalnością w okresie od 2005 do 2007 roku. W związku z tym nawiązał kontakt z osobami, które trudniły się procederem nielegalnego odkażania spirytusu oraz oferowały do sprzedaży w/w papierosy. Oskarżony A. H. (1) nawiązał kontakt z A. S. (2) oraz z oskarżonym M. W. (1). Osoby te dysponowały dużymi ilościami spirytusu, który był skażony związkami chemicznymi i poddawały ten spirytus procesom chemicznym w toku, których usuwano zastosowane wcześniej skażalniki. Proces odkażania tego spirytusu był przeprowadzany nielegalnie, a A. S. (2) i oskarżony M. W. (1) zajmowali się tym niezależnie od siebie. Oskarżony A. H. (1) po skontaktowaniu się z A. S. (2) i oskarżonym M. W. (1) ustalił z nimi cenę, za jaką oferowali nielegalnie odkażony spirytus, a następnie dokonywał zamówień tego towaru. Odbywało się to w ten sposób, że oskarżony A. H. (1) kontaktował się z jedną z w/w osób, zamawiał odpowiednią ilość nielegalnie odkażonego spirytusu i umawiał się co do miejsca odbioru towaru. Towar był dostarczany w ten sposób, że przywożono go na miejsce wskazane przez oskarżonego A. H. (1). Towar był przywożony bądź do garażu znajdującego się w C., którym dysponował oskarżony A. H. (1) bądź w inne miejsce, np. bezpośrednio do odbiorców, którzy nabywali te wyroby od oskarżonego A. H. (1). Po otrzymaniu towaru oskarżony A. H. (1) przekazywał dostawcy odpowiednią kwotę tytułem zapłaty za nielegalnie odkażony spirytus. Następnie oskarżony A. H. (1) sprzedawał nielegalnie odkażony spirytus swoim odbiorcom, których poznawał przypadkowo np. na targowiskach bądź którzy otrzymywali jego numer telefonu od innych osób, które wiedziały o nielegalnym procederze oskarżonego A. H. (1).

Ponadto oskarżony uzyskał kontakt do nieustalonego mężczyzny, który oferował do sprzedaży wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej, jak też nielegalnie wyprodukowane wyroby tytoniowe. Po ustaleniu z nim warunków sprzedaży, oskarżony A. H. (1) zamawiał telefonicznie określoną ilość papierosów, które były mu dostarczane we wskazane przez niego miejsca. Po otrzymaniu towaru oskarżony A. H. (1) przekazywał dostawcy odpowiednią kwotę tytułem zapłaty za papierosy. Następnie oskarżony sprzedawał te papierosy w ten sam sposób, jak nielegalnie odkażony spirytus.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 76 – 78, 1670- 1673 tom 9, 2033 - 2036 tom 10, 3137 tom 16, 4569 tom 23, 4921 tom 25, zeznania świadków: G. C. k. 4821 – 4829, 4830 – 4835, 4836 – 4845, 4846 – 4850, 4916 – 4919, 5389, 8211 – 8212, P. C. k. 3701 – 3704, 3705 – 3706, 3707 – 3708, 7789, protokół przeszukania k. 1048 – 1053 t.6, 1338 – 1344 t. 7, pokwitowanie k. 1264 - 1267 t. 7, odpis wyroku k. 1396 – 1397 t. 7, 1484 – 1506 t. 8, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Następujące osoby kupowały od oskarżonego A. H. (1) w/w wyroby akcyzowe: oskarżeni M. B. (1) i Z. B. (spirytus oraz papierosy), oskarżony A. C. (1) (spirytus oraz papierosy), oskarżeni G. J. i K. J. (1) (spirytus oraz papierosy),

oskarżony Ł. K. (1) (spirytus oraz papierosy), oskarżony M. H. (1) (spirytus oraz papierosy), oskarżeni M. S. (1) i T. S. (1) (spirytus), B. W. (1) (spirytus oraz papierosy).

Jeśli chodzi o B. W. (1) to w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku nabył on od oskarżonego A. H. (1) co najmniej 8.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu oraz 2.500 paczek po 20 sztuk papierosów każda. Pełne ustalenia w zakresie pozostałych w/ osób zawarto w częściach uzasadnienia odnoszących się do tych osób.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. (1) k. 328 – 330, 5292, 7462 – 7463, wyjaśnienia oskarżonego Z. B. k. 6007 – 6008, 7463, częściowo wyjaśnienia oskarżonych: G. J. k. 311 – 312 t. 2, 472 – 473 t. 3, 5286 t. 27, 7467 t. 38, K. J. (1) k. 287 – 288 t. 2, 469 – 470 t. 3, 5279 – 5280 t. 27, 7468 t. 38, wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) k. 238 – 241 t. 2, 491 – 492, 521 – 522 t. 3, 734 – 738, 773 – 776, 778 – 780, t. 4, 1201 – 1202 t. 6, 3895 – 3896 t. 20, 4382 – 4383 t. 22, 4512 – 4513 t. 23, 4679 – 4680 t. 24, 4897 – 4899 t. 25, 5362 – 5363 t. 27, 6162 t. 31, 6165, 6169 – 6170, 6172 t. 31, 7604 – 7606 t. 39, wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k. 115, 118 – 120, 123 t. 1, 796 – 798 t. 4, 1204 – 1205 t. 6, 3350 – 3351 t. 17, 3904 t. 20, 4391 – 4392 t. 22, 4509 – 4510 t. 23, 6293 – 6294 t. 31, 7473 – 7474 t. 38, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) k. 800 – 802 t. 4, 1638 – 1639 t. 8, 5254 t. 26, 5916 t. 30, 7603 t. 39, zeznania świadka B. W. (1) k. 359 – 361, 533 – 534, k. 914 – 919, 1674 – 1677, 3854 – 3855, 4111, 4424 – 4430, protokoły oględzin k. 2931 – 2939 t. 15)

Łącznie w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) nabył w ten sposób co najmniej: 26.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 1.238.016 zł) oraz 53.450 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 517.468 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 76 – 78, 1670- 1673 tom 9, 2033 - 2036 tom 10, 3137 tom 16, 4569 tom 23, 4921 tom 25, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

W dniu 22 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) zamówił telefonicznie u oskarżonego M. W. (1) dostawę nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości 3.000 litrów, która była przeznaczona dla oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1). W dniu 23 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) udał się do R. na ulicę (...), gdzie miał zostać dostarczony nielegalnie odkażony spirytus dla oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1). Na to miejsce przyjechał też (...) nr rej. (...), którym kierował R. M. (1). W samochodzie tym był spirytus zamówiony przez oskarżonego A. H. (1) w ilości 3.000 litrów, który był rozlany do plastikowych butelek o pojemności 1 litra. Samochód ten był pilotowany przez oskarżonego R. K. (1), który poruszał się samochodem (...) o nr rej. (...) i kontaktował się z oskarżonym A. H. (1) w celu ustalenia miejsca dostawy.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 76 – 78, 1670- 1673 tom 9, 2033 - 2036 tom 10, wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k. 115, 118 – 120, 123 t. 1, 796 – 798 t. 4, 1204 – 1205 t. 6, 3350 – 3351 t. 17, 3904 t. 20, 4391 – 4392 t. 22, 4509 – 4510 t. 23, 6293 – 6294 t. 31, 7473 – 7474 t. 38, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) k. 800 – 802 t. 4, 1638 – 1639 t. 8, 5254 t. 26, 5916 t. 30, 7603 t. 39, zeznania świadka A. B. k. 1382, 7721 – 7722, częściowo zeznania świadka K. L. (1) k. 424 – 426, protokół przeszukania k. 137 – 139, 140 – 141, 172 – 174, 1349 – 1357 t. 7, wyliczenie akcyzy k. 1358 t. 7, protokół oględzin k. 2940 – 2957 t. 15, 2937 – 2938 t. 15)

Ponadto w dniu 23 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) przechowywał w garażu przy ul. (...) w C. wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej oraz nielegalnie wyprodukowanych. Były to następujące wyroby: 1104 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 130 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda. Ponadto przechowywał nielegalnie odkażony spirytus w ilości 874 litry. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w przypadku tych wyrobów wynosiła 55.447zł.

Papierosy (...) przechowywane przez oskarżonego były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) SA. Wartość tych papierosów wynosiła co najmniej 2.261,57 złotych. Ponadto same papierosy nie zostały wyprodukowane przez firmę (...) SA i zostały podrobione.

(dowód: protokół przeszukania k. 51 - 55 t. 1, 1338 - 1344 t. 7, wyliczenie akcyzy k. 56 - 58 t. 1, 1345 - 1346 t. 7, opinia k. 3250 - 3253 t. 17, wniosek o ściganie k. 3819 - 3826 t. 19, wyliczenie szkody k. 3833 - 3845 t. 19, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 - 5168 t. 26)

Oskarżony A. H. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8436)

Oskarżony A. H. (1) w toku postępowania przygotowawczego częściowo przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że namiar telefoniczny do osoby, która dostarcza alkohol dostał od znajomego, ale nie może podać jego danych, z dostawcą kontaktował się telefonicznie od listopada do 23.04.2010 roku na jeden nr telefonu, zamawiał od tej osoby dwa razy alkohol w ilości pierwszy raz 1,5 tony drugi raz w ilości 2 ton, pierwszy raz alkohol zamawiał w połowie grudnia 2009 roku, drugi raz zamawiał alkohol wiosną 2010 roku, chyba w marcu, był to spirytus litrowych butelkach. Dalej wyjaśnił, że alkohol odbierał u siebie w garażu przy ul. (...), spirytus sprzedawał w ilościach przeważnie 500 do 1000 litrów, odbiorców znał tylko z widzenia, a o tym, że są chętni do odbioru takiego towaru dowiadywał się np. na targu. Wyjaśnił następnie, że alkohol kupował w cenie 4 zł za litr, sprzedawał w cenie 4,50 zł za litr, sam rozwoził ten alkohol odbiorcom. Oskarżony wyjaśnił, że papierosy przywozili mu parę razy z granicy, przywoził je Polak o imieniu K., który jeździł samochodami na (...) blachach, od niego brał wszystkie papierosy, jakie przywozili, przeważnie tańsze marki -. (...), (...), a ostatnio (...) oraz, że papierosy sprzedawał też tym osobom, które odbierały alkohol. Dalej wyjaśnił odnośnie zatrzymania w dniu 23.04.2010 roku, że jechał z żoną na zakupy do K. na bazar, po drodze telefonicznie skontaktował się z kierowcą, a te osoby, które zostały zatrzymane razem z nim znał wcześniej, później kontakt się zerwał i chciał odnowić z nimi ten kontakt. Dalej wyjaśnił, że kierowca zadzwonił do niego i powiedział gdzie są, a on powiedział, że też tam pojedzie, żeby z nimi porozmawiać. Wyjaśnił następnie, że jak dojechał, to rozładowywali transport spirytusu i pomógł, a w trakcie tej pomocy został zatrzymany przez funkcjonariuszy. Oskarżony podał, że tę dostawę zamawiał dzień wcześniej u człowieka z Ł., którego nigdy wcześniej nie widział, miało być 6 ton spirytusu, a nie 3 i miał zarobić 10 groszy na butelce, a odbiorcą tego towaru miał być mężczyzna o ksywie „wysoki” lub „długi”. Oskarżony podał, że przed listopadem 2009 roku nie zajmował się handlem alkoholem i papierosami, a w listopadzie zajął się tym, ponieważ potrzebował pieniędzy na remont, nie ujawniał nigdzie dochodu z tej działalności i nie rozliczał się z żadnym urzędem. Oskarżony podał, że był tylko pośrednikiem i działał sam, nie dzielił się z nikim pieniędzmi i nikt nie dzielił się z nim, nie znał pochodzenia tego alkoholu, wiedział, że nie jest trujący, sam go próbował. Następnie wyjaśnił, że tona spirytusu znaleziona w jego garażu pochodziła z tej dostawy marcowej, swojej firmy nigdy nie wykorzystywał do handlu alkoholem

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony A. H. (1) przyznał się do tego, że wprowadzał do obrotu nielegalny spirytus oraz wyroby tytoniowe w postaci papierosów bez polskiej akcyzy, ale jeśli chodzi o obrót tytoniem bez polskiej akcyzy to zajmował się tym w bardzo małym zakresie. Oskarżony wyjaśnił, że odkażaniem spirytusu nigdy się nie zajmował. Dalej wyjaśnił, że w dniu 23 kwietnia 2010 roku, został zatrzymany przez funkcjonariuszy CBS przy rozładunku spirytusu, który został przywieziony chyba z Ł., a spirytus w ilości „trójka” to znaczy 3000 butelek przywiózł młody mężczyzna o imieniu R., a zamówił to młody mężczyzna, który był dysponentem garażu do którego rozładowywany był spirytus. Podał, że zamówienie na ten spirytus młody mężczyzna złożył w dniu 21 lub 22 kwietnia telefonicznie, podając ilość spirytusu, jaką będzie potrzebował, oskarżony następnie skontaktował się telefonicznie z mężczyzną, którego poinformował, że potrzebują transport trzech tysięcy butelek spirytusu, a mężczyzny tego nie widział, jedynie rozmawiał z nim telefonicznie. Dodał, że mężczyzna ten przyjął w/w zamówienie i oświadczył, że rano następnego dnia transport spirytusu zostanie zrealizowany i faktycznie tak się stało i około godziny dziewiątej udał się do miejscowości gdzie znajdował się garaż, do którego miał być rozładowywany spirytus. Dalej podał, że pojechał swoim samochodem (...), wraz z żoną, na miejsce przyjechał samochód osobowy marki koloru białego a za nim dostawczy (...), z jednym z kierujących którymś z tych samochodów rozmawiał telefonicznie, albo z pilotem z osobówki, albo z kierowcą samochodu dostawczego. Podał, że mężczyzna, który rozmawiał z nim posiadał jego numer telefonu, a skontaktował się w momencie, kiedy znajdował się w rejonie miejsca docelowego, po czym oskarżony skontaktował się z odbiorcą spirytusu, po czym ręką wskazał kierowcy busa marki (...) gdzie ma skręcić, a sam skręcił w uliczkę znajdującą się koło sklepu spożywczego, gdzie zaparkował samochód i w tą samą ulicę skręcił samochód osobowy koloru białego, który zaparkował przy tej samej ulicy 30 metrów przed nim. Dalej wyjaśnił, że wyszedł z samochodu i poszedł w kierunku

(...) dostawczego, na miejscu zastał chłopaka, który zamówił towar, a w trakcie rozładowywania samochodu przyszedł brat mężczyzny, który pierwszy był na miejscu. Oskarżony wyjaśnił, że kontakt z mężczyznami, którzy zamówili towar nawiązał około początku 2010r, poznał ich poprzez osobę M., któremu wcześniej dostarczał spirytus, było raz tak, że wiozł właśnie temu M. 800 litrów, a on nie mógł tego towaru odebrać i wskazał osoby, które ten towar odbiorą i w trakcie tej dostawy wymienili się telefonami z tymi mężczyznami. Oskarżony podał, że osobiście dla tego mężczyzny przywiózł swoim samochodem spirytus w ilości trzech dostaw po „tonie” tj. po 1000 butelek oraz, że pieniądze za towar przy tej ostatniej dostawie miał dać kierowcy w kwocie około 12.000 zł, a sam na tej transakcji miał zarobić około 300 - 400 zł. Oskarżony wyjaśnił następnie, że nie pamięta, w jakich okolicznościach i za czym pośrednictwem uzyskał numer telefonu do mężczyzny, u którego zamówił ostatnią dostawę, nigdy osobiście go nie widział, a jedynie rozmawiał z nim przez telefon, a kontakt uzyskał pod koniec 2009r. Dalej podał, że w okresie czasu od końca 2009r. do chwili w której został zatrzymany, zamówił u tego mężczyzny spirytus w ilości 3 lub 4 dostaw po 3000 butelek, a numer do niego zapisany ma w telefonie pod hasłem (...) i wydaje mu się, że mężczyzna ten korzystał cały czas z jednego numeru telefonu. Dalej podał, że w w/w okresie czasu utrzymywał kontakt jeszcze z jedną osobą u której zamawiał spirytus, nie wie jak ta osoba się nazywa, nigdy osobiście nie widział tego mężczyzny, nie potrafi skojarzyć sobie, skąd posiada kontakt do tego mężczyzny. Dalej podał, że w trakcie kontaktów z nim mężczyzna ten zmienił numer telefonu tj. zadzwonił i podał nowy numer telefonu oraz, że u tego mężczyzny w w/w okresie czasu zamówił spirytus 2 lub 3 razy w ilości po 3000 butelek.

Oskarżony wyjaśnił następnie, że z mężczyzną o imieniu M. poznał się poprzez innego mężczyznę o imieniu D., na przełomie listopada i grudnia 2009r. telefonicznie nawiązał z nim kontakt mężczyzna o imieniu D., który zapytał, czy załatwiłby spirytus, a jeżeli tak to w jakiej cenie, przy czym na początku mężczyzna ten stwierdził, że oskarżony ma zbyt wysoką cenę za spirytus, jednak po pewnym czasie skontaktował się ponownie i ustalili cenę za butelkę 4,60 zł. Oskarżony wyjaśnił, że spotkali się na (...) znajdującej się przy trasie (...) niedaleko marketu (...), oskarżony miał ze sobą spirytus w ilości 1000 butelek, ze stacji zabrał go D., który jechał samochodem osobowym marki (...) koloru ciemnego i zaholował go w miejsce rozładunku tj. do dużego garażu znajdującego się na placu ogrodzonym zieloną bramą, gdzie czekał M., który mówił, że prowadzi jakiś lokal, chyba dyskotekę. Oskarżony wyjaśnił, że potem kontakt utrzymywał już z M., łącznie mógł mu dostarczyć maksymalnie 12 ton spirytusu tj. 12.000 butelek i zawsze dostawy realizował sam swoim samochodem (...), a raz było tak, że miał uszkodzony samochód, w związku z tym spirytus został przewieziony samochodem dostawcy. Dalej podał, że M. dostarczył jeden raz papierosy w ilości 10 opakowań po 50 wagonów tj. 50 opakowań po 10 paczek papierosów, a papierosy bez polskiej akcyzy kupował od mężczyzny o imieniu (...), który był z miejscowości C.. Oskarżony podał, że papierosy sprzedawał na rynku w C., kobiecie o imieniu G. pochodzącej z miejscowości A. pod C. oraz innym osobom, a K. mógł mu dostarczyć około 3 - 3,5 tys. kartonów - wagonów po 10 paczek papierosów.

Oskarżony wyjaśnił również, że pod koniec 2009r. był zainteresowany kupnem w celu dalszej odsprzedaży spirytusu bez oznaczeń akcyzy tj. takiego spirytusu na którym można było zarobić, pierwsze rozmowy odnośnie chęci handlu spirytusem rozpoczął na bazarze w Ż. i wydaje mu się, że kontakt telefoniczny do osób od których później kupował w celu dalszej odsprzedaży, spirytus mógł otrzymać właśnie od kogoś, kto tam sprzedawał na bazarze. Dalej wyjaśnił, że w okresie, który obejmują stawiane mu zarzuty, miał dwóch dostawców spirytusu, są zapisani w jego telefonie pod pozycją 1 pod hasłem (...) nr tel (...) i pod pozycją 7 pod hasłem (...) nr tel (...). Ponadto oskarżony rozpoznał wizerunek T. S. (1), jako osoby, której dostarczał spirytus i która została razem z nim zatrzymana oraz M. S. (1) jako jego brata, wskazał numery telefonów, które miał do nich zapisane, podobnie jak numer telefonu do M. H. (1), którego wizerunek również rozpoznał. Oskarżony wyjaśnił, że T. i M. S. (1), w okresie który obejmuje zarzut mógł sprzedać około 4 ton spirytusu tj. 4 tysięcy butelek, przy czym ilość ta nie obejmuje spirytusu, który zamierzał im sprzedać w dniu zatrzymania, a jeśli chodzi o M. H. (1), to mógł w tym okresie sprzedać mu około od 10 do 12 ton spirytusu tj. od 10 do 12 tysięcy w/opisanych butelek. Oskarżony podał, że nie wie z czego był wyrabiany spirytus. Następnie podał, że w okresie czasu, który obejmują zarzuty, kupił od dostawcy zapisanego w telefonie pod hasłem (...) 3-4 razy po 3 tysiące butelek spirytusu, od 9 do 12 tysięcy litrów spirytusu, z tym że ostatnią z dostaw otrzymał w „piątkach” tj. butelkach o pojemności około 5 litrów, a w ilości tej nie zawiera się spirytus, który zamówił u tego dostawcy, który został zabezpieczony w momencie zatrzymania przez policję. Podał też, że od dostawcy wpisanego w pamięci

telefonu pod hasłem (...) mógł zakupić w sumie w/w okresie czasu około 6-9 tysięcy butelek. Oskarżony wyjaśnił, że miał reklamacje odnośnie jakości dostarczanego przez niego towaru, dotyczyło to spirytusu dostarczonego przez dostawcę zapisanego w telefonie pod hasłem (...), rozmawiał z nim na ten temat, a tamten powiedział, że pogada z „chłopakami” na ten temat, żeby w przyszłości było to takie jakie ma być. Ponadto podał, że zdarzało się, że pudełka w których przywożony był spirytus przemakały, co było spowodowane wadą butelki, a zdarzało się to przy dostawach od obydwu dostawców i następnie rozmawiał z nimi na ten temat i obiecywali, że na następny raz poprawią to. Podał też, że dostawcy mogli zmienić numery telefonów na które się z nimi kontaktował dwa razy. Oskarżony wyjaśnił, że rozpoznaje numer telefonu do K. od którego kupował nielegalne papierosy, jest to numer: (...) zapisany w pozycji 8 pod hasłem (...) mógł kupić od niego około 3 - 3,5 tysiąca opakowań po 10 paczek papierosów, przeważnie były to papierosy ze znakami akcyz Ukrainńskiej i Mołdawskiej. Oskarżony wyjaśnił, że nie wie skąd pochodziły zabezpieczone u niego papierosy marki (...), nie miały one znaków żadnej akcyzy.

Na końcowym etapie postępowania przygotowawczego oskarżony zmienił swoje stanowisko i nie przyznał się do popełnienia żadnego zarzutów. Identyczne stanowisko wyraził w Sądzie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. H. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym, w których opisał sposób popełnienia przestępstw zarzucanych mu w punktach II, III, IV i VII części wstępnej wyroku. W tym zakresie jego wyjaśnienia znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd. Dodać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego odnoszące się do współoskarżonych, znajdowały potwierdzenie w ich wyjaśnieniach. Odnieść to należy do wyjaśnień oskarżonych M. B. (1), Z. B., G. J., K. J. (1), M. H. (1), T. S. (1), M. S. (1), D. K. (1), jak też zeznań świadka B. W. (1). Również zauważyć należy, iż wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia) oraz w protokołach oględzin zatrzymanych u niego telefonów. Z protokołów oględzin telefonów wynika jednoznacznie, iż oskarżony A. H. (1) dysponował numerem telefonu oskarżonego M. W. (1), A. S. (2), a nadto z analizy połączeń wynika, iż wielokrotnie kontaktował się z tymi osobami, jak też z oskarżonym R. K. (1), w tym również w dniu 23.04.2010 roku. Wyjaśnienia oskarżonego korelowały również z protokołami przeszukań rzeczy znalezionych w jego garażu, jak też w trakcie zatrzymania w dniu 23.04.2010 roku w R. w samochodzie (...), którym dostarczono spirytus. Nadmienić należy, iż w/w oskarżeni w identyczny sposób opisywali swoje kontakty z oskarżonym A. H. (1) i zawierane z nim transakcje. Pojawiające się różnice dotyczą mniej istotnych kwestii i nie mają znaczenia dla ogólnej oceny tych relacji. Ustalenia poczynione przez Sąd w częściach uzasadnień odnoszących się do tych oskarżonych w pełni potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1), jak też fakt dopuszczenia się przez niego zarzucanych mu czynów.

Fakt sprawstwa oskarżonego A. H. (1) potwierdzają zeznania świadka G. C., który opisał okoliczności dostarczania alkoholu oskarżonemu A. H. (1), jak też wskazał jakiego rodzaju był to alkohol. Świadek ten opisał również sposób, w jaki dokonywano „produkcji” tego alkoholu i z jego zeznań wynika jednoznacznie, iż był to nielegalnie odkazany spirytus. Również z zeznań tego świadka wynika, iż spirytus był dostarczany w butelkach o pojemności 1 litra zapakowanych w opakowania tekturowe. Taki sposób dostarczania spirytusu do oskarżonego A. H. (1) i jego odbiorców wynika również z pozostałych dowodów zgromadzonych w toku postępowania. Z zeznań tego świadka wynika, iż dostarczanie spirytusu do oskarżonego A. H. (1) zlecał mu A. S. (2), a z kolei analiza połączeń dokonywanych przez oskarżonego A. H. (1) wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony kontaktował się z A. S. (2). Te ustalenia znajdują też potwierdzenie w materiałach niejawnych zgromadzonych w toku postępowania. Dodać należy, iż z zeznań tego świadka wynika, iż oskarżony A. H. (1) miał pełną świadomość nielegalności procederu, w którym uczestniczy, albowiem często zmieniał numery telefonów, z których kontaktował się z dostawcami spirytusu.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony A. H. (1) nabywał od A. S. (2) i oskarżonego M. W. (1) oraz innych osób uprzednio nielegalnie odkazony spirytus, oraz papierosy bez polskich znaków akcyzy skarbowej a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonego A. H. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol i papierosy nabywa oraz z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość nabywanych towarów to Sąd poczynił te ustalenia głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego A.

H. (1), jak też materiały niejawne. Przyjęte w opisie stanu faktycznego ilości spirytusu oraz papierosów są ilościami, jakie z pewnością nabył oskarżony A. H. (1), co częściowo potwierdził w swoich wyjaśnieniach.

Oskarżony A. H. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach II, III, IV i VII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 1.238.016 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 53.450 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 517.468 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego wielkiej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 1.755.484 zł, oraz po nabyciu przechowywał w celu dalszej odsprzedaży w garażu przy ul. (...) w C. wyroby akcyzowe w postaci 1.344 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, oraz 874 litrów spirytusu bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 55.447 zł, przy czym wśród w/w papierosów przechowywał w celu dalszej odsprzedaży uprzednio nabyte od nieustalonej osoby wyroby tytoniowe oznaczone podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) SA w ilości 1.104 paczki po 20 papierosów dokonując w ten sposób obrotu papierosami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) powodując tym szkodę w wysokości nie mniejszej niż 2.261,57 złotych na szkodę (...) SA, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) i art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony A. H. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony A. H. (1) prowadził w tym zakresie rozległą działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, duże ilości nabywanych towarów, duża ilość odbiorców, ciągle poszukiwanie nowych nabywców. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona różnych przestępstw lub przestępstw skarbowych.

Oskarżony A. H. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony A. H. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego A. H. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony A. H. (1) podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego A. H. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego A. H. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym A. H. (1) spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony A. H. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 1.755.484 zł. W ten sposób oskarżony A. H. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Ponadto oskarżony A. H. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 kks. W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w wynajmowanym garażu takich samych wyrobów akcyzowych, jak opisane przy analizie przestępstwa z art. 54 kks czyli papierosów - wyrobów tytoniowych oraz spirytusu - alkoholu etylowego. Przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te zostały nabyte przez oskarżonego A. H. (1), a ich ilość i rodzaj wskazują jednoznacznie, iż miały być przedmiotem dalszego obrotu. Stanowiły one, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks.

Oskarżony A. H. (1) miał świadomość, iż przechowywane przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego w art. 63 kks, o czym świadczy całokształt jego działalności. Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie 55.447 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14

kks, albowiem nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego A. H. (1) należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 65 § 1 i 3 kks. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie § 1, skoro art. 65 § 3 kks w swojej treści wprost odwołuje się tylko do § 1 tego artykułu.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonego zakwalifikowano jako dwa odrębne przestępstwa: z art. 54 § 1 kks oraz z art. 65 § 3 kks. W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżony A. H. (1) obejmował swoim zamiarem hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Na czyn oskarżonego składały się zachowania polegające na nabywaniu wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy skarbowej, ich sprzedaż, jak też przechowywanie, a wszystkie te czynności miały prowadzić do osiągania zysku poprzez handel wyrobami akcyzowymi bez uiszczania należnego podatku akcyzowego. Swoim zachowaniem oskarżony A. H. (1) wypełnił znamiona przestępstw skarbowych określonych w dwóch przepisach kodeksu karnego skarbowego – art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks, a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 7 § 1 kks w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 1.810.931 zł, a więc była to wielka wartość, gdyż przekraczała tysiąckrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony A. H. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał kilka lub nawet kilkanaście razy w miesiącu. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonemu przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego A. H. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony A. H. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała, prowadząca wcześniej działalność, znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 26.000 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust.

1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego A. H. (1) jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony A. H. (1) wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego A. H. (1) polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony A. H. (1) uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w celu dalszej odsprzedaży uprzednio nabytych od nieustalonej osoby wyrobów tytoniowych oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) SA w ilości 1.104 paczki po 20 papierosów, a więc obrót papierosami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...), czym spowodował szkodę w wysokości nie mniejszej niż 2.261,57 złotych na szkodę (...) SA. Jak wykazano wcześniej zatrzymane u oskarżonego papierosy w paczkach opatrzonej znakami firmowymi M. były oznaczone podrobionymi znakami towarowymi, a więc stanowiły przedmiot przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. Oskarżony A. H. (1) nabył te papierosy i przechowywał je w celu dalszej ich odsprzedaży, a więc dokonywał obrotu nimi. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie: „Przez obrót towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego osoba nie ma prawa używać, należy rozumieć wszelkiego rodzaju czynności prawne polegające na wprowadzaniu towarów do obrotu oraz jego dalszą dystrybucję. Znamię to zostanie zrealizowane przez każdą czynność polegającą na udostępnieniu towaru nabywcom, chodzi tu więc o każdy etap obrotu towarem oznaczonym w sposób wskazany w treści art. 305 p.w.p., nawet dokonywany w obrocie nieprofesjonalnym lub w sposób nielegalny (R. Zawłocki, Przesłpstwa przeciwko..., s. 249). Jako obrót towarami nie będzie traktowany jedynie sam tranzyt towarów” (Grzegorz Tylec, Komentarz do art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej, pkt 17). Oskarżony A. H. (1) nie nabył tych towarów na własny użytek, ale po to, aby odsprzedać je kolejnym hurtowym nabywcom z odpowiednim zyskiem, a więc aby stanowiły one przedmiot dalszego obrotu. Niewątpliwe, więc jego zachowanie wypełniało znamiona dokonywania obrotu towarami. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony A. H. (1) uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży również wyrobów tytoniowych, a co za tym idzie jego zachowanie dotyczące papierosów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonego zakwalifikowano jako dwa odrębne przestępstwa: z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie

oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) oraz z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżony A. H. (1) obejmował swoim zamiarem hurtowe nabywanie zarówno spirytusu, jak i wyrobów tytoniowych i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Na czyn oskarżonego składały się zachowania polegające na nabywaniu tych wyrobów, ich sprzedaż, jak też przechowywanie, a wszystkie te czynności miały prowadzić do osiągnięcia zysku poprzez handel nimi. Swoim zachowaniem oskarżony A. H. (1) wypełnił znamiona przestępstw określonych w dwóch przepisach ustaw karnych pozakodeksowych – art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) oraz art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej, a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 11 § 2 kk w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony A. H. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstw skarbowych. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych oraz wyrobów tytoniowych w tym oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego A. H. (1) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tych przestępstw oskarżony A. H. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy. Podobnie w przypadku papierosów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi firmy (...) zdawał sobie doskonale sprawę z tego, że nie są to oryginalne wyroby tej firmy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony A. H. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie rozległą działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstw skarbowych jak i przestępstw powszechnych. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu A. H. (1).

3. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH V i VI POSTAWIONE OSKARŻONEMU A. H. (1)

(punkt 3 i 4 sentencji wyroku)

Oskarżony A. H. (1) i jego żona M. H. (1) w 2007 roku powzięli decyzję o nabyciu od spółdzielni (...) lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w C., którego budowa miała się rozpocząć. Przewidywany koszt budowy tego lokalu miał wynosić ponad 200.000 zł. Oskarżony A. H. (1) i jego żona nie dysponowali wówczas środkami niezbędnymi do zapłaty za lokal i oskarżony postanowił uzyskać pożyczkę z banku, która miała być przeznaczona na zapłatę za lokal mieszkalny.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 1670 – 1673, umowa o finansowanie kosztów budowy k. 2402 – 2406)

W związku z tym oskarżony A. H. (1) udał się do (...) Bank (...) Oddział w C., ul. (...) w celu uzyskania pożyczki. W dniu 27.11.2007 roku w w/w Oddziale Banku (...) oskarżony A. H. (1), działając w imieniu firmy (...) sp. z o.o. C., ul. (...) złożył wniosek o udzielenie pożyczki dla małych firm. We wniosku tym, osobiście podpisanym przez oskarżonego A. H. (1), wskazał on, że podmiot, w którego imieniu występuje nie ma zaległości, rozlicza się na bieżąco z US i ZUS, nie posiada żadnych zobowiązań finansowych. Oskarżony wnioskował o udzielenie pożyczki w wysokości 100.000

zł na okres 120 miesięcy. W rubryce „cel kredytowania” oskarżony A. H. (1) zaznaczył wpis: „finansowanie bieżącej działalności”. Następnie w dniu 07.12.2007 roku została zawarta umowa pożyczki nr(...) między (...) Bank (...) Oddział w C. a firmą (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego A. H. (1), na mocy której Bank udzielił pożyczki w wysokości 100.000 zł. Uzyskane środki oskarżony przeznaczył na zakup w/w lokalu mieszkalnego.

(dowód: wniosek k. 2144 – 2149, informacja k. 2140, umowa pożyczki k. 2141 – 2143, ogólne warunki kredytowania k. 8641 – 8645, zeznania świadka K. K. (7) k. 2516 – 2517, 7720 – 7721)

Następnie w dniu 27.12.2007 roku została zawarta umowa o finansowanie kosztów budowy między Spółdzielnią (...) a oskarżonym A. H. (1) i M. H. (1), w której oskarżony i jego żona zobowiązali się do pokrycia kosztów budowy lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...). Cena lokalu wynosiła 208.928,16 zł + VAT 7%. Oskarżony i jego żona zobowiązali się do ratalnego wnoszenia wkładu do 28 każdego miesiąca począwszy od grudnia 2007 roku, a spłata miała nastąpić do maja 2009 roku.

(dowód: umowa k. 2402 – 2406, dowody wpłat k. 2407 – 2423)

W związku z tym, iż uzyskana pożyczka nie była wystarczająca na pokrycie rat wynikających z umowy o finansowanie kosztów budowy, w październiku 2008 roku oskarżony A. H. (1) postanowił zdobyć fundusze na ten cel zaciągając kolejne zobowiązanie w Banku. Oskarżony udał się do Banku (...) SA I Oddział w C.. W dniu 07.10.2008 roku w w/w Oddziale Banku (...), oskarżony A. H. (1) działając w imieniu firmy (...) sp. z o.o. złożył wniosek o udzielenie kredytu w wysokości 100.000 zł. We wniosku tym, osobiście podpisanym przez oskarżonego A. H. (1), wskazał on, że podmiot, w którego imieniu występuje ma powyżej 50 klientów, osiąga średnie wpływy w miesiącu – 6.800 zł. Oskarżony wnioskował o udzielenie kredytu w wysokości 100.000 zł na okres 60 miesięcy. W rubryce „cel kredytowania” oskarżony A. H. (1) zaznaczył wpis: „podwyższenie środków obrotowych”. Następnie w dniu 17.10.2008 roku została zawarta umowa o kredyt na działalność gospodarczą – (...), nr (...), między Bankiem (...) SA I Oddział w C. a (...) sp. z o.o. reprezentowaną przez oskarżonego A. H. (1). Na mocy tej umowy Bank udzielił kredytu w wysokości 100.000 zł na finansowanie bieżącej działalności gospodarczej kredytobiorcy oraz nakładów na odtworzenie lub zwiększenie majątku trwałego kredytobiorcy. Uzyskane środki oskarżony przeznaczył na zakup w/w lokalu mieszkalnego.

(dowód: wniosek o kredyt k. 1994 – 1998, umowa k. 1987 – 1993, wyciąg k. 1984 – 1986, regulamin k. 8724 – 8736, zeznania świadka B. B. (4) k. 2522 – 2525)

Następnie na mocy aktu notarialnego z 28.10.2009 roku M. H. (1) i oskarżony A. H. (1) nabyli od spółdzielni (...) lokal mieszkalny nr (...) w budynku przy ul. (...) w C., którego wartość wynosiła 216.539,88 zł.

(dowód: akt k. 2396 – 2401)

Składając wyjaśnienia na początkowym etapie postępowania (k.1670- 1673), kiedy jeszcze nie postawiono oskarżonemu A. H. (1) zarzutu popełnienia przestępstw z art. 297 § 1 kk, wyjaśnił on spontanicznie, że mieszka wraz z żoną i dwojgiem dzieci w C. przy ul. (...), posiadają wspólnie z żoną mieszkanie znajdujące się pod w/w adresem o powierzchni 69 m2, a mieszkanie to nabył w czerwcu 2009 roku. Wyjaśnił, że na kupno tego mieszkania wziął dwa kredyty tj. jeden w Banku (...)/ C. a drugi w (...)/C. i były to kredyty firmowe zaciągnięte na rozwój prowadzonej przez niego działalności.

Na dalszym etapie postępowania (k. 4569) oskarżony A. H. (1) nie przyznał się do stawianych mu zarzutów polegających na wyłudzeniu kredytów przeznaczonych na prowadzoną działalność gospodarczą, które miał, zgodnie ze stawianym zarzutami przeznaczyć na inny cel niż wskazany przez niego we wnioskach o przyznanie kredytu i pożyczki.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. H. (1), w których przyznał, iż pożyczkę i kredyt, które zaciągnął w ramach prowadzonych działalności gospodarczych na finansowanie tej działalności, w rzeczywistości zamierzał przeznaczyć na zakup mieszkania, albowiem są one logiczne, spójne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Zauważyć należy, iż oskarżony spontanicznie

złożył te wyjaśnienia i sam ujawnił fakt złożenia nierzetelnych oświadczeń w złożonych wnioskach o udzielenie pożyczki i kredytu. Analiza chronologii zawieranych umów potwierdza wyjaśnienia oskarżonego. Pierwszą umowę pożyczki oskarżony zawarł w dniu 07.12.2007 roku, a w dniu 27.12.2007 roku zawarł on umowę o finansowanie kosztów budowy zobowiązując się do pokrycia kosztów budowy lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...). Oczywistym jest dla Sądu, że negocjacje w sprawie finansowania kosztów budowy lokalu mieszkalnego oskarżony musiał rozpocząć znacznie wcześniej, a więc przed złożeniem wniosku o zawarcie umowy pożyczki z (...) Bank (...). Jak wynika z wyjaśnień oskarżonego nie dysponował on innymi środkami pieniężnymi, które pozwoliłyby mu finansować budowę lokalu mieszkalnego, a co za tym idzie uznał za stosowne zdobyć je zaciągając pożyczkę w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zauważyć w tym miejscu należy, iż składając wyjaśnienia na początkowym etapie postępowania (k. 78), oskarżony A. H. (1) podał, że zajął się działalnością przestępczą w postaci nielegalnego handlu wyrobami akcyzowymi, ponieważ potrzebował pieniędzy na remont. Prowadzi to do wniosku, że oskarżony musiał się zająć działalnością przestępczą by mieć pieniądze na remont, a więc, że dochody ze zwykłej działalności nie wystarczały mu na remont, a tym bardziej na zakup mieszkania. Z kolejnym wnioskiem o zawarcie umowy kredytowej z Bankiem (...) oskarżony wystąpił w październiku 2008 roku, a więc po około 10 miesiącach od uzyskania pożyczki w kwocie 100.000 zł i zawarciu umowy o finansowanie budowy lokalu mieszkalnego. Był to okres, w którym oskarżony spożytkował już kwotę uzyskaną z pożyczki przeznaczając ją na wpłaty na poczet budowy lokalu mieszkalnego (wpłaty ratalne były w wysokości około 10.000 – 12.000 zł) i wówczas zmuszony był zaciągnąć kolejne zobowiązanie, które umożliwiłoby mu całkowitą spłatę lokalu mieszkalnego, który chciał nabyć.

W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, albowiem zmierzał on w nich jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują one krytyki w świetle powyższej analizy.

Analiza całości zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do konstatacji, iż we wniosku o udzielenie pożyczki złożonym w (...) Bank (...) oraz wniosku o udzielenie kredytu złożonym w Banku (...) oskarżony A. H. (1) złożył nierzetelne pisemne oświadczenia, co do przeznaczenia pożyczki i kredytu. Wskazując, iż pożyczka ma być przeznaczona na „finansowanie działalności bieżącej”, a kredyt na „podwyższenie środków obrotowych” oskarżony zataił, iż w rzeczywistości oba wnioskowane instrumenty mają być przeznaczone na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego, który chciał wraz z żoną nabyć dla swoich prywatnych potrzeb mieszkaniowych nie związanych w żaden sposób z działalnością firm, w ramach których występował o udzielenie pożyczki i kredytu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. K. (7) i B. B. (4), albowiem są one spójne, logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania. Nadmienić należy, iż świadkowie nie byli w żaden sposób zainteresowani w określonym rozstrzygnięciu sprawy i nie mieli żadnego interesu w złożeniu zeznań niekorzystnych dla oskarżonego.

W odniesieniu do przestępstw z art. 297 § 1 kk oskarżony A. H. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w dniu 27 listopada 2007 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania pożyczki pieniężnej w kwocie 100.000 złotych oferowanej przez (...) Bank (...) Oddział w C., przedłożył w siedzibie tego banku wnioski o udzielenie kredytu, w którym złożył nierzetelne pisemne oświadczenia dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, w ten sposób, że jako cel kredytowania wskazał „finansowanie działalności bieżącej” wyżej wymienionej spółki, podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z kredytu, o którego udzielenie wnioskował miał zamiar przeznaczyć na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który ostatecznie nabył w dniu 28.10.2009 roku na zasadzie współwłasności, to jest występku z art. 297 § 1 kk.

Ponadto Sąd uznał oskarżonego A. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w dniu 7 października 2008 roku w C. działając jako prezes (...) sp. z o.o. z/s w C., ul. (...) w celu uzyskania

kredytu w kwocie 100.000 złotych oferowanego przez (...) I Oddział w C., przedłożył w siedzibie tego banku wnioski o udzielenie kredytu, w którym złożył nierzetelne pisemne oświadczenia dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tego kredytu, w ten sposób, że jako cel kredytowania wskazał „podwyższenie środków obrotowych” wyżej wymienionej spółki, podczas gdy w rzeczywistości pieniądze z kredytu, o którego udzielenie wnioskował miał zamiar przeznaczyć na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego położonego w C. przy ul. (...), który ostatecznie nabył w dniu 28.10.2009 roku na zasadzie współwłasności, to jest występku z art. 297 § 1 kk.

W przypadku pierwszego z opisanych powyżej czynów oskarżony A. H. (1) działał w celu uzyskania pożyczki pieniężnej oferowanej przez (...) Bank (...), a w drugim przypadku w celu uzyskania kredytu oferowanego przez (...) Bank (...). W obu tych przypadkach oskarżony złożył nierzetelne pisemne oświadczenia, które dotyczyły okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania tychże świadczeń. Cele, na jakie miały być przeznaczone środki uzyskane z pożyczki oraz kredytu miały istotne znaczenie dla udzielenia tych świadczeń przez Banki. Oskarżony występował o udzielenie tych świadczeń w ramach prowadzonych firm i środki o które się starał, zgodnie z podanymi przez niego informacjami we wnioskach, miały być przeznaczone na działalność prowadzoną przez te firmy. Z materiału zgromadzonego w toku postępowania wynika jednoznacznie, iż gdyby oskarżony wskazał we wnioskach rzeczywiste przeznaczenie środków o uzyskanie, których się starał to zarówno pożyczka, jak i kredyt nie zostałyby mu udzielone. Wynika to wprost z zeznań świadków K. K. (7) i B. B. (4). Przeznaczenie tych instrumentów miało istotne znaczenie dla ich udzielenia, gdyż podejmując decyzję o ich udzieleniu banki badały tylko sytuację firm, w ramach których oskarżony składał wnioski, a nie badano jego osobistej sytuacji materialnej. Ponadto w przypadku kredytów na zakup nieruchomości stosowane są inne zabezpieczenia spłaty np. poprzez ustanowienie hipoteki. Nie ma również żadnych wątpliwości, że oświadczenia złożone przez oskarżonego we wnioskach dotyczące tych okoliczności były nierzetelne, gdyż nie odpowiadały one rzeczywistemu stanowi faktycznemu, a więc zawierały informacje nieprawdziwe. We wcześniejszej analizie wykazano, iż oskarżony A. H. (1) w rzeczywistości chciał przeznaczyć środki uzyskane z pożyczki i z kredytu na finansowanie budowy lokalu mieszkalnego, który chciał wraz z żoną nabyć dla swoich prywatnych potrzeb mieszkaniowych nie związanych w żaden sposób z działalnością firm, w ramach których występował o udzielenie pożyczki i kredytu. W pierwszym przypadku oskarżony działał w celu uzyskania pożyczki pieniężnej, a w drugim przypadku w celu uzyskania kredytu i zdawał sobie sprawę, że oświadczenia dotyczące w/w okoliczności złożone przez niego w obu wnioskach były nierzetelne. W ten sposób swoim zachowaniem oskarżony A. H. (1) w przypadku obu czynów wypełnił znamiona przestępstwa z art. 297 § 1 kk.

4. WYMIAR KARY WOBEC OSKARŻONEGO A. H. (1)

Przy wymiarze kary wobec oskarżonego A. H. (1) jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, zorganizowany charakter działalności przestępczej oskarżonego, rozmiar przestępczej działalności oskarżonego, znaczną ilość zachowań przestępczych oskarżonego oraz ich cykliczność.

Jako okoliczność łagodząca Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego i częściowe przyznanie się do winy na etapie postępowania przygotowawczego.

W odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 2 sentencji wyroku koniecznym było wymierzenie dwóch kar: za przestępstwo powszechne oraz za przestępstwo skarbowe. Mając na uwadze powyżej opisane okoliczności Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu A. H. (1) za przestępstwo powszechne, na podstawie art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) przy zastosowaniu art. 11 § 3 kk w związku z art. 65 § 1 kk karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Natomiast za przestępstwo skarbowe, Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu, na mocy art. 54 § 1 kks w związku z art. 7 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w związku z art. 38 § 2 pkt 1 kks oraz art. 23 § 1 i 3 kks karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 (siedemdziesiąt) złotych. Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony osiąga obecnie dochód w wysokości około 1.800 zł miesięcznie i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki

dziennej na kwotę 70 zł, a więc w okolicach dolnej granicy. Ponadto orzeczono, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 550 (pięciuset pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 (siedemdziesiąt) złotych.

W odniesieniu do czynu przypisanego A. H. (1) w punkcie 3 sentencji wyroku Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 10 (dziesięć) miesięcy.

W odniesieniu do czynu przypisanego A. H. (1) w punkcie 4 sentencji wyroku Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wymiarze 10 (dziesięć) miesięcy.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 39 § 2 kks w związku z art. 39 § 1 kks oraz art. 85 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) i art. 86 § 1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku) w związku z art. 4 § 1 kk w związku z art. 20 § 2 kks, orzeczone wobec oskarżonego A. H. (1) w punktach 2 (drugim), 3 (trzecim) i 4 (czwartym) kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną orzekł karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności. Orzekając w tym przedmiocie Sąd zastosował przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, albowiem przepisy kodeksu karnego przewidywały wówczas łagodniejsze skutki związane z wykonaniem kary pozbawienia wolności, aniżeli przepisy kodeksu karnego obecnie obowiązujące, a co za tym idzie były względniejsze dla oskarżonego.

Orzeczone wobec oskarżonego kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości jego czynów. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd na podstawie 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu A. H. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...).

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 400 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 7.700 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł, ryczałt za przechowanie przedmiotów w kwocie 20 zł.

5. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH IX, X, XII i XIII POSTAWIONE OSKARŻONYM M. B. (1) I Z. B.

(punkt 9 sentencji wyroku)

Oskarżony M. B. (1) prowadził drobną sprzedaż towarów na targowiskach w M. i miejscowości Ż.. W prowadzeniu tej sprzedaży pomagał mu jego ojciec – oskarżony Z. B.. W 2009 roku na targowisku w M. oskarżony M. B. (1) poznał oskarżonego A. H. (1) i dowiedział się od niego, że sprzedaje on uprzednio nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżony A. H. (1) zaproponował oskarżonemu M. B. (1), iż będzie mu dostarczał te towary po atrakcyjnych cenach, w ilościach hurtowych. Oskarżony M. B. (1) przystał na tę propozycję i miał zamiar sprzedawać w/w towary. Wówczas oskarżony A. H. (1) przekazał oskarżonemu M. B. (1) swój numer telefonu i poinformował go, iż w przypadku chęci zakupu tych towarów może się z nim kontaktować na ten numer. Następnie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżeni M. B. (1) i Z. B. kontaktowali się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1) w sprawie zakupu nielegalnie odkażonego spirytusu i papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Po umówieniu się z oskarżonym A. H. (1) spotykali się z nim w wyznaczonych przez niego miejscach na terenie Ż., C., M. i P.. W toku spotkania oskarżony przekazywał im w/w spirytus w plastikowych butelkach o pojemności 1 litra oraz w/w papierosy w paczkach po 20 papierosów. Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. nabywali jednorazowo od 25 do 500 butelek spirytusu oraz od 50 do 100 paczek papierosów, za które przekazywali oskarżonemu A. H. (1) odpowiednią zapłatę. Spotkania takie

odbywały się od jednego do kilku razy w miesiącu. Nabyte towary w postaci nielegalnie odkażonego spirytusu oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej oskarżeni M. B. (1) i Z. B. sprzedawali następnie innym osobom, głównie na targowisku w Ż.. Łącznie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżeni M. B. (1) i Z. B. nabyli, a następnie sprzedali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 47.616 zł) oraz wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. B. (1) k. 328 – 330, 5292, 7462 – 7463, wyjaśnienia oskarżonego Z. B. k. 6007 – 6008, 7463, zeznania świadka B. W. (1) k. 359 – 361, 914 – 919, protokół przeszukania mieszkania k. 319 – 321, protokoły oględzin k. 2958 – 2989, 3400 – 3408, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony M. B. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8435).

Oskarżony Z. B. nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8434).

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony M. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że na rynku handlował różnymi artykułami spożywczymi, i w 2009 roku na rynku w M. poznał mężczyznę o imieniu A., zgadał się z nim, że mógłby mu załatwić spirytus, którym oskarżony M. B. (1) mógłby handlować i na tym zarabiać. Dalej wyjaśnił, że nie wiedział skąd miał pochodzić ten spirytus, domyślał się oczywiście, że nie ma tutaj nic legalnego. Oskarżony wyjaśnił, że zgodził się na ta propozycję i A. dał mu numer kontaktowy swój, to jest numer komórkowy, który ma zapisany w zatrzymanym telefonie komórkowym pod hasłem (...). Ponadto oskarżony wyjaśnił, że początkowo A. przywoził pudełko spirytusu, było w nim około 20 - 25 butelek litrowych, a z czasem przywoził mu tego więcej, najwięcej wziął od niego 500 butelek. Oskarżony podał, że gdy było to tylko jedno pudełko to A. przywoził je na rynek i sam od niego odbierał albo wyjeżdżał na jakiś umówiony z nim parking, sklep, a gdy było więcej to odbierał to z takiego garażu mieszczącego się przy jego sklepie na (...). Oskarżony wyjaśnił, że generalnie ten towar sprzedawał w drobnych ilościach, po butelce, dwie, góra pięć po swoich znajomych, a większą partię, około 50 butelek odebrał jakiś mężczyzna, którego poznał na rynku. Dalej podał, że nie jest w stanie powiedzieć, ile było tych butelek spirytusu, ale na pewno więcej niż tysiąc, przy czym kupował je od A. po 9 złotych, a zbywał po 14 - 15 złotych. Ponadto podał, że ostatnią dostawę od A. miał w marcu 2010 roku i było to 200 butelek spirytusu. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że nigdy nie handlował papierosami, nie odbierał ich od A. nigdy, oraz, że w sprzedaży towaru pomagał mu jego ojciec Z. B..

W postępowaniu sądowym oskarżony M. B. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nie handlował papierosami, a papierosy, które kupował od pana A. przekazywał rodzinie i członkowie rodziny płacili mu za te papierosy. Dodał, że były to głównie ukraińskie papierosy, a na nich były ukraińskie znaki akcyzy oraz, że nie jest w stanie policzyć, ile kupił tych papierosów, brał różne ilości, czasami 5, czasami 10, a czasami 12 kartonów.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony Z. B. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że po prostu pomagał synowi M. B. (1) w odbiorze spirytusu od mężczyzny o imieniu A., jeździł wówczas z synem do Ż., P. lub C. i na parkingach przed różnymi sklepami odbierali od tego A. kartony w których był na pewno spirytus, w pudełku było po 25 litrowych plastikowych butelek bez żadnych oznaczeń. Oskarżony wyjaśnił, że A. przyjeżdżał w umówione miejsca takim samochodem dostawczym, jednorazowo odbierali średnio po cztery pudełka, a zamówienia załatwiał syn, choć zdarzało się, że oskarżony Z. B. przez telefon rozmawiał z A., na przykład informował go, że już jest na miejscu umówionego odbioru towaru. Dalej podał, że ten spirytus sprzedawali później na rynku w Ż. różnym osobom w cenie 15 zł za butelkę litrową a pieniądze w zasadzie brał syn oraz, że na rynku w Ż. byli w każdą sobotę, a ten handel spirytusem trwał do momentu zatrzymania syna przez policję. Oskarżony podał, że wydaje mu się, iż sprzedali nie mniej niż 600 litrów spirytusu przez cały okres działalności.

Sąd co do zasady dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych M. B. (1) i Z. B., albowiem są one zgodne, spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają i znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Obaj oskarżeni opisali okoliczności nabywania od oskarżonego A. H. (1) towarów w postaci nielegalnie odkażonego spirytusu, jak też wskazali, iż mieli świadomość, że alkohol ten pochodzi z nielegalnego źródła. Ponadto oskarżony M. B. (1) opisał również okoliczności nabywania papierosów, które były pozbawione polskich znaków akcyzy skarbowej i wskazał, że były na nich ukraińskie znaki akcyzy skarbowej. Obaj oskarżeni opisali też okoliczności dokonywania przez nich sprzedaży tych towarów. Z wyjaśnień oskarżonych wynika jednoznacznie, iż zdawali sobie sprawę z nielegalnego pochodzenia tych towarów i mieli świadomość, że tego typu handel jest nielegalny. Wskazują na to jednoznacznie, ich wyjaśnienia odnośnie okoliczności kontaktowania się z oskarżonym A. H. (1) i spotkania się z nim w celu odbioru zamówionych towarów. Te wyjaśnienia oskarżonych M. B. (1) i Z. B. stanowiły również podstawę poczynionych ustaleń faktycznych. Zauważyć należy, iż fakt kontaktów telefonicznych oskarżonego M. B. (1) z oskarżonym A. H. (1) potwierdza również sprawozdanie z analizy kryminalnej dotyczącej połączeń telefonicznych między oskarżonymi, jak też materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania. Dodać należy, iż również z zeznań B. W. (1) wynika jednoznacznie, iż oskarżeni nabywali spirytus od oskarżonego A. H. (1).

Sąd krytycznie ocenił jedynie wyjaśnienia oskarżonego M. B. (1), w których podał, że nie handlował papierosami nabywanymi od oskarżonego A. H. (1). W tym zakresie jego wyjaśnienia są wewnętrznie sprzeczne, albowiem z jednej strony twierdzi on, że nie handlował tymi papierosami, a następnie podaje, że sprzedawał je członkom rodziny. Obie te wersje wzajemnie się wykluczają. Ponadto stwierdzić należy, iż niewiarygodne jest, aby oskarżeni przekazali członkom rodziny 1.000 paczek papierosów w okresie 8 miesięcy, gdyż musieliby przekazywać po 125 paczek papierosów miesięcznie. Ilość nabytych przez oskarżonych papierosów jednoznacznie wskazuje, iż była to ilość przeznaczona do sprzedaży innym osobom, nie tylko członkom rodziny, a z pewnością nie była to ilość przeznaczona na własny użytek.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżeni M. B. (1) i Z. B. nabywali od oskarżonego A. H. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie sprzedawali je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadzili nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość nabytego spirytusu to Sąd oparł się w tym zakresie na wyjaśnieniach oskarżonego M. B. (1), który podał, iż nabyli, a następnie sprzedali co najmniej 1.000 litrów spirytusu. Z kolei jeśli chodzi o ilość nabytych papierosów to Sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego M. B. (1) i częściowo na informacjach wynikających z materiałów niejawnych zgromadzonych w toku postępowania znajdujących się w Kancelarii Tajnej (niejawna część uzasadnienia) i przyjął, że oskarżeni nabyli, a następnie sprzedali co najmniej 1.000 paczek papierosów po 20 sztuk każda.

Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. działali w normalnej sytuacji życiowej, jako osoby dojrzałe psychicznie, posiadające pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachowali się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonych zdadnymi do przypisania winy.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonych M. B. (1) i Z. B. (w ramach czynów opisanych w punktach IX i X oraz XII i XIII części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w Ż., C., M. i P., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów (kwota narazonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 47.616 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narazonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 58.044 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi

i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżeni M. B. (1) i Z. B. dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonych świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów. Na ten czyn oskarżonych składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. nabywali i sprzedawali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylali się od opodatkowania, gdyż nie ujawniali właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonych M. B. (1) i Z. B. w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywali oskarżeni podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżeni nie prowadzili działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składali we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmowali te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonych M. B. (1) i Z. B.) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należytnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonych M. B. (1) i Z. B. w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonych spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyzsza analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżeni M. B. (1) i Z. B. są podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nich obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania,

a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżeni nie ujawnili tych czynności, nie składali deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacali kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżeni spowodowali uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 58.044 zł. W ten sposób oskarżeni M. B. (1) i Z. B. wypełnili swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni M. B. (1) i Z. B. z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżeni zawierali co najmniej przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawali z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągaliby z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracali, musiał stanowić istotną część ich dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągaliby regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągaliby co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób oskarżeni działali w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżeni działali w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych M. B. (1) i Z. B. również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Jako osoby dojrzałe znali spoczywające na nich obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znali zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżeni z pewnością mieli świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nich i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynili.

Ponadto oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 1.000 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonych jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżeni wprowadzali go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczaniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonych polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy.

Jak zaznaczono już wcześniej oskarżeni uczynili sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie ich zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżeni działali w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżeni M. B. (1) i Z. B. działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżeni M. B. (1) i Z. B. działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Oskarżeni wiedzieli doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżeni M. B. (1) i Z. B. dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonych wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonym M. B. (1) i Z. B..

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność każdego z oskarżonych.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonym M. B. (1) i Z. B. następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 110 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonych, ich dochody. Oskarżony M. B. (1) osiąga obecnie dochód w wysokości 2.000 zł i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Oskarżony Z. B. utrzymuje się z prac dorywczych. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po 70 zł w przypadku każdego z oskarżonych, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonych przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 110 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżeni M. B. (1) i Z. B. będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w przypadku każdego z oskarżonych. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonych przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonych, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonych.

Sąd oddał obu oskarżonych na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postaw oskarżonych i umożliwi im podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu M. B. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. W przypadku każdego z oskarżonych na opłatę złożyły się: kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.540 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). W przypadku każdego z oskarżonych na wydatki złożyły się: przypadająca na każdego z oskarżonych część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca każdego z oskarżonych część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

6. ZARZUT OPISANY W PUNKCIE XV POSTAWIONY OSKARŻONEMU G. B. (1)

(punkt 14 sentencji wyroku)

Oskarżony G. B. (1) na przełomie 2009 i 2010 roku prowadził działalność gospodarczą firmę Handel (...), S., ul. (...). Na przełomie 2009 i 2010 roku dysponował on telefonami o numerach (...) i (...). Pierwszy z tych numerów był zarejestrowany na w/w firmę.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego G. B. (1) k. 5718)

W styczniu 2010 roku oskarżony G. B. (1) nabywał wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek, które następnie sprzedawał m.in. oskarżonemu Ł. K. (1). Łącznie w okresie stycznia 2010 roku, w kilku transakcjach, oskarżony G. B. (1) nabył, a następnie sprzedał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 10.428 zł).

(dowód: protokoły oględzin k. 2255 – 2265 t. 12, k. 2643 – 2656 t. 14, 3373 – 3390 t. 17, k. 2643 – 2656 t. 14, 3731 – 3741 t. 19, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony G. B. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8433).

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony G. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nigdy nie handlował papierosami bez polskich znaków akcyzy, nie zna osoby o nazwisku K. Ł. i nie rozpoznaje wizerunku takiej osoby. Dalej wyjaśnił, że do obecnej chwili posiada telefon o numerze abonenckim (...), który używa, a numer (...) nie kojarzy, ale nie wyklucza, że kiedyś mógł go używać. Dalej wyjaśnił, że ostatnio był zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, a w jego samochodzie ujawniono wówczas jedną butelkę alkoholu i „wagon” papierosów bez polskich znaków akcyzy i sprawa ta została przekazana do Urzędu Celnego.

W postępowaniu sądowym oskarżony G. B. (1) wyjaśnił, że od 2009 roku pracuje jako taksówkarz, działalność gospodarczą prowadzi od 1997 roku, lecz wcześniej zajmował się handlem. Ponadto wyjaśnił, że miesięcznie wykonuje średnio około 300 kursów i przewozi do 1000 osób miesięcznie oraz, że zdarza się, że klienci proszą go o możliwość skorzystania z jego telefonu komórkowego i wówczas za opłatą udzielał im telefonu i dzwonili z jego telefonu komórkowego. Oskarżony wyjaśnił też, że w deklaracjach podatkowych nie uwzględnia dochodów uzyskiwanych z tytułu udzielania telefonu klientom taksówki.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego G. B. (1) jedynie w zakresie, w jakim wskazał, iż posługiwał się telefonami o numerach (...) i (...), albowiem znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, na którym oparł się Sąd. W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom, albowiem są one kłamliwe, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują krytyki w świetle dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, jak też w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż wyjaśnieniom oskarżonego G. B. (1) przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie zna oskarżonego Ł. K. (1). Kolejnym dowodem przeczącym tej tezie jest fakt ujawnienia numeru telefonu oskarżonego G. B. (1), zapisanego w pamięci telefonu oskarżonego Ł. K. (1) (k. 2645). Kompletnie niewiarygodne jest twierdzenie oskarżonego, iż użyczał swojego telefonu pasażerom, których przewoził swoją taksówką. Teza ta nie wytrzymuje krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. Takie zachowanie jest niespotykane, a nadto w dobie powszechnej dostępności telefonów komórkowych nieprawdopodobne jest, aby wiele osób mogło korzystać z takiej usługi oferowanej przez oskarżonego. Poza tym niewiarygodne jest, aby oskarżony narażał się w ten sposób na możliwą odpowiedzialność karną związaną z treścią rozmów, jakie mogły prowadzić osoby, którym użyczał telefonu. Dodać należy, że ta teza nie wytrzymuje też krytyki w świetle dowodów zgromadzonych w materiałach niejawnych sprawy.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony G. B. (1) nabywał wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek, a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość papierosów to Sąd oparł się w tym zakresie na dowodach zgromadzonych w materiałach niejawnych sprawy, z których wynika, iż oskarżony zakupił i sprzedał co najmniej 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda.

Oskarżony G. B. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego G. B. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie stycznia 2010 roku w S., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc

sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci wyrobów tytoniowych różnych marek w ilości nie mniejszej niż 1.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda, uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 10.428 zł, to jest czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony G. B. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony G. B. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony G. B. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów. Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego G. B. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci papierosów, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony G. B. (1) podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego G. B. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego G. B. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym G. B. (1) spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyzsza analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony G. B. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych - wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego.

Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 10.428 zł. W ten sposób oskarżony G. B. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony G. B. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 1 miesiąca i w tym okresie czasu co najmniej kilkukrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego G. B. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony G. B. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała, prowadząca działalność gospodarczą, znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu G. B. (1) karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony osiąga obecnie bliżej nieokreślony dochód, jest właścicielem samochodu osobowego (...) i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winna ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego G. B. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania

postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 120 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.120 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: należność za wydanie opinii sądowo – psychiatrycznej w kwocie 356 zł (k. 6199), przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

7. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XVII i XVIII POSTAWIONE OSKARŻONEMU M. B. (2)

(punkt 18 sentencji wyroku)

Oskarżony M. B. (2) zamieszkuje w Z.. Jesienią 2009 roku poznał oskarżonego M. H. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem. Oskarżony M. B. (2) wyraził chęć nabywania od oskarżonego M. H. (1) takiego spirytusu. W związku z tym w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku oskarżony M. H. (1) kilka razy spotkał się z oskarżonym M. B. (2) na terenie R. i Z. i przekazywał mu w/w spirytus w butelkach o pojemności 1 litra. Oskarżony M. B. (2) przekazywał oskarżonemu M. H. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie w tym okresie oskarżony M. B. (2) nabył w ten sposób 200 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 9.523 zł).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) k. 733 – 737, 4897 – 4899, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26,)

Oskarżony M. B. (2) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8451).

Oskarżony M. B. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Sąd nie dał wiary stanowisku oskarżonego M. B. (2), albowiem pozostaje ono w oczywistej sprzeczności z materiałem dowodowym, na którym oparł się Sąd.

Z wyjaśnień oskarżonego M. H. (1) wynika w sposób nie budzący wątpliwości, iż sprzedawał on nielegalnie odkażony spirytus oskarżonemu M. B. (2). Zauważyć należy, iż transakcje te odbywały się w taki sam sposób, jak inne transakcje, w których oskarżony M. H. (1) sprzedawał innym osobom nielegalnie odkażony spirytus nabywany od oskarżonego A. H. (1). Z wyjaśnień oskarżonego M. H. (1) wynika jednoznacznie, iż wszyscy nabywcy dostarczanego przez niego spirytusu mieli świadomość, iż jest to nielegalnie odkażony spirytus, a transakcje te mają nielegalny charakter.

Powyzsze okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony M. B. (2) nabywał od oskarżonego M. H. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawał go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość nabytego spirytusu to Sąd oparł się w tym zakresie na wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1), który podał, iż sprzedał łącznie oskarżonemu M. B. (2) 200 litrów spirytusu.

Oskarżony M. B. (2) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego M. B. (2) (w ramach czynów opisanych w punktach XVII i XVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do grudnia 2009 roku w R. i Z., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu

i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 9.523 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony M. B. (2) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony M. B. (2) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony M. B. (2) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego M. B. (2) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony M. B. (2) podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego M. B. (2)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należytnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego M. B. (2) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym M. B. (2) spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyzsza analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony M. B. (2) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie

ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 9.523 zł. W ten sposób oskarżony M. B. (2) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony M. B. (2) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 3 miesięcy i w tym okresie czasu co najmniej kilkukrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępki kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego M. B. (2) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony M. B. (2) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 200 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego M. B. (2) jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony M. B. (2) wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego M. B. (2) polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony M. B. (2) uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r.

poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony M. B. (2) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego M. B. (2) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony M. B. (2) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony M. B. (2) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu M. B. (2).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu M. B. (2) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 80 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony osiąga obecnie dochód w wysokości 1.500 zł i ma na utrzymaniu dziecko. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winny ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia

wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego M. B. (2) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni role swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego M. B. (2) opłatą jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.120 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Biorąc pod uwagę opisaną powyżej sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, orzeczoną wobec niego grzywnę oraz opłatę, Sąd uznał za stosowne na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnić go od ponoszenia wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa, bowiem ich uiszczenie mogłoby być dla niego zbyt uciążliwe.

8. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XXII I XXIII POSTAWIONE OSKARŻONEMU A. C. (1)

(punkt 27 sentencji wyroku)

Oskarżony A. C. (1) jesienią 2009 roku poznał oskarżonego A. H. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżony A. C. (1) wyraził chęć nabywania od oskarżonego A. H. (1) tych wyrobów. W związku z tym w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony A. C. (1) kontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1) i zamawiał u niego nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Następnie spotykali się na terenie C. i oskarżony A. H. (1) przekazywał oskarżonemu A. C. (1) w/w spirytus w butelkach o pojemności 1 litra oraz papierosy w paczkach po 20 sztuk. Oskarżony A. C. (1) przekazywał oskarżonemu A. H. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie w tym okresie oskarżony A. C. (1) nabył w ten sposób co najmniej 600 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 28.569 zł) oraz 2.320 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 21.236 zł). Oskarżony A. C. (1) następnie odsprzedawał te towary z zyskiem.

(dowód: protokół przeszukania k. 611, protokoły oględzin k. 3209 – 3227 t. 16, 3409 – 3412 t. 17, 3752 – 3773 t. 19, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony A. C. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8431).

Oskarżony A. C. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, iż w latach 2009 -2010 nie handlował papierosami ani alkoholem, nie kupował ani alkoholu ani papierosów bez znaków skarbowych akcyzy, chyba słyszał nazwisko H., ale musiałby zobaczyć jego zdjęcie. Po okazaniu tablicy pogłądowej oskarżony wyjaśnił, że rozpoznaje mężczyznę którego kojarzy z nazwiskiem H., poznał go na giełdzie w C. przy ulicy (...), a mężczyzna handlował tam odzieżą, cukierkami i innymi rzeczami. Oskarżony wyjaśnił, że kupował od niego wówczas ubrania dla dzieci, cukierki, orzeszki, nigdy nie kupował od niego żadnego spirytusu ani papierosów. Dalej podał, że numer telefonu (...) to numer, który użytkował i telefon z kartą o tym numerze abonenckim został mu zatrzymany. Podał też, że widniejące w książce tego telefonu zapisane numery tj. (...) – C. I. i (...) – C. I., są to numery,

które podał mu H. i na które miał się z nim kontaktować, gdyż chciał od niego kupować odzież i handlować nią na rynku. Ponadto oskarżony A. C. (1) wyjaśnił, że dzwonił na te numery ale były one zawsze zajęte lub nikt nie odbierał, a ostatni raz kontakt z H. miał około 1,5 roku wstecz lub dawniej.

W toku postępowania sądowego oskarżony A. C. (1) wyjaśnił, że nie prowadził z H. telefonicznych rozmów dotyczących papierosów lub alkoholu, a w okresie objętym zarzutem pracował w firmie (...) w C. na ul. (...), jako kierowca i towar rozwoził po sklepach w C., D., L., lecz chciał sobie dorobić poprzez dodatkową działalność w postaci handlu w niedzielę na giełdzie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. C. (1), albowiem są one kłamliwe, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują krytyki w świetle dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, jak też w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. Wyjaśnieniom oskarżonego A. C. (1) przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie prowadził rozmów telefonicznych z oskarżonym A. H. (1), jak też, że nie nabywał od niego alkoholu ani papierosów bez znaków skarbowych akcyzy.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony A. C. (1) nabywał nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek, a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość nabytych towarów to Sąd oparł się w tym zakresie na dowodach zgromadzonych w materiałach niejawnych sprawy, z których wynika, iż oskarżony zakupił i sprzedał co najmniej 600 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu oraz 2.320 paczek po 20 sztuk papierosów każda. Dodać jedynie należy, iż ilość nabytych towarów wskazuje jednoznacznie, iż nabywał je w celu dalszej odsprzedaży, a nie na własny użytek.

Oskarżony A. C. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego A. C. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXII i XXIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od grudnia 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 600 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 28.569 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2.320 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 21.236 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 49.805 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 600 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony A. C. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym

odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżony A. C. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony A. C. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego A. C. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego A. C. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego A. C. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał go od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony A. C. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 49.805 zł. W ten sposób oskarżony A. C. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony A. C. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 4 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego

dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępki kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego A. C. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony A. C. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 600 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy „przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy”. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony A. C. (1) działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych oraz wyrobów tytoniowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować jego zachowanie również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony A. C. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu A. C. (1).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu A. C. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 110 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony obecnie nie osiąga dochodów i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 110 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego A. C. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku

był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Dają dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu A. C. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 października 2012 roku przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.540 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. komputerów w kwocie 581,15 zł (k. 4412), przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

9. ZARZUT OPISANY W PUNKCIE XXVIII POSTAWIONY OSKARŻONEMU S. H. (1)

(punkt 37 sentencji wyroku)

B. W. (1) nabywał nielegalnie odkażony spirytus oraz tytoń nie posiadający polskich znaków skarbowych akcyzy od oskarżonego A. H. (1) i innych dostawców. Prowadził w tym zakresie rozległą działalność przestępczą nabywając znaczne ilości tych wyrobów. Towar ten następnie sprzedawał innym osobom. Z uwagi na fakt nabywania znacznych ilości tych wyrobów B. W. (1) potrzebował miejsca do ich przechowywania zanim odsprzeda je dalszym nabywcom. Jednym z takich miejsc była posesja zamieszkiwana przez oskarżonego S. H. (1), którego B. W. (1) znał od dłuższego czasu. Posesja ta mieściła się w M. przy ul. (...). W związku z tym B. W. (1) kontaktował się telefonicznie z oskarżonym S. H. (1) i informował go, że przywiezie na jego posesję nielegalnie odkażony spirytus lub tytoń w celu przechowania go. Oskarżony S. H. (1) wyrażał na to zgodę, po czym B. W. (1) przywoził te towary, składował je w pomieszczeniach oskarżonego S. H. (1), a następnie po pewnym czasie odbierał je i przekazywał dalszym nabywcom. W ten sposób w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony S. H. (1) przyjął 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego co najmniej 22.419,80 zł) i przechowywał te towary do czasu ich odbioru przez B. W. (1).

(dowód: zeznania świadka B. W. (1) k. 359 – 361, 533 – 534, k. 914 – 919, 1674 – 1677, 3854 – 3855, 4111, 4424 – 4430, protokół oględzin telefonu k. 2305 – 2334 t. 12, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony S. H. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8454 – 8455).

Oskarżony S. H. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że nigdy nie posiadał tytoniu ani spirytusu o których mowa w przedstawionych zarzutach, nie pali papierosów, nie pije alkoholu, nie pamięta jakim numerem telefonu komórkowego dysponował na początku 2010 roku. Dodał, że numer który mu podano tj. (...) nic mu nie mówi, ma sklerozę i nie pamięta nawet swojego numeru telefonu, nie zna osoby o nazwisku W. B. (1), przychodzą do niego różni koledzy i nie zna ich nazwisk. Podał też, że

nie raz sam się myli przy swoim nazwisku i podpisuję się przez „ch”. W postępowaniu sądowym oskarżony S. H. (1) wyjaśnił, że w okresie objętym zarzutem był niewidomy, gdy było przeszukanie w domu to nic nie widział, posiada dokumentację lekarską dotyczącą jego leczenia. Podał, że miał pełną zaćmę oczu, od końca 2009r w ogóle nie widział na jedno oko, a na drugie widział 5%. Wyjaśnił też, że nie pamięta jaki nr telefonu miał na początku 2010r, ale miał wtedy telefon, oraz, że wówczas cierpiał na zaćmę oka prawego i lewego jednocześnie, wydano orzeczenia o stopniu niepełnosprawności - w stopniu znacznym oraz, że w tamtym okresie nie był właścicielem żadnego pojazdu mechanicznego, nie miał prawa jazdy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego S. H. (1), albowiem są one kłamliwe, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują krytyki w świetle dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, jak też w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. Wyjaśnieniom oskarżonego S. H. (1) przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie zna osoby o nazwisku W. B. (1). Teza ta nie wytrzymuje też krytyki w świetle wiarygodnych zeznań świadka B. W. (1), z których wynika jednoznacznie, iż znał on oskarżonego i wykorzystywał jego posesję do przekazywania spirytusu nabywcom. Dodać jeszcze należy, iż wyjaśnienia oskarżonego S. H. (1) są sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Jego twierdzenie, iż nie zna nazwisk kolegów, którzy do niego przychodzą nie wytrzymuje krytyki w świetle powołanych zasad. Podobnie jak jego zapewnienia, iż nie zna swoich numerów telefonów, a nawet czasami źle zapisuje swoje nazwisko. Te wyjaśnienia należy ocenić jako absurdalne i całkowicie kłamliwe. Podnoszone przez oskarżonego okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia w okresie objętym zarzutem nie mają znaczenia dla ustaleń poczynionych w toku postępowania. Dla wypełnienia znamion czynu, który został oskarżonemu przypisany nie musiał on wykazywać się pełną sprawnością fizyczną, a kłopoty wynikające z choroby oczu nie stały na przeszkodzie udostępnianiu pomieszczeń dla przechowywania nielegalnych towarów.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony S. H. (1) przechowywał dla B. W. (1) wyroby akcyzowe w postaci 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu. Jeśli chodzi o ilość tych towarów to Sąd oparł się w tym zakresie na dowodach zgromadzonych w materiałach niejawnych sprawy, z których wynika, iż B. W. (1) przekazał oskarżonemu S. H. (1) na przechowanie 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu.

Oskarżony S. H. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego S. H. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie XXVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M. woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przechowywał dla innej ustalonej osoby wyroby akcyzowe w postaci 30 kilogramów tytoniu oraz 175 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 22.419,80 zł to jest przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks.

Oskarżony S. H. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 kks. Karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w należących do niego pomieszczeniach wyrobów akcyzowych - tytoniu oraz spirytusu - alkoholu etylowego. Przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te stanowiły, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz tytoniu, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Zastosowanie mają tu uwagi poczynione w tym zakresie w części 1 uzasadnienia.

Oskarżony S. H. (1) miał świadomość, iż przechowywane przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego w art. 63 kks, o czym świadczą okoliczności czynu, jakiego się dopuścił – zlecenie przechowania towaru przez B. W. (1), wygląd tych przedmiotów (spirytus w plastikowych butelkach 1 litrowych, tytoń w dużym worku). Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie nie mniej niż 22.419,80 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, albowiem nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego S. H. (1) należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 65 § 1 i 3 kks. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie § 1, skoro art. 65 § 3 kks w swojej treści wprost odwołuje się tylko do § 1 tego artykułu.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował cykliczne przechowywanie towarów dla B. W. (1) o czym świadczy ilość kontaktów z nim, ilość sytuacji, w których przyjmował towary. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi zachowaniami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować czyn oskarżonego S. H. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, uprzednią karalność. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących przemawiających na korzyść oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu S. H. (1) karę grzywny w wysokości 60 stawek. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego w wysokości 1.140 zł. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winna ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego S. H. (1) opłatą jest konsekwencją skazania. Tytułem opłaty od orzeczonej grzywny zasądzono kwotę 420 zł. Biorąc pod uwagę opisaną powyżej sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, orzeczoną wobec niego grzywnę oraz opłatę, Sąd uznał za stosowne na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnić go od ponoszenia wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa, bowiem ich uiszczenie mogłoby być dla niego zbyt uciążliwe.

10. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XXX, XXXI, XXXII, XXXIV, XXXV i XXXVI POSTAWIONE OSKARŻONYM G. J. I K. J. (1)

(punkt 40 sentencji wyroku)

We wrześniu 2009 roku oskarżona G. J. poszukiwała osób mogących sprzedać jej w ilościach hurtowych nielegalnie wprowadzane do obrotu papierosy oraz spirytus. Poznała wówczas oskarżonego A. H. (1) i spotkała się z nim. Oskarżony A. H. (1) poinformował ją, że może jej dostarczać nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżona G. J. umówiła się z nim, że ona i jej brat – oskarżony K. J. (1), będą nabywać te towary. Oskarżony A. H. (1) przekazał oskarżonej G. J. swój numer telefonu, na który miała się z nim kontaktować w sprawie zamówień w/w wyrobów akcyzowych. Następnie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżeni G. J. i K. J. (1) kontaktowali się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1) w sprawie zakupu nielegalnie odkażonego spirytusu i papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Po umówieniu się z oskarżonym A. H. (1) spotykali się z nim w wyznaczonych przez niego miejscach na terenie C.. W toku spotkania oskarżony przekazywał im w/w spirytus w plastikowych butelkach o pojemności 1 litra oraz w/w papierosy w paczkach po 20 papierosów.

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) nabywali jednorazowo od 20 do 100 butelek spirytusu oraz od 150 do 2.000 paczek papierosów, za które przekazywali oskarżonemu A. H. (1) odpowiednią zapłatę. Spotkania takie odbywały się od jednego do kilku razy w miesiącu. Nabyte towary w postaci nielegalnie odkażonego spirytusu oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej oskarżeni G. J. i K. J. (1) sprzedawali następnie innym osobom w rodzinnej miejscowości - A.. Łącznie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżeni G. J. i K. J. (1) nabyli, a następnie sprzedali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 310 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 14.761 zł) oraz wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 26.250 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 254.135 zł).

Ponadto w dniu 26 kwietnia 2010 roku oskarżeni G. J. i K. J. (1) przechowywali w swoim mieszkaniu oraz pomieszczeniach gospodarczych w A. przy ulicy (...) wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Były to następujące wyroby: 430 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 190 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 20 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 140 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 70 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda oraz 110 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w przypadku tych wyrobów wynosiła 11.158 zł.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: G. J. k. 311 – 312 t. 2, 472 – 473 t. 3, 5286 t. 27, 7467 t. 38, K. J. (1) k. 287 – 288 t. 2, 469 – 470 t. 3, 5279 – 5280 t. 27, 7468 t. 38, A. H. (1) k. 1670 – 1673, protokół przeszukania k. 274 - 276, 293 - 295 t. 2, 1321 – 1325 t. 7, specyfikacja papierosów k. 303, wyliczenie akcyzy k. 304, 1326 t. 7, pokwitowanie k. 1271 t. 7, protokół oględzin k. 2914 – 2930 t. 15, 3391 – 3399 t. 17, 3742 – 3743 t. 19, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżona G. J. nie była karana przez Sąd (dane o karalności k. 8444).

Oskarżony K. J. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8459).

Oskarżona G. J. przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. W postępowaniu przygotowawczym oskarżona wyjaśniła, że zna A. H. (1), widziała go raz, na (...) w C., czymś handlował, chyba że dwa razy wzięła od niego papierosy, przywoziła po 30 tzw. wagonów z dwóch marek, a za paczkę tak zakupionych papierosów płaciła 5,20 zł, a sprzedawała po 5,50zł. Dalej wyjaśniła, że za papierosy płaciła dopiero jak je sprzedała oraz, że po papierosy jeździła sama. Podała, że sama na bazarze (...) wypytywała, kto handluje papierosami i jedna pani powiedziała jej, że to ten pan czyli A. H. (1) handluje papierosami, a pierwsze papierosy wzięła od tego mężczyzny w październiku 2009r. Oskarżona wyjaśniła, że z uwagi na trudną sytuację materialną postanowiła zająć się handlem papierosami, wiedziała, że te papierosy nie mają znaków akcyzy, a handlowała nimi od października 2009r do chwili zatrzymania. Ponadto wyjaśniła, że tytoniem i alkoholem nie handlowała i nie widziała, aby A. H. (1) handlował alkoholem, a papierosy rozprawdzała wśród znajomych.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżona G. J. wyjaśniła, że mężczyznę, którego zawsze kojarzyłam z narodowości rosyjskiej o imieniu A. zna od października 2009r., a poznałam go w C., kiedy szukała kontaktów z dostawcą papierosów i spirytusu oraz, że umówili się wtedy, że będzie do niego dzwonić i na podany przez niego numer, podawać mu ilości, jakie potrzebuje, a on będzie dostarczał to zamówienie jej bratu K. J. (1), który pracuje w C.. Dalej wyjaśniła, że takie zamówienia były realizowane, co dwa, trzy tygodnie w ilości około pięćdziesięciu kartonów papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej oraz kilkudziesięciu litrów spirytusu.

Oskarżony K. J. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Oskarżony wyjaśnił, że nazwisko A. H. (1) nic mu nie mówi, nie handlował wyrobami spirytusowymi, papierosami ani wyrobami tytoniowymi. Dalej podał, że około miesiąc wstecz poznał pod (...) w C. obywatela obcego kraju, zapytał go o papierosy, gdyż chciał kupić

sto kartonów papierosów, a mężczyzna powiedział mu, że będzie je miał następnego dnia. Dalej wyjaśnił, że spotkali się następnego dnia na parkingu przed sklepem (...) w C., obcokrajowiec przekazał mu 1000 paczek papierosów w 100 kartonach, które były w 2 workach i zapłacił mu pięć tysięcy złotych czyli umówioną kwotę, po czym w drodze do domu został zatrzymany przez Policję.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony K. J. (1) wyjaśnił, że zna mężczyznę pochodzenia ormiańskiego, wie że nazywa się H., ma na imię A., kilkakrotnie spotykał się z nim pod zakładem, gdzie pracuje na ulicy (...) w C., a A. przywoził dla niego papierosy i spirytus w różnych ilościach, w zależności od złożonego zamówienia. Oskarżony podał, że z reguły były to ilości rzędu od 100 do 200 kartonów papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej, różnych marek oraz kilkadziesiąt litrów spirytusu, a takie dostawy odbierał średnio raz na półtora tygodnia. Dalej wyjaśnił, że sprzedażą tego towaru akcyzowego zajmowała się siostra G. J., to ona utrzymywała bezpośredni kontakt z Ormianinem, zamawiała u niego dostawy, a później sprzedawała ten towar dalej dla innych klientów, a oskarżony dowoził jej jedynie towar, nie miał nic wspólnego z handlem tym towarem, wszystkim zajmowała się siostra. Ponadto wyjaśnił, że jedynie na prośbę siostry, która chciała zarobić przewoził papierosy i spirytus, nie miał z tego ani złotówki, czasami sam dzwonił do H., a czasami on i umawiali się na spotkania w różnych miejscach, gdzie odbierał od niego te papierosy i spirytus.

Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonej G. J. to Sąd uznał za wiarygodne jej wyjaśnienia złożone na późniejszym etapie postępowania, w których opisała okoliczności poznania oskarżonego A. H. (1), swój zamiar nabywania i dalszego odsprzedawania pochodzących z nielegalnych źródeł spirytusu i papierosów, sposób kontaktowania się z oskarżonym A. H. (1), swoją współpracę w tym zakresie z oskarżonym K. J. (1), jak też okoliczności nabywania tych towarów i ich sprzedaży. W tym zakresie jej wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, a w szczególności, a w szczególności w materiałach niejawnych zgromadzonych w toku postępowania, w sprawozdaniu z analizy kryminalnej, jak też w wyjaśnieniach oskarżonego A. H. (1), które Sąd uznał za wiarygodne.

Jeśli chodzi o pierwsze z wyjaśnień składanych przez oskarżoną G. J. to Sąd nie dał im wiary w zakresie, w jakim stwierdziła, iż nie kupowała spirytusu oraz że zajmowała się sama tym procederem. Te wyjaśnienia pozostają w oczywistej sprzeczności z opisanymi powyżej wyjaśnieniami, w których oskarżona opisała sposób prowadzenia przestępczego procederu, a które Sąd uznał za wiarygodne.

Jeśli chodzi o wyjaśnienia oskarżonego K. J. (1) to Sąd dał im wiarę tylko w zakresie w jakim opisał sposób kontaktowania się z oskarżonym A. H. (1), okoliczności odbierania spirytusu i papierosów, albowiem w tym zakresie jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd, a który został wskazany powyżej. Niewiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego K. J. (1), w których umniejszał swoją rolę w tym procederze jedynie do odbierania i transportowania spirytusu i papierosów, albowiem pozostają one w oczywistej sprzeczności z wiarygodnymi wyjaśnieniami oskarżonej G. J.. Nadmienić należy, iż niewiarygodne jest, aby oskarżona G. J. sama „rozprowadzała” tak znaczne ilości papierosów i spirytusu.

Powyzsze okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżeni G. J. i K. J. (1) nabywali od oskarżonego A. H. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie sprzedawali je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadzili nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość nabytego spirytusu to Sąd oparł się w tym zakresie częściowo na wyjaśnieniach oskarżonej G. J. i częściowo na informacjach wynikających z materiałów niejawnych zgromadzonych w toku postępowania znajdujących się w Kancelarii Tajnej (niejawna część uzasadnienia).

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) działali w normalnej sytuacji życiowej, jako osoby dojrzałe psychicznie, posiadające pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachowali się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonych zdatnymi do przypisania winy.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonych G. J. i K. J. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXX, XXXI i XXXII oraz XXXIV, XXXV i XXXVI części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od września 2009

roku do 26 kwietnia 2010 roku w C. i A., działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 310 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 14.761 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 26.250 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 254.135 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 268.896 zł, oraz w dniu 26 kwietnia 2010 roku przechowywali w mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w A. wyroby akcyzowe w postaci 1.070 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 11.158 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 310 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżeni G. J. i K. J. (1) dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonych świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów. Na ten czyn oskarżonych składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżeni G. J. i K. J. (1) nabywali i sprzedawali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylali się od opodatkowania, gdyż nie ujawniali właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonych G. J. i K. J. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywali oskarżeni podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżeni nie prowadzili działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składali we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmowali te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności

lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonych G. J. i K. J. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonych G. J. i K. J. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonych spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżeni G. J. i K. J. (1) są podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nich obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżeni nie ujawnili tych czynności, nie składali deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacali kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżeni spowodowali uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 268.896 zł. W ten sposób oskarżeni G. J. i K. J. (1) wypełnili swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Ponadto oskarżeni G. J. i K. J. (1) swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 kks. Karalnym zachowaniem oskarżonych było przechowywanie w należących do nich pomieszczeniach takich samych wyrobów akcyzowych, jak opisane przy analizie przestępstwa z art. 54 kks czyli papierosów. Przechowywane przez oskarżonych wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te stanowiły, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks.

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) mieli świadomość, iż przechowywane przez nich wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego w art. 63 kks, o czym świadczy całokształt ich działalności. Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie nie mniej niż 11.158 zł, a więc taka była wartość narazonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, albowiem nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonych należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 65 § 1 i 3 kks. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie § 1, skoro art. 65 § 3 kks w swojej treści wprost odwołuje się tylko do § 1 tego artykułu.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonych zakwalifikowano jako dwa odrębne przestępstwa: z art. 54 § 1 kks oraz z art. 65 § 3 kks. W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżeni G. J. i K. J. (1) obejmowali swoim zamiarem hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Na czyn oskarżonych składały się zachowania polegające na nabywaniu wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy skarbowej, ich sprzedaż, jak też przechowywanie, a wszystkie te czynności miały prowadzić do osiągania zysku poprzez handel wyrobami akcyzowymi bez uiszczenia należnego podatku akcyzowego. Swoim zachowaniem oskarżeni G. J. i K. J. (1) wypełnili znamiona przestępstw skarbowych określonych w dwóch przepisach kodeksu karnego skarbowego – art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks, a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 7 § 1 kks w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonym. Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni G. J. i K. J. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te zawierali co najmniej

przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawali z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągnęli z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracali, musiał stanowić istotną część ich dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągnęli regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągnęli co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób działali w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż działali w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępki kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych G. J. i K. J. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Jako osoby dojrzałe znali obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znali zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżeni z pewnością mieli świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nich i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynili.

Ponadto oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 310 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonych jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżeni wprowadzali go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonych polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżeni uczynili sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie ich zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżeni działali w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżeni G. J. i K. J. (1) działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżeni G. J. i K. J. (1) działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Oskarżeni wiedzieli doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżeni G. J. i K. J. (1) dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonych wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstw skarbowych jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonym G. J. i K. J. (1).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność każdego z oskarżonych.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonym G. J. i K. J. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks i art. 65 § 3 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – kary po 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 200 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonych, ich dochody. Oskarżona G. J. nie osiąga obecnie dochodów i ma na utrzymaniu dziecko. Oskarżony K. J. (1) uzyskuje dochód w wysokości 1600 zł. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po 70 zł w przypadku każdego z oskarżonych, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonych przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 200 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżeni G. J. i K. J. (1) będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w przypadku każdego z oskarżonych. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonych przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia

czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonych, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonych.

Sąd oddał oboje oskarżonych na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Dają dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postaw oskarżonych i umożliwi im podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonym G. J. i K. J. (1) na poczet orzeczonych grzywnien okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przy czym jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. W przypadku każdego z oskarżonych na opłatę złożyły się: kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 2.800 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). W przypadku każdego z oskarżonych na wydatki złożyły się: przypadająca na każdego z oskarżonych część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca każdego z oskarżonych część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł, ryczałt za przechowanie przedmiotów w kwocie 20 zł.

11. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XXXVIII i XXXIX POSTAWIONE OSKARŻONEMU D. K. (1)

(punkt 45 sentencji wyroku)

W 2009 roku oskarżony M. H. (1) zatrudnił oskarżonego D. K. (1) w charakterze ochroniarza. Jesienią 2009 roku oskarżony M. H. (1) zapytał oskarżonego D. K. (1) czy zna osoby handlujące nielegalnym alkoholem, gdyż chciałby nabyć taki alkohol, aby osiągnąć większe zyski z prowadzonej działalności. Po pewnym czasie oskarżony D. K. (1) od swoich znajomych uzyskał informację, iż oskarżony A. H. (1) sprzedaje nielegalnie odkażony spirytus, który dostarcza po uprzednich telefonicznych zamówieniach, jak też poznał numer telefonu, którym posługiwał się ten oskarżony. Oskarżony D. K. (1) przekazał tę informację oskarżonemu M. H. (1), który poprosił go, aby skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1). W listopadzie 2009 roku oskarżony D. K. (1) skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1), po czym spotkali się na terenie (...) i wspólnie z oskarżonym M. H. (1) ustalili, iż oskarżony A. H. (1) będzie dostarczał nielegalnie odkażony spirytus w ilościach co najmniej 1.500 litrów. Kontakt telefoniczny miał się odbywać za pośrednictwem oskarżonego D. K. (1). Następnie oskarżony D. K. (1), na polecenie oskarżonego M. H. (1), kontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1), zamawiał dostawę 1.500 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, a następnie spotykał się w umówionym miejscu z oskarżonym A. H. (1), który przywoził towar swoim samochodem dostawczym (...). Po spotkaniu oskarżony D. K. (1) jadąc swoim samochodem, pilotował oskarżonego A. H. (1) do R., do miejsca, gdzie czekał oskarżony M. H. (1). Po dotarciu na miejsce oskarżony M. H. (1) odbierał od oskarżonego A. H. (1) zamówiony nielegalnie odkażony spirytus i płacił mu odpowiednią cenę. Takie zamówienia miały miejsce 5 razy w listopadzie 2009 roku i za każdym razem oskarżony D. K. (1) pilotował oskarżonego A. H. (1) do miejsca spotkania z oskarżonym M. H. (1). Łączna ilość zamówionego w ten sposób przez oskarżonego D. K. (1) spirytusu wyniosła 7.500 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 357.120 zł). Oskarżony M. H. (1) sprzedawał następnie spirytus dostarczony przez oskarżonego A. H. (1) swoim odbiorcom. Za wykonane czynności w postaci telefonicznego zamówienia i pilotowania dostawcy, oskarżony D. K. (1) otrzymywał od oskarżonego M. H. (1) wynagrodzenie.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1) k. 1547 – 1548, wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) k. 238 – 241, 491 – 492, 521, 733 – 737, 773 – 776, częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 1670 – 1673, protokół przeszukania mieszkania k. 249 – 251, protokoły oględzin k. 2895 – 2913 t. 15, 3140 – 3172 t. 16, 3187 – 3192 t. 16, 3749 – 3751 t. 19, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195)

Oskarżony D. K. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8452 – 8453)

Oskarżony D. K. (1) początkowo nie przyznawał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów. W toku trzeciego z przesłuchań przyznał się do pomocy w transportach spirytusu. Następnie oskarżony wyjaśnił, że H. zna od października 2008r., pracował u niego w lokalu (...) obstawiając tzw. (...), a po wakacjach 2009r. H. zapytał go czy nie ma znajomych, którzy zajmują się handlem spirytusem, chodziło mu o nielegalny spirytus taki w cenie około 5 zł za litr. Oskarżony D. K. (1) wyjaśnił, że obiecał, że się zorientuje, ponieważ zależało mu na pracy, a po pewnym czasie poznał klienta lokalu (...), który stwierdził, że może załatwić kontakt do kogoś kto zajmuje się obrotem nielegalnym spirytusem i po jakimś czasie dał mu kontakt telefoniczny do człowieka, który miał mieć spirytus do sprzedania. Oskarżony wyjaśnił, że skontaktował się z tym mężczyzną z C., pochodzenia wschodniego, który przedstawił się jako A.. Dalej wyjaśnił, że występował jako osoba, która łączyła H. z tym A., ponieważ H. mówił mu ile potrzebuje spirytusu, a oskarżony przekazywał tą informację A. telefonicznie i chodziło o ilość 1000 do 1500 litrów spirytusu. Dalej wyjaśnił, że A. realizował dostawy tego spirytusu samochodem dostawczym koloru białego, był to (...) lub (...), a oskarżony swoim samochodem marki (...) koloru granatowego wyjeżdżał na trasę po A., spotykał się z nim na stacji benzynowej (...) znajdującej się na trasie o nazwie: (...), po czym jechał przed A. i podwoził go do R. dzielnica B., gdzie czekał na nich H., który następnie przejmował towar, a oskarżony jechał do domu. Wyjaśnił, że H. przy wypłatach dorzucał mu do pensji kwoty pieniędzy od 50 do 100 zł za paliwo, które zużył w trakcie podwożenia A. ze spirytusem oraz, że nie wiedział skąd A. brał spirytus i nie interesowało go to, jak też nie wiedział, po co H. kupował spirytus, nie interesowało go to. Dodał, że zamówił dla H. 4 lub 5 dostaw spirytusu, w których występował jako łącznik oraz, że nigdy nie zajmował się handlem nielegalnymi papierosami i tytoniem, a ta sytuacja była incydentalna związana z potrzebą zatrudnienia u H. i utrzymania jego rodziny.

W toku kolejnych przesłuchań oskarżony D. K. (1) nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmawiał składania wyjaśnień.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego D. K. (1) w zakresie, w jakim opisał nawiązanie kontaktu z oskarżonym A. H. (1) na prośbę oskarżonego M. H. (1), dokonywane zamówienia spirytusu dla oskarżonego M. H. (1) oraz okoliczności spotkań z oskarżonym A. H. (1) i pilotowania go. W tym zakresie jego wyjaśnienia są spójne, logiczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny. Chodzi tu w szczególności o wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1), który w tożsamy sposób opisał okoliczności tych zdarzeń. Wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) co do zasady pokrywają się z opisanymi powyżej wyjaśnieniami oskarżonego D. K. (1). Te dowody znajdują też potwierdzenie w tych wyjaśnieniach oskarżonego A. H. (1), które Sąd uznał za wiarygodne. Również oskarżony A. H. (1) opisał prawie identycznie kontakty z oskarżonymi D. K. (1) i M. H. (1). Dowody te stanowiły, więc podstawę poczynionych ustaleń faktycznych. Dodatkowo można stwierdzić, iż znajdują one potwierdzenie w sprawozdaniu z analizy kryminalnej, która potwierdza fakt kontaktów telefonicznych pomiędzy trzema w/w oskarżonymi. Jeśli chodzi o ilość sytuacji, w których oskarżony D. K. (1) pośredniczył w dostawach spirytusu to Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1), który dokładnie określił ilość tych zdarzeń. Te wyjaśnienia korelują też z relacjami oskarżonego D. K. (1), również w kwestii ilości spirytusu, jakie za każdym razem były dostarczane.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego D. K. (1) w zakresie, w jakim stwierdził, iż nie wiedział po co oskarżony M. H. (1) kupuje ten spirytus. W tym zakresie jego wyjaśnienia nie wytrzymują krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. Jest oczywiste, że zamawianie tak dużych ilości spirytusu mogło mieć na celu tylko dalszą jego odsprzedaż i oskarżony D. K. (1) pośrednicząc w takich zamówieniach nie mógł mieć złudzeń, co do celu, jaki przyświecał oskarżonemu M. H. (1), a więc dalszej odsprzedaży alkoholu. Ponadto z wyjaśnień oskarżonego M. H. (1)

wynika jednoznacznie, iż informował oskarżonego D. K. (1) o tym, iż alkohol ten chce dalej odsprzedawać, a nawet informował go, iż taka nielegalna działalność nie grozi pójściem do więzienia, gdyż za taki proceder orzekano co najwyżej kary grzywny.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony D. K. (1), na polecenie oskarżonego M. H. (1), zamawiał nielegalnie odkażony spirytus u oskarżonego A. H. (1), a następnie pomagał w dostarczeniu tych wyrobów oskarżonemu M. H. (1).

Oskarżony D. K. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego D. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XXXVIII i XXXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w listopadzie 2009 roku, w R., K. i innych miejscowościach woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oraz w zamiarze aby M. H. (1) popełnił czyn zabroniony, poprzez skontaktowanie M. H. (1) z dostawcą nielegalnie odkażonego spirytusu oraz pięciokrotne dokonanie zamówienia dostawy takiego spirytusu w ilości po 1.500 litrów, a następnie pilotowanie dostawcy na miejsce, w którym towar ten odbierał M. H. (1), ułatwił M. H. (1) popełnienie czynu polegającego na tym, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości 7.500 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 357.120 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości 7.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu D. K. (1) stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 18 § 3 kk w związku z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 kk w związku z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

Oskarżony D. K. (1) pośrednicząc w nawiązaniu przez oskarżonego M. H. (1) kontaktu z oskarżonym A. H. (1) i dokonując zamówień nielegalnie odkażonego spirytusu, a następnie pilotując dostawcę nielegalnie odkażonego spirytusu na miejsce odbioru towaru przez oskarżonego M. H. (1) zmierzał do tego, aby oskarżony M. H. (1) popełnił czyn zabroniony polegający na uchylaniu się od opodatkowania czynności nabycia i sprzedaży nielegalnie odkażonego spirytusu oraz wprowadzeniu do obrotu w/w spirytusu wytworzonego niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi opisanymi we właściwym Rozporządzeniu. Podejmując opisane na wstępie czynności oskarżony D. K. (1) ułatwiał jednocześnie popełnienie tych czynów zabronionych oskarżonemu M. H. (1). Jeśli chodzi o dokładną kwalifikację tych zachowań to zastosowanie mają uwagi poczynione przy analizie przestępstwa przypisanego oskarżonemu M. H. (1). Oskarżony D. K. (1) zdawał sobie doskonale sprawę z procederu, jaki prowadzi zarówno oskarżony M. H. (1), jak i oskarżony A. H. (1). Miał świadomość, iż spirytus, który zamawiał został nielegalnie odkażony i stanowi on wyrób akcyzowy, który podlega obrotowi bez zgłaszania tego właściwym organom podatkowym. Dodać należy, iż pomoc świadczona przez oskarżonego D. K. (1) była w pełni skuteczna, albowiem umożliwił on w ten sposób oskarżonemu M. H. (1) nabycie nielegalnie odkażonego spirytusu, a następnie dokonanie jego sprzedaży przy jednoczesnym uchylaniu się od opodatkowania.

Oskarżony D. K. (1) działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował cykliczne pomocnictwo i ułatwianie popełniania oskarżonemu M. H. (1) czynu zabronionego. Nadmienić należy, iż oskarżony D. K. (1) działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy

poszczególnymi transakcjami. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru proceduru, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że na oskarżonym M. H. (1) spoczywa obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania czynności obrotu tymi wyrobami akcyzowymi i miał jednocześnie świadomość, iż oskarżony M. H. (1) tego nie czyni. Mając na uwadze kwalifikację przestępstw, których popełnienie oskarżony D. K. (1) ułatwił (opisanych w części odnoszącej się do oskarżonego M. H. (1)) stwierdzić należy, iż również jego działania wypełniały znamiona powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu D. K. (1).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, jego uprzednia karalność. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę częściowe przyznanie się oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu D. K. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo skarbowe z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 150 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł i ma na utrzymaniu dziecko. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego D. K. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania

postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu Ł. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 2.100 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

12. ZARZUT OPISANY W PUNKCIE XLI POSTAWIONY OSKARŻONEMU R. K. (1)

(punkt 50 sentencji wyroku)

Oskarżony R. K. (1) jest spokrewniony z oskarżonym M. W. (1). Z racji tej znajomości współpracował z nim w prowadzonym przez oskarżonego M. W. (1) procederze odkażania spirytusu i jego sprzedaży. Rola oskarżonego R. K. (1) polegała na pilotowaniu kierowców, którzy wieźli nielegalnie odkażony spirytus zamówiony u oskarżonego M. W. (1) przez jego nabywców. W związku z tym oskarżony R. K. (1) kontaktował się z oskarżonym M. W. (1) i z odbiorcami, którzy wskazywali miejsce dostawy. W dniu 22 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) zamówił telefonicznie u oskarżonego M. W. (1) dostawę nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości 3.000 litrów, która była przeznaczona dla oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1). W dniu 23 kwietnia 2010 roku oskarżony A. H. (1) udał się do R. na ulicę (...), gdzie miał zostać dostarczony nielegalnie odkażony spirytus dla oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1). Na to miejsce przyjechał też samochód ciężarowy (...), nr rej. (...), którym kierował R. M. (1). W samochodzie tym był spirytus zamówiony przez oskarżonego A. H. (1) w ilości 3.000 litrów, który był rozlany do plastikowych butelek o pojemności 1 litra. Samochód ten był pilotowany przez oskarżonego R. K. (1), który poruszał się samochodem (...) o nr rej. (...) i kontaktował się z oskarżonym A. H. (1) w celu ustalenia miejsca dostawy. W ramach tego kontaktu oskarżony R. K. (1) otrzymał od oskarżonego M. W. (1) wiadomość tekstową z podanym numerem telefonu oskarżonego A. H. (1) i następnie skontaktował się z oskarżonym A. H. (1) w celu ustalenia miejsca dostawy.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 76 – 78, 1670- 1673 tom 9, 2033 - 2036 tom 10, wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k. 115, 118 – 120, 123 t. 1, 796 – 798 t. 4, 1204 – 1205 t. 6, 3350 – 3351 t. 17, 3904 t. 20, 4391 – 4392 t. 22, 4509 – 4510 t. 23, 6293 – 6294 t. 31, 7473 – 7474 t. 38, częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) k. 800 – 802 t. 4, 1638 – 1639 t. 8, 5254 t. 26, 5916 t. 30, 7603 t. 39, zeznania świadka A. B. k. 1382, 7721 – 7722, protokół przeszukania k. 137 – 139, 140 – 141, 172 – 174, 1349 – 1357 t. 7, wyciążenie akcyzy k. 1358 t. 7, protokół oględzin k. 2940 – 2957 t. 15, 2937 – 2938 t. 15, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony R. K. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8430).

Oskarżony R. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i oświadczył jedynie, iż nie zna osoby, która wymieniona jest w zarzucie tj. A. H. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. K. (1) odnoszącym się do zarzutu opisanego w punkcie XLI części wstępnej wyroku. W tym zakresie jego wyjaśnienia nie wytrzymują krytyki w świetle materiału dowodowego, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Z wyjaśnień oskarżonego A. H. (1) wynika jednoznacznie, iż kontaktował się z R. K. (1) w trakcie dostawy w dniu 23.04.2010 roku, jak też, że już wcześniej dostarczał on spirytus od oskarżonego M. W. (1). Ponadto wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) nie wytrzymują krytyki w świetle zapisów rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych. Jeśli chodzi natomiast o wyjaśnienia odnoszące

się do zarzutu opisanego w punkcie XL części wstępnej wyroku to analiza została poczyniona w tej części uzasadnienia, która odnosi się do postawionego wszystkim oskarżonym zarzutu z art. 258 kk.

Oskarżony R. K. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał oskarżonego R. K. (1) za winnego tego, że w dniu 23 kwietnia 2010 roku w D. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, poruszając się samochodem m-ki (...) o nr rej. (...), pełniąc rolę tzw. konwojenta pojazdu m-ki (...) nr rej. (...) prowadzonego przez inną ustaloną osobę przewoził z Ł. do D. wyroby akcyzowe w postaci 3.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 142.848 zł to jest przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 kks.

Karalnym zachowaniem oskarżonych było przewożenie wyrobów akcyzowych. Te wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te stanowiły, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks.

Oskarżony R. K. (1) mieli świadomość, iż przewożone przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego w art. 63 kksi Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie nie mniej niż 142.848 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, albowiem nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 65 § 1 i 3 kks. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie § 1, skoro art. 65 § 3 kks w swojej treści wprost odwołuje się tylko do § 1 tego artykułu. Brak jest również podstaw do kwalifikowania tego zachowania z art. 6 kks, gdyż mieliśmy do czynienia z jednorazowym zachowaniem oskarżonego.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu R. K. (1) karę grzywny w wysokości 110 stawek. Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony obecnie nie osiąga dochodów i ma na utrzymaniu dziecko. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winna one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu R. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Tytułem opłaty zasądzono kwotę 770 zł. Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii grafologicznej w kwocie 391 zł (k. 4057), przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w

kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

13. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XLIII i XLIV POSTAWIONE OSKARŻONEMU S. K. (1)

(punkt 53 sentencji wyroku)

Oskarżony S. K. (1) zamieszkuje w C.. W lutym 2010 roku poznał oskarżonego M. H. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem. Oskarżony S. K. (1) wyraził chęć nabywania od oskarżonego M. H. (1) takiego spirytusu. W związku z tym w lutym i marcu 2010 roku oskarżony M. H. (1) dwa razy spotkał się z oskarżonym S. K. (1) na terenie R. i C. i przekazał mu w/w spirytus. Oskarżony S. K. (1) przekazał oskarżonemu M. H. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie oskarżony S. K. (1) nabył w ten sposób co najmniej 500 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem.

Następnie oskarżony M. H. (1) przekazał oskarżonemu S. K. (1) numer telefonu oskarżonego T. S. (1) informując go, iż od tej chwili może nabywać ten spirytus od niego. Oskarżony S. K. (1) skontaktował się telefonicznie z oskarżonym T. S. (1) i wyraził chęć nabywania od niego nielegalnie odkażonego spirytusu. W związku z tym okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony S. K. (1) spotkał się dwukrotnie z oskarżonym T. S. (1) na terenie R.. W trakcie tych spotkań oskarżony T. S. (1) przekazał oskarżonemu S. K. (1) łącznie co najmniej 1.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, za który otrzymał odpowiednią zapłatę. Spirytus ten oskarżony S. K. (1) odsprzedawał z zyskiem. Łącznie w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony S. K. (1) nabył w ten sposób co najmniej 1.500 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 71.424 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. K. (1) k. 5673 – 5674, 6152 – 6153 t. 31, 7469 t. 38, wyjaśnienia oskarżonych: M. H. (1) k. 733 – 737, 3895 – 3896, 4382 – 4383, 4897 – 4899, T. S. (1) k. 118 – 120, 3904, 4509 – 4510, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony S. K. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8456 – 8458, odpisy wyroków k. 6367 – 6370 t. 32, k. 6269 – 6280 t. 31, k. 9068 – 9116 t. 46, k. 9119 – 9125, k. 9162 – 9164 t. 47, k. 9165 – 9168 t. 47)

Oskarżony S. K. (1) przyznał się do nabywania spirytusu i wyjaśnił, że spirytus sprzedawał później Czechowi i szedł on na rynek czeski oraz, że w roku 2010 dotarł do mężczyzn w R.. Wyjaśnił, że rozpoznaje mężczyznę o imieniu M., który wówczas poruszał się samochodem marki (...), przywoził do C. spirytus dla innych osób, a oskarżony dwa razy był u niego na (...) i brał wówczas po 300 litrów spirytusu a raz przywiózł do C. do garażu 300 litrów spirytusu. Dalej wyjaśnił, że gdy jechał do M. na (...), to spirytus odbierał od niego w R. za stacją (...) z garażu znajdującego się na podwórku w takim ciągu garaży, spirytus pakowany był w 5 litrowych plastikowych pojemnikach, to znaczy tak był pakowany spirytus, który brał dla M., ale widział, że M. miał też spirytus w butelkach plastikowych o pojemności 1 litra oraz, że za litr spirytusu płacił M. 7 złotych a sprzedawał M. po 8 złotych. Ponadto wyjaśnił, że później M. dał mu kontakt na Ł. z W. gdyż twierdził, że ten spirytus to jakieś dziadostwo i pojechał tam trzy razy przywożąc 3 tysiące litrów spirytusu, a obecnie sprawa o to zachowanie toczy się przez Sądem Okręgowym we Włocławku. Oskarżony wyjaśnił również, że rozpoznaje mężczyznę o pseudonimie (...) – T. S. (1), którego poznał za pośrednictwem R. H. (1), a (...) zaproponował mu spirytus w cenie lepszej niż u R., umówili się, i oskarżony przyjechał do (...) do R., zostawił mu swój samochód (...), po czym (...) przywiózł 200 – 300 litrów spirytusu, za który płacił na wiosnę 2010 roku 6,50 zł za 1 litr. W toku postępowania sądowego oskarżony wyjaśnił, że kupił od M. H. (1) dwa razy po 300 litrów spirytusu, a trzeci raz przywiózł mu 300 l spirytusu do C.. Oskarżony wyjaśnił również, że nie otrzymał żadnych decyzji naliczających podatek akcyzowy od sprzedanego spirytusu, tą ciecz sprzedawał nie w ramach działalności gospodarczej, ponieważ tymi cieczami nie wolno handlować.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego S. K. (1), w których przyznał on fakt nabywania nielegalnie odkażonego spirytusu, opisał okoliczności tych transakcji, jak też okoliczności dalszej odsprzedaży tego produktu. W tym zakresie

jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd, a w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonych M. H. (1) i T. S. (1) oraz zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnego uzasadnienia). Sąd negatywnie ocenił wyjaśnienia oskarżonego S. K. (1) odnoszące się do łącznej ilości spirytusu, jaką nabył oskarżony. W tym zakresie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonych M. H. (1) i T. S. (1), którzy dokładnie opisali okoliczności spotkań z S. K. (1) i ilość sprzedanego mu spirytusu.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony S. K. (1) nabywał od oskarżonych M. H. (1) i T. S. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawał go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonego S. K. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu.

Oskarżony S. K. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego S. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XLIII i XLIV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C. i R., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 71.424 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony S. K. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony S. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony S. K. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega

wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego S. K. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony S. K. (1) podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego S. K. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego S. K. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym S. K. (1) spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony S. K. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 71.424 zł. W ten sposób oskarżony S. K. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony S. K. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 3 miesięcy i w tym okresie czasu co najmniej kilkakrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego S. K. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony S. K. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego

było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 1.500 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego S. K. (1) jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony S. K. (1) wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywiście jest, że działanie oskarżonego S. K. (1) polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego S. K. (1) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony S. K. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony S. K. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, jego uprzednią karalność. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę częściowe przyznanie się do winy.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu S. K. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks - karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 130 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych i ma na utrzymaniu 2 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winny ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 130 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego S. K. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Sąd na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu S. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 października 2012 roku przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego S. K. (1) opłatą i kosztami jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.820 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za

zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

14. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH XLVI, XLVII i XLVIII POSTAWIONE OSKARŻONEMU Ł. K. (1)

(punkt 58 i 59 sentencji wyroku)

We wrześniu 2009 roku oskarżony Ł. K. (1) nawiązał kontakt z oskarżonym A. H. (1), od którego chciał nabywać nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Następnie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżony Ł. K. (1) kontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1) w sprawie zakupu nielegalnie odkażonego spirytusu i papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Po umówieniu się z oskarżonym A. H. (1) spotykali się w wyznaczonych miejscach na terenie C. lub M.. W toku spotkania oskarżony A. H. (1) przekazywał oskarżonemu Ł. K. (1) w/w spirytus oraz w/w papierosy w paczkach po 20 papierosów. Oskarżony Ł. K. (1) nabywał jednorazowo od 50 do 500 litrów spirytusu oraz od 1.000 do 2.500 paczek papierosów, za które przekazywał oskarżonemu A. H. (1) odpowiednią zapłatę. Spotkania takie odbywały się od jednego do kilku razy w miesiącu.

Ponadto oskarżony Ł. K. (1) znał od dłuższego czasu B. W. (1), który również sprzedawał wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżony Ł. K. (1) wiedział o tym, że B. W. (1) sprzedaje takie towary i w okresie pomiędzy wrześniem 2009 roku a 26 kwietnia 2010 roku nabył od niego jednorazowo 1.000 paczek w/w papierosów. Oskarżony Ł. K. (1) znał też oskarżonego G. B. (1) i wiedział, że sprzedaje on wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym oskarżony Ł. K. (1) skontaktował się telefonicznie z oskarżonym G. B. (1) i w styczniu 2010 roku nabył od niego co najmniej 1.000 paczek w/w papierosów.

Nabyte towary w postaci nielegalnie odkażonego spirytusu oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej oskarżony Ł. K. (1) sprzedawał następnie innym osobom na targowisku w Ż. lub w innych miejscowościach województwa (...). Łącznie w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżony Ł. K. (1) nabył, a następnie sprzedał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 59.520 zł) oraz wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 24.700 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 248.610 zł).

Ponadto w dniu 26 kwietnia 2010 roku oskarżony Ł. K. (1) przechowywał w swoim mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w M. wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Były to następujące wyroby: 170 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda i 30 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w przypadku tych wyrobów wynosiła 2.086 zł.

(dowód: zeznania świadków: B. W. (1) k. 359 – 361, 914 - 919, A. L. (1) k. 4956 – 4957, 7884, Z. K. k. 5005, 7885, E. D. k. 5009 - 5010, 7886, R. K. (3) k. 5027, 7968, T. P. (1) k. 5041, 7968, Z. P. (1) k. 5043, 7968 – 7969, M. D. (3) k. 5011, 8805, protokół przeszukania k. 385 - 395, protokół oględzin k. 2255 – 2265 t. 12, 3373 – 3390 t. 17, 2643 – 2656 t. 14, 3731 – 3741 t. 19, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony Ł. K. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8429)

Oskarżony Ł. K. (1) przyznał się do posiadania papierosów, natomiast nie przyznał się do handlowania spirytusem i papierosami. Oskarżony wyjaśnił, że w listopadzie 2009r. i styczniu 2010r. został zatrzymany przez policję z M. tylko z

papierosami i był w Prokuraturze słuchany w związku z tym zatrzymaniem z papierosami, jakie przywoził z P. i C. i tam dobrowolnie poddał się karze. Wyjaśnił, że w P. i C. kupował papierosy na targowisku od nieznanych osób, nie czerpał żadnych korzyści materialnych w związku ze stawianymi mu zarzutami. Oskarżony podał, że nie zna A. H. (1) ani B. W. (1). W toku kolejnego przesłuchania oskarżony wyjaśnił, że posiadał nielegalne papierosy dwukrotnie, nabył je w P. i w C., a za ich posiadanie został ukarany wyrokami przez Sąd oraz, że został zatrzymany z tymi papierosami w tym samym okresie czasu, jaki został objęty w przedstawionych mu w tej sprawie zarzutach udziału w grupie przestępczej.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że nie znał większości osób wymienionych w akcie oskarżenia, nie było takiej sytuacji aby nabył jakieś papierosy od B. W. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego Ł. K. (1), albowiem są one kłamliwe, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują krytyki w świetle dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, jak też w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż wyjaśnieniom oskarżonego przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnego uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie zna on oskarżonych A. H. (1) i G. B. (1). Dodać należy, iż w pamięci swojego telefonu oskarżony Ł. K. (1) miał zapisane numery telefonów A. H. (1) oraz G. B. (1). Sprzeczne są również wyjaśnienia oskarżonego odnośnie tego, czy znał B. W. (1), gdyż w postępowaniu przygotowawczym stwierdził, iż nie zna takiej osoby, podczas, gdy z jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu sądowym wynika jednoznacznie, iż znał B. W. (1). Ta sprzeczność dyskwalifikuje wyjaśnienia oskarżonego Ł. K. (1). Ponadto wyjaśnieniom oskarżonego przeczą zeznania B. W. (1), z których wynika jednoznacznie, iż sprzedał on Ł. K. (1) papierosy bez polskich znaków akcyzy w ilości 1.000 paczek.

Wyjaśnienia oskarżonego Ł. K. (1) nie wytrzymują też krytyki w świetle wiarygodnych zeznań świadków: A. L. (1), Z. K., E. D., R. K. (3), T. P. (1), Z. P. (1) i M. D. (3). Z relacji tych wynika jednoznacznie, iż osoby te nabywały od oskarżonego Ł. K. (1) papierosy bez polskich znaków skarbowych akcyzy, które wcześniej oferował im na targowisku. Nadmienić należy, iż z zeznań A. L. (1) wynika również, że oskarżony Ł. K. (1) oferował jej spirytus pochodzący z nielegalnego źródła.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony Ł. K. (1) nabywał nielegalnie odkażony spirytus oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek, a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Jeśli chodzi o ilość nabytych i sprzedanych towarów to Sąd oparł się w tym zakresie na dowodach zgromadzonych w materiałach niejawnych sprawy, z których wynika, iż oskarżony zakupił i sprzedał uprzednio nielegalnie odkażony spirytus w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów oraz wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 24.700 paczek po 20 sztuk papierosów każda.

Ponadto nie budzi żadnych wątpliwości fakt, iż oskarżony Ł. K. (1) przechowywał w swoim mieszkaniu i pomieszczeniach gospodarczych przy ulicy (...) w M. wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Okoliczności te wynikają wprost z protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych oskarżonego, który nadto przyznał, iż papierosy te należały do niego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: A. L. (1), Z. K., E. D., R. K. (3), T. P. (1), Z. P. (1) i M. D. (3), albowiem są one spójne, zgodne, logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Podkreślić należy, iż świadkowie ci nie mieli żadnego interesu w złożeniu zeznań niekorzystnych dla oskarżonego, a ich relacje wzajemnie się potwierdzają. Dodać należy, iż te zeznania znajdują potwierdzenie w zapisach rozmów zgromadzonych w materiałach niejawnych.

Oskarżony Ł. K. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

Wobec powyższego, w punkcie 59 sentencji wyroku, Sąd uznał oskarżonego Ł. K. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach XLVI i XLVIII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w C., M. i innych miejscowościach województwa (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 59.520 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 24.700 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 248.610 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 308.130 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony Ł. K. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów, oferowanie przygodnym osobom nielegalnych towarów. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżony Ł. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność

nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego Ł. K. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony Ł. K. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 308.130 zł. W ten sposób oskarżony Ł. K. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te zawierał co najmniej przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować jego zachowanie również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony Ł. K. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 1.250 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem

tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie ich zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony Ł. K. (1) działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować jego zachowanie również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony Ł. K. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu Ł. K. (1).

Jeśli chodzi natomiast o czyn opisany w punkcie XLVII części wstępnej wyroku to Sąd ustalił, iż zachowanie oskarżonego Ł. K. (1) wypełniało znamiona wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 kks. Karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w należących do niego pomieszczeniach takich samych wyrobów akcyzowych, jak opisane przy analizie przestępstwa z art. 54 kks czyli papierosów. Przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te stanowiły, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks. Oskarżony miał świadomość, iż przechowywane przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego

w art. 63 kks, o czym świadczy całokształt jego działalności Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie nie mniej niż 2.086 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta nie przekraczała pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 kks.

Zgodnie z art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia skarbowego zagrożonego ustaje jeżeli od jego popełnienia upłynął rok. Ten okres przedawnienia ulega wydłużeniu o 2 lata zgodnie z regulacją zawartą w art. 51 § 2 kks. W tej sytuacji przyjęć należy, iż łączny okres przedawnienia karalności wykroczenia skarbowego przypisanego oskarżonemu Ł. K. (1) wynosił 3 lata. Termin ten rozpoczął bieg z dniem 31 grudnia 2010 roku, a więc przedawnienie karalności wykroczenia skarbowego nastąpiło z dniem 31 grudnia 2013 roku. W związku z tym zachodzi negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca kontynuowanie postępowania wobec oskarżonego o czyn opisany w punkcie XLVII części wstępnej wyroku skutkująca umorzeniem postępowania wobec niego w tym zakresie, co uczyniono w punkcie 58 sentencji wyroku.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu Ł. K. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – karę 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 210 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony utrzymuje się z prac dorywczych oraz uzyskuje świadczenie rentowe w wysokości 1.300 zł i ma na utrzymaniu dziecko. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 210 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego Ł. K. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy

dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni role swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu Ł. K. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 2.940 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. komputerów w kwocie 581,15 zł (k. 4412), przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł, koszt badania oskarżonego w kwocie 50 zł (k. 1210), koszt stawiennictwa świadków, których zeznania dotyczyły tylko oskarżonego Ł. K. (1) w kwocie 152,40 zł (k. 7983, 7985, 7892).

15. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH L, LI, LII, LIII, LIV, LV i LVI POSTAWIONE OSKARŻONEMU J. L. (1)

(punkt 64 sentencji wyroku)

Oskarżony J. L. (1) w 2009 roku poznał nieustalonego mężczyznę, który na targu w B. sprzedawał nielegalnie odkażony spirytus. Oskarżony J. L. (1) wyraził chęć nabywania tego spirytusu i następnie dokonywał on zakupu nielegalnie odkażonego spirytusu. W okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku nabył w ten sposób co najmniej 240 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 11.428 zł). Spirytus ten oskarżony J. L. (1) sprzedawał w ten sposób, że dokonywał jego rozcieńczenia i sprzedawał jako wódkę. Na początku 2009 roku oskarżony J. L. (1) poznał B. W. (1), który zaoferował mu do sprzedaży podrobione znaki skarbowe akcyzy oraz podrobione znaki towarowe w postaci nakrętek do butelek wódek. Nabycie tych przedmiotów umożliwiłoby oskarżonemu J. L. (1) sprzedaż zakupionego wcześniej nielegalnie odkażonego spirytusu po jego rozcieńczeniu i rozlaniu do butelek po wódkach różnego rodzaju jako oryginalnej produktu w postaci wódki. W związku z tym oskarżony J. L. (1) w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku nabył od B. W. (1) co najmniej 800 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczenia ich w obieg, jak też działając w celu wprowadzenia do obrotu nabył podrobione znaki towarowe w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc. Następnie rozcieńczał on nielegalnie kupowany spirytus, rozlewał do butelek oznaczonych znakami towarowymi (...), (...), (...) i (...), montował na nich przy pomocy kapsłownicy podrobione nakrętki tych marek i opatrywał je podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy. Tak wytworzone towary sprzedawał jako oryginalną wódkę marek (...), (...), (...) i (...).

Ponadto B. W. (1) zaoferował oskarżonemu J. L. (1) wyroby tytoniowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Oskarżony J. L. (1) wyraził zainteresowanie tymi towarami i nabył od B. W. (1) i innego jeszcze nieustalonego mężczyzny wyroby tytoniowy bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2.500 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 20.471 zł), które następnie sprzedał odbiorcom indywidualnym.

Na początku 2010 roku oskarżony J. L. (1) w kilku transakcjach nabył kolejną partię takich papierosów, których jednak nie sprzedał w całości i w związku z tym przechowywał je w swoich pomieszczeniach. W efekcie w dniu 26

kwietnia 2010 roku przechowywał on w garażu przy ul. (...) w D. oraz w domu przy ul. (...) w B. wyroby akcyzowe w postaci 3.132 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej. Były to następujące towary: 1597 paczek papierosów (...), (...) i (...) po 20 sztuk papierosów każda, 238 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 700 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 328 paczek papierosów (...)” po 20 sztuk papierosów każda, 100 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 64 paczki papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 80 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 20 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda, 5 paczek papierosów (...) po 20 sztuk papierosów każda. Ponadto przechowywał on 229 litrów alkoholu w butelkach szklanych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej lub z podrobionymi znakami polskiej akcyzy skarbowej. Łączna kwota narażonego na uszczuplenie podatku w przypadku przechowywanych papierosów i alkoholu wynosiła nie mniej niż 36.306 zł.

Pośród alkoholu, który przechowywał oskarżony J. L. (1) znajdowały się towary oznaczone uprzednio przez niego podrobionymi znakami towarowymi w postaci: 39 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelki o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelki o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi (...), 2 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 3 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelki o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi (...) oraz 1 butelki o pojemności 0,7 litra z zawartością alkoholu oznaczonej podrobionymi znakami towarowymi (...).

Ponadto oskarżony J. L. (1) przechowywał w swoich pomieszczeniach 411 podrobionych znaków skarbowych akcyzy, 87 sztuk nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 42 sztuki nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 52 sztuki nakrętek oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...) i 2 sztuki hologramów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1) k. 463 – 464 t. 3, 3670 – 3673 t. 19, 5234 t. 26, 7470 t. 38, zeznania świadków: B. W. (1) k. 914 – 919, 3854 – 3855, Ł. U. k. 4206 – 4207, J. K. (1) k. 1616 – 1619 t. 8, 7720 t. 39, R. K. (4) k. 1307 – 1308 t. 7, 7699 – 7700 t. 39, J. P. (1) k. 8611, T. M. (1) k. 8611 – 8612, protokół przeszukania k. 431 - 450, 1275 – 1285, protokół zatrzymania rzeczy k. 1286 – 1290 t. 7, k. 1300 t. 7 wyciężenie akcyzy k. 1291 - 1294 t. 7, k. 1302 t. 7, protokół oględzin k. 1303 – 1305 t. 7, k. 2134 – 2139 t. 11, k. 474, k. 1274 t. 7, k. 2298 – 2304 t. 12, k. 3420 – 3448 t. 17 3449 – 3656 t. 18, wniosek k. 1507 - 1521 t. 8, k. 1617 - 1618 t. 8, k. 1803 – 1804 t. 9, k. 1824 – 1825 t. 9, k. 2022 – 2025, 4376 – 4380, 4443 – 4451, pokwitowanie k. 1267 – 1270 t. 7, notatka k. 1274 t. 7, opinia dotycząca znaków akcyzy k. 2214 – 2215 t. 11, ocena znaków towarowych k. 1722 – 1730 t. 9, k. 1826 – 1835 t. 9, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony J. L. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8425)

Oskarżony J. L. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony składał obszernie wyjaśnienia, w których dokładnie opisał okoliczności czynów, jakich się dopuścił. Oskarżony J. L. (1) w swoich wyjaśnieniach wskazał osoby, od których nabywał wyroby akcyzowe, podrobione znaki akcyzy i podrobione znaki towarowe, ujawnił miejsca, w których transakcje były zawierane, dokładnie opisał ich okoliczności, jak też opisał proceder rozcieńczania spirytusu, rozlewania go i oznaczania podrobionymi znakami towarowymi oraz podrobionymi znakami akcyzy. Oskarżony podał, też w jakich ilościach nabywał wyroby akcyzowe, za jaką cenę. Sąd ocenił jego wyjaśnienia jako w pełni wiarygodne, albowiem były one spójne, logiczne, konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd. Wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w relacji B. W. (1), który również opisał okoliczności dostarczania oskarżonemu podrobionych znaków akcyzy i znaków towarowych. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości w świetle sporządzonych w sprawie opinii dotyczących znaków akcyzy i znaków towarowych, z których jednoznacznie wynika, iż przedmioty te zostały podrobione, jak też zeznań świadków Ł. U. i J. K. (1). Również zauważyć należy, iż wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach

niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia). Z kolei z zeznań świadka R. K. (4) wynika, iż oskarżony w trakcie przeszukania jego pomieszczeń przyznał, iż znalezione u niego przedmioty i wyroby stanowią jego własność, co potwierdza ustalenia Sądu poczynione na podstawie innych dowodów.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony J. L. (1) nabywał uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, oraz papierosy bez polskich znaków akcyzy skarbowej a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Ponadto oskarżony nabywał podrobione znaki akcyzy oraz podrobione znaki towarowe w celu puszczenia ich w obieg w ten sposób, że przy ich pomocy podrabiał wyroby alkoholowe, które następnie sprzedawał odbiorcom indywidualnym. Z wyjaśnień oskarżonego J. L. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość nabywanych towarów to Sąd poczynił te ustalenia głównie w oparciu o wyjaśnienia samego oskarżonego, jak też relacje B. W. (1) i ustalenia poczynione w toku przeszukań pomieszczeń wykorzystywanych przez oskarżonego. Przyjęte w opisie stanu faktycznego ilości spirytusu oraz papierosów są ilościami, jakie z pewnością nabył oskarżony J. L. (1), co potwierdził on w swoich wyjaśnieniach i oświadczeniach odnośnie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nadmienić należy, iż nie jest możliwe dokładne ustalenie ile podrobionych butelek z alkoholem oskarżony puścił w obieg, a co za tym idzie nie da się ustalić ile dokładnie podrobionych nakrętek wykorzystał oraz ile znaków akcyzy nakleił, lecz w świetle nie budzących wątpliwości wyjaśnień oskarżonego co do tego procederu ilość ta nie ma istotnego znaczenia.

Oskarżony J. L. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego J. L. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach L, LI, LII, LIII, LIV, LV i LVI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w B., D., S., M. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 240 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 11.428 zł) oraz wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 2.500 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 20.471 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 31.899 zł, oraz w dniu 26 kwietnia 2010 roku przechowywał w garażu przy ul. (...) w D. oraz w domu przy ul. (...) w B. wyroby akcyzowe w postaci 3.132 paczek papierosów po 20 sztuk papierosów każda, bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej, oraz 229 litrów alkoholu w butelkach szklanych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej lub z podrobionymi znakami polskiej akcyzy skarbowej, stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej w zakresie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 36.306 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 240 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), a nadto nabył od ustalonej osoby podrobione urzędowe znaki wartościowe w postaci co najmniej 800 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczenia ich w obieg, jak też działając w celu wprowadzenia do obrotu nabył podrobione znaki towarowe w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc., i oznaczał podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy oraz w/w podrobionymi znakami towarowymi nieustaloną ilość towaru w postaci butelek z rozcieńczonym przez siebie spirytusem pochodzącym z nielegalnego źródła, który to towar wprowadzał do obrotu, a w dniu 26 kwietnia 2010 roku w domu przy ul. (...) w B. przechowywał w celu wprowadzenia do obrotu część z w/

w towarów oznaczonych przez siebie podrobionymi znakami towarowymi w postaci 39 sztuk butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), 2 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 3 sztuki butelek o pojemności 0,7 litra każda z zawartością alkoholu oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...), 1 butelkę o pojemności 0,5 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...) oraz 1 butelkę o pojemności 0,7 litra z zawartością alkoholu oznaczoną podrobionymi znakami towarowymi (...), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) i art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej oraz art. 313 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks i art. 65 § 3 kks oraz art. 66 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony J. L. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, jak też wprowadzanie do obrotu towarów oznaczonych podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy i podrobionymi znakami towarowymi. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony J. L. (1) prowadził w tym zakresie rozległą działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, duże ilości nabywanych towarów. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona różnych przestępstw lub przestępstw skarbowych.

Oskarżony J. L. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek. Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny

podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony J. L. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 31.899 zł. W ten sposób oskarżony J. L. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 kks. W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w wynajmowanym garażu takich samych wyrobów akcyzowych, jak opisane przy analizie przestępstwa z art. 54 kks czyli papierosów - wyrobów tytoniowych oraz spirytusu - alkoholu etylowego. Przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te zostały nabyte przez oskarżonego, a ich ilość i rodzaj wskazują jednoznacznie, iż miały być przedmiotem dalszego obrotu. Stanowiły one, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks.

Oskarżony miał świadomość, iż przechowywane przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa określonego w art. 63 kks, o czym świadczy całokształt jego działalności. Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie 36.306 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta stanowiła małą wartość w rozumieniu art. 53 § 14 kks, albowiem nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 65 § 1 i 3 kks. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie § 1, skoro art. 65 § 3 kks w swojej treści wprost odwołuje się tylko do § 1 tego artykułu.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 66 § 1 kks. Jak wykazano wcześniej oskarżony oznaczał wyroby akcyzowe w postaci alkoholu, który sprzedawał, podrobionymi znakami akcyzy. Nie ma wątpliwości, iż alkohol wyrabiany przez oskarżonego stanowił wyrób akcyzowy, a jak wynika z wcześniejszych rozważań miał on pełną świadomość, iż wyrabia i handluje wyrobami akcyzowymi. Oskarżony zdawał sobie również sprawę z tego, że znaki akcyzy, które nabywa od B. W. (1) są podrobione i świadomie oznaczał nimi swoje wyroby.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonego zakwalifikowano jako odrębne przestępstwa skarbowe: dwa z art. 54 § 2 kks, z art. 65 § 3 kks i z art. 66 § 1 kks. W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżony J. L. (1) obejmował swoim zamiarem hurtowe nabywanie w/w wyrobów, ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, jak też rozcieńczanie nabytego spirytusu i wytwarzanie podrobionych wódek. Na czyn oskarżonego składały się zachowania polegające na nabywaniu wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy skarbowej, wytwarzanie podrobionych wódek, oznaczanie ich podrobionymi znakami akcyzy, ich sprzedaż, jak też przechowywanie, a wszystkie te czynności miały prowadzić do osiągania zysku poprzez handel wyrobami akcyzowymi bez uiszczenia należnego podatku akcyzowego. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstw skarbowych określonych w trzech przepisach kodeksu karnego skarbowego – art. 54 § 2 kks, art. 65 § 3

kks i art. 66 § 1 kks, a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 7 § 1 kks w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 12 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał kilka lub nawet kilkanaście razy w miesiącu. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonemu przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała, prowadząca wcześniej działalność, znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 240 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywiście jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu, również w formie rozcieńczonej, kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie

zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było nabycie podrobionych znaków towarowych w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc., i oznaczanie podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy oraz w/w podrobionymi znakami towarowymi nieustalonej ilości towaru w postaci butelek z rozcieńczonym przez siebie spirytusem pochodzącym z nielegalnego źródła, który to towar wprowadzał do obrotu, jak też przechowywanie w celu wprowadzenia do obrotu części z w/w towarów oznaczonych przez siebie podrobionymi znakami towarowymi w postaci w/w butelek z alkoholem. Jak wykazano wcześniej oskarżony J. L. (1) nabywał podrobione nakrętki, które stanowiły znak towarowy, a następnie umieszczał je na butelkach z wódką, a więc oznaczał nimi wyprodukowane przez siebie towary, czyniąc to jednocześnie w celu wprowadzenia ich do obrotu, po czym wprowadzał tak sfałszowane wyroby do obrotu. Niewątpliwie mieliśmy tu do czynienia z obrotem towarami w rozumieniu art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie: „Przez obrót towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego osoba nie ma prawa używać, należy rozumieć wszelkiego rodzaju czynności prawne polegające na wprowadzaniu towarów do obrotu oraz jego dalszą dystrybucję. Znamię to zostanie zrealizowane przez każdą czynność polegającą na udostępnieniu towaru nabywcom, chodzi tu więc o każdy etap obrotu towarem oznaczonym w sposób wskazany w treści art. 305 p.w.p., nawet dokonywany w obrocie nieprofesjonalnym lub w sposób nielegalny (R. Zawłocki, *Przestępstwa przeciwko...*, s. 249). Jako obrót towarami nie będzie traktowany jedynie sam tranzyt towarów” (Grzegorz Tylec, *Komentarz do art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej*, pkt 17). Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży również wytworzonych przez siebie podrobionych towarów, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. art. 305 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 313 § 2 kk. W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było nabycie od ustalonej osoby podrobionych urzędowych znaków wartościowych w postaci co najmniej 800 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczenia ich w obieg. Jak wykazano wcześniej oskarżony nabywał podrobione znaki akcyzy po, aby oznaczyć nimi produkowane przez siebie podrobione wyroby akcyzowe i sprzedawać je z zyskiem. Niewątpliwie znaki akcyzy stanowią urzędowe znaki wartościowe w rozumieniu art. 313 kk. Zachowanie oskarżonego polegające na oznaczeniu nimi wyrobów akcyzowych i następnie sprzedaży ich stanowiło puszczenie w obieg tych podrobionych urzędowych znaków wartościowych. Podobnie jak w przypadku wcześniej opisanych czynów oskarżony J. L. (1) miał pełną świadomość, iż nabywane przez niego znaki akcyzy są podrobione.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonego zakwalifikowano jako trzy odrębne przestępstwa: z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539), z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej oraz z art. 313 § 2 kk. W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżony obejmował swoim zamiarem hurtowe nabywanie zarówno spirytusu, wyrabianie z niego podrobionych wódek i oznaczanie ich podrobionymi znakami akcyzy i podrobionymi znakami towarowymi oraz ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Swym zachowaniem oskarżony J. L. (1) wypełnił znamiona przestępstw określonych w art. 313 § 2 kk oraz w dwóch przepisach ustaw karnych pozakodeksowych – art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie

oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) oraz art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej, a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 11 § 2 kk w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstw skarbowych. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych, podrobionych znaków towarowych i podrobionych znaków akcyzy, jak i wyprodukowanych podrobionych towarów. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tych przestępstw oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony J. L. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, jak też wprowadzanie do obrotu towarów oznaczonych podrobionymi znakami skarbowymi akcyzy i podrobionymi znakami towarowymi, prowadził w tym zakresie rozległą działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstw skarbowych jak i przestępstw powszechnych. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu J. L. (1).

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę przyznanie się do winy oskarżonego, uprzednia niekaralność.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu J. L. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) i art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej oraz art. 313 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks i art. 65 § 3 kks oraz art. 66 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks i art. 7 § 1 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 90 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2.800 zł. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 90 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa.

Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż okres próby winien wynosić 3 lata. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego J. L. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu J. L. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.260 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł, ryczałt za przechowanie przedmiotów w kwocie 20 zł.

16. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LVIII i LIX POSTAWIONE OSKARŻONEMU K. M. (2)

(punkt 69 sentencji wyroku)

Oskarżony K. M. (1) we wrześniu 2009 roku poznał oskarżonego M. H. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem. Oskarżony K. M. (1) wyraził chęć nabywania od oskarżonego M. H. (1) takiego spirytusu. W związku z tym w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku oskarżony M. H. (1) co najmniej 5 razy spotkał się z oskarżonym K. M. (1) na terenie R. i C. i przekazał mu w/w spirytus. Oskarżony K. M. (1) przekazał oskarżonemu M. H. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie oskarżony K. M. (1) nabył w ten sposób co najmniej 1.200 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 57.139 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonych: K. M. (1) k. 5581 – 5583 t. 28, 6149 – 6150, 6172 – 6173, 6293 t. 31, 7471 t. 38, S. K. (1) k. 5673 – 5674, M. H. (1) k. 4382 – 4383, 4897 – 4899, 6172 – 6173, T. S. (1) k. 6293 - 6294, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony K. M. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8428)

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony K. M. (1) początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że w 2009 lub w 2010 roku wiedział, kto ma spirytus na terenie parkingu w C., był to spirytus w butelkach plastikowych o pojemności 1 litra i wziął spirytus kilku partiach po 20 sztuk w kartonach, raz było 3 kartony innym razem 4 kartony, a brał tyle ile mieściło się w bagażniku i w zależności od zamówienia. Dalej wyjaśnił, że alkohol był przekazywany z samochodu do samochodu, brał go od kilku różnych osób, płacił od 7 do 10 zł za plastikową butelkę, a cena zależała od ilości kupowanego alkoholu. Wyjaśnił też, że część alkoholu kupował na własne potrzeby,

żeby zrobić nalewki, ale brał również dla kolegów, którym sprzedawał ten alkohol z narzutem 2 zł. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że były takie sytuacje, że na tym alkoholu nie zarabiał nic, bo przywoził go rodzinie i znajomym oraz, że na tych butelkach ze spirytusem nie było znaków skarbowych akcyzy i wiedział, że ten alkohol jest spirytusem oraz, że wiedział jaki alkohol kupuje.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony K. M. (1) stwierdził, iż kupował od M. H. (1) spirytus, natomiast ilość spirytusu kupionego od M. H. (1) została ujęta w stawianych mu zarzutach jego zdaniem jest za duża i maksymalnie mógł kupić od H. 600 litrów spirytusu w okresie od grudnia 2009r do kwietnia 2010r. Dalej wyjaśnił, że dzwonił do H. ze swojego numeru telefonu tj. (...), zamawiał u niego spirytus i ustalali termin, w którym H. przywoził mu towar, następnie H. przywoził mu do C. spirytus i przeładowywali go z samochodu H. do jego samochodu. Następnie podał, że takich dostaw w w/w okresie mogło być od kilkunastu do dwudziestu i średnio brał od M. 2 kartony spirytusu tj. od 40 do 50 litrów, a maksymalnie za jednym razem wziął od M. H. (1) 100 litrów spirytusu. Oskarżony wyjaśnił również, że nie wyklucza, iż była taka sytuacja, że inna osoba przekazała mu spirytus w ilości 250 litrów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. M. (1) w zakresie, w jakim przyznał on fakt nabywania spirytusu od oskarżonego M. H. (1), opisał okoliczności, w jakich odbywały się te transakcje oraz opisał swoją wiedzę na temat pochodzenia tego alkoholu. W tym zakresie jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd, a w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonych M. H. (1) i T. S. (1) oraz zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia).

Sąd negatywnie ocenił wyjaśnienia oskarżonego K. M. (1) odnoszące się do łącznej ilości spirytusu, jaką nabył oskarżony. W tym zakresie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1), który dokładnie opisał okoliczności spotkania z K. M. (1) i ilość sprzedanego mu spirytusu. Dodać tu należy, iż Sąd oparł się na tych wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1), w których podał, iż co najmniej 5 razy sprzedał spirytus oskarżonemu K. M. (1), a za każdym razem było to co najmniej 250 litrów. Takiej treści wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) znajdują potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia). Wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1), w których podawał mniejszą ilość jednorazowych dostaw spirytusu dla oskarżonego K. M. (1) nie wytrzymują krytyki w świetle powołanych materiałów niejawnych. Również wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) częściowo potwierdzają, iż jednorazowa dostawa spirytusu wynosiła 250 litrów, a nie 100 litrów, jak wskazywał oskarżony K. M. (1). Opierając się na tych dowodach Sąd ustalił, iż łącznie oskarżony K. M. (1) nabył od oskarżonego M. H. (1) co najmniej 1.200 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony K. M. (1) nabywał od oskarżonego M. H. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawał go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonego K. M. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu.

Oskarżony K. M. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego K. M. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LVIII i LIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do marca 2010 roku w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 57.139 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w

spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony K. M. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego K. M. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony K. M. (1) podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego K. M. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego K. M. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyzsza analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony K. M. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował

uszczerplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczerplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 57.139 zł. W ten sposób oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony K. M. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 6 miesięcy i w tym okresie czasu co najmniej kilkakrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego K. M. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony K. M. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 1.200 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.U.E L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego K. M. (1) jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony K. M. (1) wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego K. M. (1) polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako

przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego K. M. (1) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony K. M. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony K. M. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę częściowe przyznanie się do winy i niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu K. M. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks - karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 120 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł i ma na utrzymaniu 3 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winny ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczonej wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 120 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia

wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego K. M. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni role swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Sąd na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu K. M. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego K. M. (1) opłatą i kosztami jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.680 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

17. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LXIV i LXV POSTAWIONE OSKARŻONEMU R. P. (1)

(punkt 79 sentencji wyroku)

Oskarżony R. P. (1) we wrześniu 2009 roku poznał oskarżonego M. H. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem. Oskarżony R. P. (1) wyraził chęć nabywania od oskarżonego M. H. (1) takiego spirytusu. W związku z tym w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku oskarżony M. H. (1) co najmniej 5 razy spotkał się z oskarżonym R. P. (1) na terenie C. i R. i przekazał mu w/w spirytus, za każdym razem w ilości co najmniej 2.000 litrów. Oskarżony R. P. (1) przekazał oskarżonemu M. H. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie oskarżony R. P. (1) nabył w ten sposób co najmniej 10.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 476.160 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1) k. 5632 – 5633 t. 28, 6157 – 6158, 6169 t. 31, 7472 – 7473 t. 38, wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) k. 733 – 737, 777, 3895, 4382 – 4383, 4679, 6169, 6172 – 6173, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony R. P. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8445 – 8446, odpisy wyroków k. 6056 – 6060, t. 30, 6060, 9131 – 9135)

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. P. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że około 2 lat wcześniej był zatrzymany na gorącym uczynku popełnienia przestępstwa polegającego na tym, że był zatrzymany w miejscu gdzie był składowany alkohol i papierosy, było to w C. na ul. (...) i w związku z tym zdarzeniem miał postawione zarzuty i został skazany w 2011r. przez Sąd Rejonowy w Chorzowie na grzywnę w wysokości 46.000 zł za handel papierosami i alkoholem. Wyjaśnił, że ten alkohol - spirytus, oraz papierosy nabył w C. na targowisku miejskim przy ul. (...). Dalej wyjaśnił, że rozpoznany przez niego mężczyzna zajmował się handlem na targowisku,

gdzie go poznał, ten mężczyzna zaczął go pytać czy nie chce kupić alkoholu i papierosów i w jednej większej dostawie wziął 400 litrów spirytusu i około 500 wagonów papierosów. Dalej wyjaśnił, że nie zdążył sprzedać tego towaru, gdyż miał przeszukanie pomieszczenia i mieszkania i towar został zabezpieczony przez policję z C., a z tego kupionego towaru nie zdążył nic sprzedać. W toku kolejnego przesłuchania wyjaśnił, że użytkował numer telefonu komórkowego (...), na ten numer telefonu dzwonił do niego M. H. (1) i kontaktował się z nim wielokrotnie. Dalej wyjaśnił, że pierwsza dostawę spirytusu i papierosów od M. H. (1) miała miejsce na początku 2010 roku - spirytus w ilości 100 litrów i papierosy bez akcyzy w ilości 100 wagonów tj. 100 opakowań po 10 paczek papierosów. Dalej podał, że spotykali się średnio raz w miesiącu na dostawę spirytusu i papierosów, i w okresie od stycznia do kwietnia 2010r. dostarczył mu cztery lub pięć razy towar w łącznej ilości: około 400 - 500 litrów spirytusu i taką samą ilość papierosów tj. 400 - 500 opakowań po 10 paczek papierosów. Podał, że zatrzymany u niego w dniu 28.04.2010r. przez policjantów z K. spirytus i papierosy w ilości około 400 litrów spirytusu i 750 opakowań papierosów po 10 paczek każde opakowanie pochodziły z ostatniej dostawy, jaką odebrał od M. H. (1). Oskarżony wyjaśnił, że uzyskany od H. towar sprzedawał na targu w C. przy ul. (...) i na targu S. nie znanym osobom.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że już został ukarany za współpracę z M. H. (1) przez Sąd Rejonowy w Chorzowie.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. P. (1) tylko w zakresie jego przyznania, iż nabywał spirytus od oskarżonego M. H. (1) oraz sprzedawał go na targowisku, albowiem znajdują one potwierdzenie w materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, a w szczególności w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1). Niewiarygodne jest natomiast twierdzenie oskarżonego, iż zarzut postawiony mu w niniejszej sprawie jest tożsamy z zarzutem, jaki został mu postawiony przed Sądem Rejonowym w Chorzowie, gdzie w postępowaniu o sygn. IX Ks 25/11 został już skazany za posiadanie alkoholu i papierosów nabytych od oskarżonego M. H. (1). Wskazać należy, iż oskarżony R. P. (1) był niekonsekwentny w swoich wyjaśnieniach, gdyż początkowo twierdził, że alkohol i spirytus nabył tylko raz od oskarżonego M. H. (1) i nie zdążył go sprzedać, gdyż w dniu 28.04.2010 roku został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji, jak też, że przygodnie poznał wówczas sprzedawcę. Z kolei w następnych wyjaśnieniach podawał, iż kilkukrotnie nabywał te towary od oskarżonego M. H. (1), jak też, że sprzedawał je obcym osobom. Ponadto początkowo twierdził on, iż tylko raz rozmawiał telefonicznie z oskarżonym M. H. (1), a następnie po okazaniu mu wykazu połączeń stwierdził, iż takich rozmów było znacznie więcej. Te sprzeczności dyskwalifikują wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1) i ujawniają ich kłamliwość. Zauważyć należy, iż z odpisów wyroków zapadłych wobec oskarżonego R. P. (1) wynika, iż ma on bogate doświadczenie w nielegalnym handlu wyrobami akcyzowymi i jego stanowisko wyrażone w niniejszej sprawie należy traktować tylko jako nieudolną próbę obrony. Oskarżony R. P. (1) starał się swoimi wyjaśnieniami uchronić się od odpowiedzialności karnej za nielegalny handel wyrobami akcyzowymi w zakresie, w jakim wcześniej nie został ujawniony w innych toczących się przeciwko niemu postępowaniach, jak też wprowadzić w błąd organy wymiaru sprawiedliwości. Zauważyć również należy, iż z dalszych wyjaśnień oskarżonego R. P. (1) wynika, iż nabył on od oskarżonego M. H. (1) spirytus i papierosy w ilości większej niż ta ujawniona w jego pomieszczeniach mieszkalnych w dniu 28.04.2010 roku

Podkreślić należy, iż wyjaśnienia oskarżonego R. P. (1) odnośnie zarzutu stawianego mu w niniejszym postępowaniu nie wytrzymują krytyki w świetle wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego M. H. (1). Oskarżony M. H. (1) dokładnie opisał okoliczności transakcji zawieranych z oskarżonym R. P. (1) i wskazał, że miały one miejsce w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku. Te wyjaśnienia stanowiły podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonemu R. P. (1). Dodać należy, iż znajdują one również potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnej uzasadnienia).

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony R. P. (1) nabywał od oskarżonego M. H. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawał go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień

oskarżonego R. P. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu.

Oskarżony R. P. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego R. P. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXIV i LXV części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do końca grudnia 2009 roku w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 476.160 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony R. P. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony R. P. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony R. P. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytym wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego R. P. (1) w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego K. M. (1)) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem

warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego R. P. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony R. P. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 476.160 zł. W ten sposób oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony R. P. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 3 miesięcy i w tym okresie czasu co najmniej kilkakrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępki kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego R. P. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony R. P. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 10.000 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus

zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego R. P. (1) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony R. P. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony R. P. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, uprzednia karalność. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących przemawiających na korzyść oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu R. P. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks - karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 250 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł i ma na utrzymaniu 2 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winny ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 250 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż czteroletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego R. P. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Sąd na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu R. P. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego R. P. (1) kosztami jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 3.500 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

18. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LXVII, LXVIII I LXIX POSTAWIONE OSKARŻONEMU M. H. (1)

(punkt 84 sentencji wyroku)

W 2009 roku oskarżony M. H. (1) prowadził działalność gospodarczą, która jednak nie przynosiła mu spodziewanych dochodów. W związku z tym postanowił zając się nielegalnym handlem wyrobami akcyzowymi w postaci nielegalnie odkażonego spirytusu oraz papierosów bez polskich znaków akcyzy. Jesienią 2009 roku oskarżony M. H. (1) zapytał oskarżonego D. K. (1), którego zatrudnił, czy zna osoby handlujące nielegalnym alkoholem, gdyż chciałby nabyć taki alkohol, aby osiągnąć większe zyski z prowadzonej działalności. Po pewnym czasie oskarżony D. K. (1) od

swoich znajomych uzyskał informację, iż oskarżony A. H. (1) sprzedaje nielegalnie odkażony spirytus, który dostarcza po uprzednich telefonicznych zamówieniach, jak też poznał numer telefonu, którym posługiwał się ten oskarżony. Oskarżony D. K. (1) przekazał tę informację oskarżonemu M. H. (1), który poprosił go, aby skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1). W listopadzie 2009 roku oskarżony D. K. (1) skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1), po czym spotkali się na terenie (...) i wspólnie z oskarżonym M. H. (1) ustalili, iż oskarżony A. H. (1) będzie dostarczał nielegalnie odkażony spirytus w ilościach co najmniej 1.500 litrów. Kontakt telefoniczny miał się odbywać za pośrednictwem oskarżonego D. K. (1). Następnie oskarżony D. K. (1), na polecenie oskarżonego M. H. (1), kontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1), zamawiał dostawę 1.500 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, a następnie spotykał się w umówionym miejscu z oskarżonym A. H. (1), który przywoził towar swoim samochodem dostawczym (...). Po spotkaniu oskarżony D. K. (1) jadąc swoim samochodem, pilotował oskarżonego A. H. (1) do R., do miejsca, gdzie czekał oskarżony M. H. (1). Po dotarciu na miejsce oskarżony M. H. (1) odbierał od oskarżonego A. H. (1) zamówiony nielegalnie odkażony spirytus i płacił mu odpowiednią cenę. Takie zamówienia miały miejsce 5 razy w listopadzie 2009 roku. Następnie oskarżony M. H. (1) kontaktował się osobiście z oskarżonym A. H. (1) i zamawiał u niego spirytus, który był dostarczany we wskazane przez niego miejsce. Po każdym zamówieniu oskarżony M. H. (1) płacił oskarżonemu A. H. (1) ustaloną cenę za dostarczony towar. Ponadto oskarżony A. H. (1) poinformował oskarżonego M. H. (1), iż sprzedaje również wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Oskarżony M. H. (1) wyraził zainteresowanie tym towarem i oskarżony A. H. (1) dostarczał mu również takie papierosy kilka razy. Jednorazowo oskarżony M. H. (1) nabywał około 5.000 paczek papierosów.

Na początku 2010 roku oskarżony M. H. (1) nabył również kilka razy nielegalnie odkażony spirytus od oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1).

Ponadto w 2009 roku oskarżony M. H. (1) poznał nieustalonego mężczyznę o imieniu Z., od którego nabył w kilku transakcjach 150 kg papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kg każdy. Papierosy te nie miały oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej.

Łącznie w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku oskarżony M. H. (1) nabył, a następnie sprzedał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 571.392 zł), wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 35.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 286.588 zł) oraz 150 kg papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kg każdy (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 81.255 zł).

Oskarżony M. H. (1) sprzedawał następnie spirytus oraz papierosy swoim odbiorcom. Pośród tych odbiorców byli: M. B. (2), M. D. (1), S. K. (1), K. M. (1), A. P. (1), R. P. (1), S. Z. (1).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1) k. 238 – 241 t. 2, 491 – 492, 521 - 522 t. 3, 734 – 738, 773 – 776, 778 – 780, t. 4, 1201 – 1202 t. 6, 3895 – 3896 t. 20, 4382 – 4383 t. 22, 4512 – 4513 t. 23, 4679 – 4680 t. 24, 4897 – 4899 t. 25, 5362 – 5363 t. 27, 6162 t. 31, 6165, 6169 – 6170, 6172 t. 31, 7604 – 7606 t. 39, częściowo wyjaśnienia oskarżonych: M. D. (1) k. 5545 -5546, S. K. (1) k. 5673 – 5674, 6152 – 6153 t. 31, 7469 t. 38, K. M. (1) k. 5581 – 5583 t. 28, 6149 – 6150, 6172 – 6173, 6293 t. 31, 7471 t. 38, A. P. (1) 1009 – 1010 t. 5, 2029 – 2030 t. 10, 4388 – 4389 t. 22, 4497 – 4498 t. 23, 5335 t. 27, 7471 – 7472 t. 38, R. P. (1) k. 5632 – 5633 t. 28, 6157 – 6158, 6169 t. 31, 7472 – 7473 t. 38, A. H. (1) k. 1670 – 1673, 2033 – 2036, T. S. (1) k. 114 – 115, 118 – 120, dokumentacja fotograficzna k. 1564 – 1572 t. 8, protokół przeszukania k. 227 - 229 t. 2, 787 t. 4, protokół oględzin k. 760 - 762 t. 4, k. 2202 – 2209 t. 11, 3087 – 3094 t. 16, k. 2271 – 2289 t. 12, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony M. H. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8447 – 8448, odpis wyroku k. 9047 – 9065 t. 45)

Oskarżony M. H. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W toku postępowania przygotowawczego oskarżony wielokrotnie składał obszernie wyjaśnienia, w których dokładnie opisał okoliczności czynów, jakich się dopuścił. Oskarżony M. H. (1) w swoich wyjaśnieniach wskazał osoby, od których nabywał wyroby akcyzowe, jak też osoby, którym te wyroby sprzedawał, ujawnił miejsca, w których transakcje były zawierane, dokładnie opisał ich okoliczności. Jego wyjaśnienia umożliwiły postawienie zarzutów niektórym współoskarżonym. Oskarżony podał, też w jakich ilościach nabywał wyroby akcyzowe, za jaką cenę. Sąd ocenił jego wyjaśnienia jako w pełni wiarygodne, albowiem były one spójne, logiczne, konsekwentne i znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd. W wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1) pojawiały się pewne nieścisłości dotyczące głównie ilości nabywanych i sprzedawanych towarów, lecz nieścisłości te nie miały wpływu na ogólną ocenę jego relacji, gdyż dotyczyły kwestii mniej istotnych, a nadto możliwe było ich wytłumaczenie w oparciu o inne dowody. Dodać należy, iż wyjaśnienia oskarżonego odnoszące się do współoskarżonych, znajdowały potwierdzenie w ich wyjaśnieniach. Odnieść to należy do wyjaśnień oskarżonych M. D. (1), S. K. (1), K. M. (1), A. P. (1), R. P. (1), A. H. (1) i T. S. (1). Również zauważyć należy, iż wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawniej uzasadnienia).

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony M. H. (1) nabywał od oskarżonych A. H. (1), T. S. (1) i M. S. (1) i innych osób uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, oraz papierosy bez polskich znaków akcyzy skarbowej a następnie sprzedawał je odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonego M. H. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość nabywanych towarów to Sąd poczynił te ustalenia głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego M. H. (1), lecz konieczne było również dokonanie pewnej szacunkowej oceny z uwagi na pojawiające się w tym zakresie rozbieżności. Przyjęte w opisie stanu faktycznego ilości spirytusu oraz papierosów są ilościami, jakie z pewnością nabył oskarżony M. H. (1), co potwierdził on w swoich wyjaśnieniach i oświadczeniach odnośnie przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony M. H. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał oskarżonego M. H. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXVII, LXVIII i LXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku w R., B. i innych miejscowościach województwa (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 571.392 zł), wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 35.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 286.588 zł), jak też wyrobami tytoniowymi w postaci 150 kilogramów papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kilogramów każdy (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 81.255 zł) uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego dużej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 939.235 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art.

65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony M. H. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów, duża ilość sprzedanych hurtowo towarów. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżony M. H. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci: uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części) i wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek, jak też papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kilogramów każdy. Prowadząc tę działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego oraz wyrobów tytoniowych – papierosów, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywiście jest, że podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego M. H. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony M. H. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego i wyrobów tytoniowych. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku

akcyzowego wyniosła co najmniej 939.235 zł. W ten sposób oskarżony M. H. (1) wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

W tym miejscu należy zauważyć, iż oskarżonemu M. H. (1) zarzucono w punktach LXVII i LXVIII popełnienie dwóch przestępstw: pierwszego odnoszącego się do nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów oraz wyrobów tytoniowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci papierosów różnych marek w ilości nie mniejszej niż 35.000 paczek po 20 sztuk papierosów każda oraz drugiego odnoszącego się do wyrobów tytoniowych w postaci 150 kilogramów papierosów luzem pakowanych w workach o wadze po 10 kilogramów każdy. W ocenie Sądu brak jest podstaw do czynienia takiego rozróżnienia, albowiem oskarżony obejmował swoim zamiarem cykliczną działalność w tym zakresie i zasadnym było przyjęcie, iż oba te czyny objęte były jednym zamiarem, a co za tym idzie koniecznym stało się przypisanie oskarżonemu jednego przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks obejmującego oba te czyny.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te zawierał co najmniej przez okres 12 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować jego zachowanie również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony M. H. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 12.000 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał

go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie ich zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony M. H. (1) działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować jego zachowanie również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony M. H. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, uprzednią karalność. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę przyznanie się do winy oskarżonego, ujawnienie przez niego okoliczności czynów popełnionych zarówno przez niego, jak i przez inne osoby.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu M. H. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 1 roku pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks – karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2.700 zł i ma na utrzymaniu 3 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż okres próby winien wynosić 5 lat. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego M. H. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu M. H. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...)przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 300 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 4.200 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

19. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LXXI, LXXII, LXXIV i LXXVI POSTAWIONE OSKARŻONYM M. S. (1) I T. S. (1) ORAZ ZARZUT OPISANY W PUNKCIE LXXV POSTAWIONY OSKARŻONEMU T. S. (1)

(punkt 90 i 91 sentencji wyroku)

W lutym 2010 roku oskarżony M. H. (1) poinformował oskarżonego T. S. (1), iż może skontaktować go z oskarżonym A. H. (1), który oferował do sprzedaży duże ilości nielegalnie odkażonego spirytusu oraz, że może mu przekazać numery telefonów osób, którym sam wcześniej taki spirytus sprzedawał. Oskarżony T. S. (1) wyraził zainteresowanie tą ofertą. Następnie oskarżony M. H. (1) przekazał oskarżonemu T. S. (1) numer telefonu do oskarżonego A. H. (1). W lutym 2010 roku oskarżony T. S. (1) skontaktował się telefonicznie z oskarżonym A. H. (1) i zamówił u niego dostawę 1.000 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu. Oskarżony A. H. (1) dostarczył 1.000 litrów tego wyrobu akcyzowego oskarżonemu T. S. (1), który zapłacił mu odpowiednią cenę. Następnie oskarżony T. S. (1) zaproponował swojemu bratu – oskarżonemu M. S. (1) wspólną działalność w zakresie sprzedaży nabytego spirytusu i dokonywania kolejnych zamówień. Oskarżony M. S. (1) wyraził na to zgodę. Następnie oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) dokonali jeszcze co najmniej

2 zamówień spirytusu u oskarżonego A. H. (1), który dostarczył ten towar za odpowiednią cenę. Spirytus dostarczony przez oskarżonego A. H. (1) był następnie sprzedawany przez oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1) kolejnym odbiorcom w ilościach hurtowych. Odbiorcami tymi byli między innymi: M. D. (1), S. K. (1), K. M. (1), A. P. (1). Łącznie w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) nabyli, a następnie sprzedali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 333.312 zł).

Oskarżony T. S. (1) nabywał też w celu dalszej odsprzedaży papierosy pakowane luzem oraz tytoń, które stanowiły wyroby akcyzowe nielegalnie wprowadzone do obrotu. Wyroby te oskarżony T. S. (1) przechowywał w wynajmowanym garażu. W dniu 23 kwietnia 2010 roku przechowywał on w garażu przy ulicy (...) w R. 9 kilogramów papierosów luzem pakowanych w worek oraz 2 worki tytoniu o łącznej wadze 1250 gram. Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego w przypadku tych wyrobów wynosiła 6050,90 zł.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonych: T. S. (1) k. 115, 118 – 120, 123 t. 1, 796 – 798 t. 4, 1204 – 1205 t. 6, 3350 – 3351 t. 17, 3904 t. 20, 4391 – 4392 t. 22, 4509 – 4510 t. 23, 6293 – 6294 t. 31, 7473 – 7474 t. 38, M. H. (1) k. 238 – 241 t. 2, 491 – 492, 521 - 522 t. 3, 734 – 738, 773 – 776, 778 – 780, t. 4, 1201 – 1202 t. 6, 3895 – 3896 t. 20, 4382 – 4383 t. 22, 4512 – 4513 t. 23, 4679 – 4680 t. 24, 4897 – 4899 t. 25, 5362 – 5363 t. 27, 6162 t. 31, 6165, 6169 – 6170, 6172 t. 31, 7604 – 7606 t. 39, częściowo wyjaśnienia oskarżonych: M. S. (1) k. 800 – 802 t. 4, 1638 – 1639 t. 8, 5254 t. 26, 5916 t. 30, 7603 t. 39, M. D. (1) k. 5545 -5546, S. K. (1) k. 5673 – 5674, 6152 – 6153 t. 31, 7469 t. 38, K. M. (1) k. 5581 – 5583 t. 28, 6149 – 6150, 6172 – 6173, 6293 t. 31, 7471 t. 38, A. P. (1) 1009 – 1010 t. 5, 2029 – 2030 t. 10, 4388 – 4389 t. 22, 4497 – 4498 t. 23, 5335 t. 27, 7471 – 7472 t. 38, A. H. (1) k. 1670 – 1673, 2033 – 2036, zeznania świadków: J. O. k. 63 – 64, K. O. k. 61 – 62, A. B. k. 1382, 7721 – 7722, protokół przeszukania k. 192 - 198, 209, 1359 – 1363 t. 7, protokół zatrzymania k. 1364, wyliczenie akcyzy k. 66 – 68, 1366 – 1368, protokół oględzin k. 1376 – 1377 t. 7, k. 2667 – 2679 t. 13, 3744 – 3745 t. 19, k. 3095 – 3128 t. 19, k. 2177 – 2197 t. 11, 3352 – 3372 t. 17 pokwitowanie k. 1265 t. 7, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżeni M. S. (1) i T. S. (1) nie byli karani przez Sąd (dane o karalności k. 8424, k. 8450).

Oskarżony M. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że aktualnie mieszka w Anglii, do Polski przyjeżdża okazjonalnie, w 2009 roku był 1 raz w czerwcu przez około 2 tygodnie, a w 2010 roku przyjechał do Polski z dziećmi na ferie zimowe w lutym i ponownie przyjechał do Polski w dniu 7 kwietnia 2010 roku, aby tutaj kupić samochód. Dalej wyjaśnił, że 23.04.2010 roku brat zatelefonował na jego komórkę i poprosił aby przyjechać jego samochodem marki (...) pod garaż, bo ktoś przywiezie za jakiś czas rozcieńczalnik do lakierów czy farb i będzie potrzebował pomocy w rozładunku. Dalej wyjaśnił, że pojechał do tego garażu przyszedł pieszo do niego jakiś mężczyzna którego nie znał i powiedział, że jest z dostawą i po chwili podjechał samochód dostawczy, a następnie zaczęli we trzech wyładowywać kartony, w których znajdowały się jakieś plastikowe butelki. Podał też, że wcześniej nigdy nie pomagał bratu przy takich rozładunkach i znalazł się tam całkiem przypadkowo.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony M. S. (1) wyjaśnił, że w lutym tego roku jego brat T. S. (1) zaproponował mu aby pomógł mu w rozprowadzaniu nielegalnego spirytusu, z czego miał otrzymywać 15 groszy za każdy sprzedany przez brata litr spirytusu, miał odbierać dostawy spirytusu przywożone dla jego brata do garażu znajdującego się w R.. Dalej wyjaśnił, że T. jak miał zamówienie na „towar” dzwonił do niego i informował go ile ma wziąć z garażu towaru tj. odkażonego spirytusu, gdzie ma go zawieźć i ile ma mu dany klient zapłacić za „towar”, po czym pakował towar z garażu do samochodu należącego do jego brata T. S. (1) a następnie z załadowanym towarem udawał się na wcześniej umówione miejsce dostawy, zwykle był to parking znajdujący się w R. niedaleko kościoła, zwykle dowoził towar do klientów w ilościach około 200 litrów spirytusu. Podał też, że raz zawiózł towar do klienta do R., brat mówiąc o tym mężczyźnie używał zwrotu (...), i dostarczył temu mężczyźnie spirytus w łącznej ilości 450 - 500 litrów. Na okazanej mu dokumentacji oskarżony rozpoznał osoby, którym dostarczał spirytus oraz podał, że obsługiwał około pięciu klientów, którym dostarczał towar sprzedawany przez jego brata T. S. (1) tj. odkażony spirytus. Oskarżony wyjaśnił, że

mężczyznę dostarczającego jego bratu nielegalny spirytus, na którego jego brat wołał (...) lub (...) poznał pod koniec lutego tego roku, gdy przywiózł około 1000 litrów spirytusu swoim samochodem marki (...) koloru białego oraz, że uczestniczył przy rozładunku dostarczonego przez niego jego bratu spirytusu 3 razy, a za każdym razem (...) przywiózł jego bratu w/w samochodem spirytus w ilości 1000 litrów. Oskarżony wyjaśnił również, że szacunkowo łącznie mógł odebrać i sprzedać dostarczony jego bratu spirytus w łącznej ilości 6000 litrów, nie licząc tej ostatniej dostawy przy której został zatrzymany.

W toku postępowania sądowego oskarżony M. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Oskarżony T. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że M. H. (1) był mu dłużny kwotę około 30.000 zł, miał problemy z jej spłatą i zaproponował, że da mu kontakt do obywatela Armenii, od którego będzie mógł kupić alkohol bez akcyzy, po czym zadzwonił do (...) i ustalili, że dostarczy mu 1000 litrów spirytusu bez akcyzy, a po kilku dniach (...) przywiózł do R. alkohol w ilości 1000 litrów, który zawieźli go do jego garażu, znajdującego się w dzielnicy K., po czym zapłacił mu gotówką kwotę 4300 zł. Dalej wyjaśnił, że później zamawiał jeszcze u niego spirytus dwa razy w ilościach po 3000 litrów i za każdą dostawę płacił 12.900 zł, a zakupiony spirytus sprzedawał osobom wskazanym przez M. H. (1). Wyjaśnił, że nie znał nazwisk tych osób, dzwonił do nich i proponował zakup spirytusu, a oni kupowali od niego spirytus w ilościach po 200-500 litrów, płacili 5 zł za litr spirytusu i sprzedali w całości alkohol, który kupił od (...). Dalej wyjaśnił, że w dniu 22.04.20120 roku telefonicznie skontaktował się z mężczyzną, którego nazywał (...), uzgodnił z nim, że kupi od niego trzy tysiące litrów spirytusu i umówili się, że spirytus zostanie przywieziony w piątek. Dalej wyjaśnił, że dostawca wiedział, gdzie ma podjechać ponieważ już wcześniej był z towarem w jego garażu. Oskarżony podał też, że w ostatnim okresie czasu M. H. (1) kupił u niego dwa razy spirytus: 250 l i 450 l. Ponadto oskarżony T. S. (1) wskazał osoby, którym sprzedawał spirytus, rozpoznał je na okazanej dokumentacji i opisał okoliczności transakcji z nimi zawieranych. Oskarżony wyjaśnił również, że zabezpieczone papierosy oraz tytoń kupił od M. H. (1) jakiś czas wcześniej.

W toku postępowania sądowego oskarżony T. S. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Jeśli chodzi o opisane powyżej wyjaśnienia oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1) to Sąd negatywnie ocenił jedynie wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) złożone przez niego na początkowym etapie postępowania, w których zaprzeczył swojemu udziałowi w nielegalnym procederze. Wyjaśnieniom tym przeczą dowody, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny, a w szczególności późniejsze wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1), jak też wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1). Ewidentnym jest, że składając początkowo wyjaśnienia oskarżony M. S. (1) chciał uniknąć odpowiedzialności karnej, lecz następnie zmienił zdanie i opisał swój udział w tym procederze zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez Sąd na podstawie innych dowodów.

W pozostałym zakresie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1), albowiem są one zgodne, spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają, jak też znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Wyjaśnienia oskarżonych znajdują potwierdzenie w wiarygodnych wyjaśnieniach oskarżonego M. H. (1), który w identyczny sposób opisał te zdarzenia. Ponadto te wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1), które zostały uznane przez Sąd za wiarygodne również potwierdzają relacje oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1) odnośnie zamawiania spirytusu i realizowanych dostaw. Wskazać tu jeszcze należy na wyjaśnienia oskarżonych M. D. (1), S. K. (1), K. M. (1) i A. P. (1), które również częściowo potwierdzają relacje oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1). Dodać należy, iż wyjaśnienia oskarżonych znalazły potwierdzenie w zapisach rozmów telefonicznych zgromadzonych w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnego uzasadnienia).

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) nabywali od oskarżonego A. H. (1), uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawali go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadzili nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1) wynika jednoznacznie, iż zdawali sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywają oraz z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość nabywanych towarów to Sąd poczynił te ustalenia głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1), który wyraźnie wskazał, iż łącznie nabyli 7.000 litrów spirytusu.

Nie budzą również wątpliwości ustalenia co do współpracy oskarżonych. Z ich wyjaśnień jednoznacznie wynika, iż występował pomiędzy nimi podział ról i każdy z nich wykonywał czynności niezbędne dla realizacji tego procederu.

Oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) działali w normalnej sytuacji życiowej, jako osoby dojrzałe psychicznie, posiadające pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachowali się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonych zdatnymi do przypisania winy.

Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonych M. S. (1) i T. S. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXI i LXXII oraz LXXIV i LXXVI części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od lutego 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 333.312 zł) uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 333.312 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonych świadczą: cykliczność podejmowanych czynności, duże ilości nabywanych towarów. Na ten czyn oskarżonych składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona przestępstwa powszechnego lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżeni nabywali i sprzedawali wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylali się od opodatkowania, gdyż nie ujawniali właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będące przedmiotem tego czynu towary w postaci alkoholu etylowego, stanowią wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonych w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego, co do których nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywali oskarżeni podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżeni nie prowadzili działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składali we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że podejmowali te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku

o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonych) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonych w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonych spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) są podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nich obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżeni nie ujawnili tych czynności, nie składali deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacali kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżeni spowodowali uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 333.312 zł. W ten sposób oskarżeni wypełnili swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżeni zawierali co najmniej przez okres 3 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawali z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągaliby z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracali, musiał stanowić istotną część ich dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągaliby regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągaliby co najmniej kilka razy w miesiącu. W ten sposób oskarżeni działali w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżeni działali w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych T. S. (1) i M. S. (1) również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Jako osoby dojrzałe znali spoczywające na nich obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znali zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżeni z pewnością mieli świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nich i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynili.

Ponadto oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonych było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 7.000 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem

tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonych jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżeni wprowadzali go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonych polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżeni uczynili sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie ich zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżeni z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynili sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżeni działali w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) działali z góry powziętym zamiarem, którym obejmowali stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonych również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem mieli świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczą. Oskarżeni wiedzieli doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) dopuścili się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmowali hurtowe nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. Te działania oskarżonych wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonym.

Jeśli chodzi natomiast o czyn opisany w punkcie LXXV części wstępnej wyroku to Sąd ustalił, iż zachowanie oskarżonego T. S. (1) wypełniało znamiona wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 kks. Karalnym zachowaniem oskarżonego było przechowywanie w należących do niego pomieszczeniach takich samych wyrobów akcyzowych, jak opisane przy analizie przestępstwa z art. 54 kks czyli papierosów i tytoniu. Przechowywane przez oskarżonego wyroby akcyzowe nie zostały oznaczone polskimi znakami skarbowymi akcyzy mimo, iż podlegały oznakowaniu znakami skarbowymi akcyzy. Przedmioty te stanowiły, więc przedmiot przestępstwa skarbowego określonego w art. 63 kks. Oskarżony miał świadomość, iż przechowywane przez niego wyroby akcyzowe stanowią przedmiot przestępstwa

określonego w art. 63 kks, o czym świadczy całokształt jego działalności Podatek akcyzowy, który był należny od w/w wyrobów akcyzowych, a nie został uregulowany, wynosił łącznie nie mniej niż 6.050,90 zł, a więc taka była wartość narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego. Wartość ta nie przekraczała pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). W związku z tym czyn oskarżonego należało zakwalifikować jako wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 kks. W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 i 3 kks.

Zgodnie z art. 51 § 1 kks karalność wykroczenia skarbowego zagrożonego ustaje jeżeli od jego popełnienia upłynął rok. Ten okres przedawnienia ulega wydłużeniu o 2 lata zgodnie z regulacją zawartą w art. 51 § 2 kks. W tej sytuacji przyjęć należy, iż łączny okres przedawnienia karalności wykroczenia skarbowego przypisanego oskarżonemu T. S. (1) wynosił 3 lata. Termin ten rozpoczął bieg z dniem 31 grudnia 2010 roku, a więc przedawnienie karalności wykroczenia skarbowego nastąpiło z dniem 31 grudnia 2013 roku. W związku z tym zachodzi negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca kontynuowanie postępowania wobec oskarżonego o czyn opisany w punkcie LXXV części wstępnej wyroku skutkująca umorzeniem postępowania wobec niego w tym zakresie, co uczyniono w punkcie 91 sentencji wyroku.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność każdego z oskarżonych.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonym T. S. (1) i M. S. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – kary po 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 240 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonych, ich dochody. Oskarżony T. S. (1) nie osiąga obecnie dochodów i ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Oskarżony M. S. (1) uzyskuje dochód w wysokości 2.000 zł i ma na utrzymaniu 5 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po 70 zł w przypadku każdego z oskarżonych, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonych przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 9 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 240 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż czteroletni okres próby będzie wystarczający w przypadku każdego z oskarżonych. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonych przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonych, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok.

Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonych.

Sąd oddał obu oskarżonych na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Dają dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postaw oskarżonych i umożliwi im podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu M. S. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności równy dwóm stawkom dziennym grzywny.

Sąd na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu T. S. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...) przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności równy dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. W przypadku każdego z oskarżonych na opłatę złożyły się: kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 3.360 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). W przypadku każdego z oskarżonych na wydatki złożyły się: przypadająca na każdego z oskarżonych część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca każdego z oskarżonych część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

20. ZARZUT OPISANY W PUNKCIE LXXVII POSTAWIONY OSKARŻONEMU T. S. (1)

(punkt 92 sentencji wyroku)

Oskarżony T. S. (1) został zatrzymany w dniu 23 kwietnia 2010 roku przez funkcjonariuszy Policji. Tego samego dnia dokonano przeszukania należącego do niego samochodu (...) o nr rej. (...), numer VIN – (...). Następnie dokonano tymczasowego zajęcia samochodu (...), które miało miejsce dnia 23.04.2010 roku o godz. 12.00. Oskarżony T. S. (1) był obecny przy zajęciu, podpisał protokół tymczasowego zajęcia mienia, został pouczone o prawie złożenia zażalenia i o tym, że zajęcie upadnie jeśli w t. 7 dni nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu. W toku tej czynności oskarżony T. S. (1) wskazał, iż szacunkowa wartość pojazdu wynosi 9.900 zł. Dokonano wówczas tymczasowego zajęcia pieniędzy w kwocie 19.400 zł, które należały do oskarżonego T. S. (1).

Następnie na mocy postanowienia z dnia 24.04.2010 roku wobec T. S. (1) zastosowano środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania i został on osadzony w areszcie śledczym.

Na mocy postanowienia z dnia 30 kwietnia 2010 roku Prokurator Prokuratury Okręgowej w Częstochowie zabezpieczył na mieniu oskarżonego T. S. (1) grożącą mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł oraz przepadek równowartości korzyści pochodzących z przestępstwa na zasadzie art. 33 § 1 kks. Zabezpieczenia dokonano poprzez zajęcie ruchomości w postaci pieniędzy w kwocie 19.400 zł

Na mocy postanowienia z dnia 30 kwietnia 2010 roku Prokurator Prokuratury Okręgowej w Częstochowie zabezpieczył na mieniu oskarżonego T. S. (1) grożącą mu karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł oraz przepadek równowartości korzyści pochodzących z przestępstwa na zasadzie art. 33 § 1 kks i przepadek przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa skarbowego na zasadzie art. 30 § 2 kks. Zabezpieczenia dokonano poprzez zajęcie ruchomości w postaci samochodu ciężarowego marki (...) o nr rej. (...), numer VIN – (...).

Oskarżony T. S. (1) odebrał te postanowienia w dniu 07.05.2010 roku.

W dniu 12 maja 2010 roku samochód (...) został oddany na przechowanie R. S. (bratu oskarżonego T. S. (1)), którego pouczono o obowiązku oddania rzeczy na każde żądanie Sądu lub organu, o zakazie zbywania, obciążania, przekształcania i wydania tych rzeczy osobie nieupoważnionej i o odpowiedzialności karnej z art. 239 § 1 kk i art. 300 § 2 kk. R. S. podpisał protokół oddania rzeczy na przechowanie i zawarte w nim pouczenia.

(dowód: częściowo zeznania świadka R. S. k. 3413 – 3414, 7788 – 7789, protokół k. 95 – 98, 102 – 105, postanowienie k. 124 – 125, 664 - 666, 683 – 685 t. 4, potwierdzenie odbioru k. 757, protokół k. 922 – 927 t. 5)

Postanowieniem z dnia 25.05.2010 roku uchylono stosowanie wobec T. S. (1) środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i zastosowano wobec niego środki zapobiegawcze w postaci dozoru Policji, zakazu opuszczania kraju i poręczenia majątkowego w kwocie 10.000 zł. Kwota poręczenia została wpłacona i oskarżony został zwolniony w dniu (...)

(dowód: postanowienie k. 1178 – 1181 t. 6, protokół k. 1152 - 1153 t. 6)

Po opuszczeniu aresztu śledczego oskarżony T. S. (1) postanowił sprzedać samochód (...), aby odzyskać pieniądze wpłacone na poręczenie oraz, aby uniknąć jego utraty w drodze sprzedaży w toku postępowania karnego. W związku z tym oskarżony wystawił ogłoszenie o sprzedaży tego pojazdu i następnie w dniu 02 czerwca 2010 roku zawarł umowę kupna – sprzedaży tego samochodu. Oskarżony T. S. (1) sprzedał swój samochód (...) firmie (...) sp. z o.o. w K., za kwotę 8.000 zł.

(dowód: zeznania świadka B. S. k. 3826, 7884, częściowo zeznania świadka R. S. k. 3413 – 3414, 7788 – 7789, częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. S. (1) k. 3350 – 3351, dokumenty k. 2219 – 2227 t. 11, k. 3682 t. 19, 3686 – 3690 t. 19, k. 3828 – 3832 t. 19)

W odniesieniu do tego czynu oskarżony T. S. (1) wyjaśnił, iż w dniu 21 lub 22 maja 2010r. wyszedł za kaucją z Aresztu Śledczego, była to kwota 10.000 zł, którą wpłaciła jego konkubina, i aby odzyskać pieniądze postanowił sprzedać swój samochód marki (...), pod koniec maja 2010r. na portalu (...)zamieścił ofertę sprzedaży (...) za kwotę około 8.000 zł i o fakcie zamiaru sprzedaży poinformował swojego drugiego brata R. S., któremu samochód został wydany przez Policję na przechowanie. Dalej wyjaśnił, że ani Prokuratura ani Policja nie poinformowały go, że samochód został zabezpieczony do toczącej się przeciwko niemu sprawy i dopiero w połowie czerwca 2010 roku otrzymał pismo z Urzędu Skarbowego w R., że samochód został zabezpieczony na poczet przyszłych kar, ale to było już po jego sprzedaży. Dalej wyjaśnił, że jego brat nie miał w tym zakresie pełnych informacji i doszło do nieporozumienia, gdyż brat oświadczył, że podpisywał dokumenty o otrzymaniu samochodu na przechowanie od policjantów, aby nie było potrzeby opłacania parkingu strzeżonego. Oskarżony wyjaśnił, że w maju lub na początku czerwca 2010 roku sprzedał ten samochód firmie z K. oraz, że samochód odebrał od R. sprzed jego domu około 25 lub 26 maja 2010 roku, a brat mu powiedział, że on odebrał samochód od policjantów ponieważ oskarżony był w areszcie i trzeba by było zapłacić za parking. Oskarżony wyjaśnił również, że nie pamiętał, aby rozmawiali o tym, że nie może sprzedać swojego samochodu i zrozumieli to z bratem w ten sposób, że on dostał go od policji aby uniknąć niepotrzebnych kosztów a podejrzany nie mógł samochodu zabezpieczyć, ponieważ był aresztowany. Oskarżony wyjaśnił, że sprzedał samochód za kwotę 8.000 zł i nie informował nabywcy o fakcie zatrzymania samochodu przez Policję i oddania go na przechowanie, ponieważ nie wiedział, że istnieje taka potrzeba oraz, że o fakcie sprzedaży poinformował R.. Dodał również, że dokumenty w postaci protokołu oddania na przechowanie z dnia 12 maja 2010 roku jego bratu R. samochodu oraz pokwitowanie odbioru przedmiotów widzi prawdopodobnie pierwszy raz, nie pamiętał aby R. mu te dokumenty okazywał.

W postępowaniu sądowym oskarżony T. S. (1) nie przyznał się do popełnienia tego czynu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. S. (1) dotyczącym ogólnego opisu przebiegu zdarzeń związanych z zatrzymaniem jego samochodu (...), w tym zakresie, w jakim znajdują one potwierdzenie w dokumentach powołanych

wcześniej. Te wyjaśnienia oskarżonego nie budzą wątpliwości w świetle dokumentów, które obrazują sposób dokonania zajęcia pojazdu, oddania go na przechowanie, jak też późniejszej jego sprzedaży.

Za niewiarygodne natomiast Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim stwierdził, iż nie wiedział, że samochód ten został zabezpieczony do niniejszej sprawy oraz, że nie wiedział, iż nie może on zostać sprzedany, jak też, że nie widział wcześniej protokołu oddania samochodu na przechowanie jego bratu. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i rażą naiwnością. Brak jest podstaw, by uwierzyć, że R. S. nie przekazał bratu protokołu oddania samochodu na przechowanie, który podpisał wraz z zawartymi w nim pouczeniami. Dokonanie zajęcia samochodu przez organy ścigania nie jest zdarzeniem powszechnym, na które można by nie zwrócić uwagi, a co za tym idzie niewiarygodne jest, aby oskarżony T. S. (1) po opuszczeniu aresztu śledczego nie starał się uzyskać pełnej informacji co do statusu prawnego jego samochodu. Zauważyć należy, iż oskarżonemu doręczono zarówno protokół tymczasowego zajęcia samochodu, jak też postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym poprzez zajęcie tego pojazdu. Miał więc świadomość, że organy ścigania podejmują czynności wobec samochodu stanowiącego jego własność i miał możliwość zorientować się już z tych decyzji o tym, że nie może całkowicie swobodnie władać swoim pojazdem. Jest dla Sądu oczywistym, że R. S. musiał poinformować oskarżonego T. S. (1) o wszystkich zdarzeniach dotyczących tego pojazdu, w których brał udział, jak też przekazać mu wszystkie posiadane w związku z tym dokumenty. Odmienne zachowanie byłoby kompletnie nieracjonalne, a dodać należy, że świadek R. S. w swoich zeznaniach podaje, iż raczej na pewno przekazał te dokumenty bratu.

Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka R. S., dając im wiarę w tym zakresie, w jakim znalazły potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. Niewiarygodne jest natomiast twierdzenie świadka, iż dopiero później zdał sobie sprawę z odpowiedzialności karnej za niedotrzymanie warunków opisanych w protokole oddania rzeczy na przechowanie, albowiem nie wytrzymuje ono krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. S., albowiem znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym i brak jest dowodów, które podważałyby ich wiarygodność.

Powyższy materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, iż oskarżony T. S. (1) wiedział, że samochód (...) został tymczasowo zajęty, wiedział, że zostało wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym na tym samochodzie na poczet grożącej mu kary grzywny i przepadku równowartości korzyści pochodzących z czynu zabronionego, jak też wiedział, że samochód został oddany na przechowanie jego bratu R. S.. Nie ulega również wątpliwości, iż R. S. poinformował go o odebraniu auta, a następnie przekazał mu dokumenty wraz z samochodem. Prowadzi to do oczywistego wniosku, iż oskarżony T. S. (1) wiedział, że nie można sprzedać tego samochodu, co było wprost napisane w pouczeniu do protokołu oddania na przechowanie. Mimo jednak tego zastrzeżenia oskarżony T. S. (1) zaraz po wyjściu z aresztu podjął działania w celu sprzedaży tego samochodu, co nastąpiło 02.06.2010 roku. Zauważyć w tym miejscu należy, iż samochód ten sprzedał za cenę niższą niż jego rzeczywista wartość, a więc starał się uczynić to szybko.

Te okoliczności świadczą o tym, iż oskarżony T. S. (1) wypełnił swoim zachowaniem część znamion przestępstwa opisanego w art. 300 § 2 kk, albowiem w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu zbył składnik swojego majątku (samochód), który został wcześniej zajęty. Jednak wypełnienie tych powyższych znamion nie jest wystarczające dla przypisania sprawcy popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 kk. Dla zaistnienia tego czynu zabronionego konieczne jest jeszcze, aby sprawca działając w powyższy sposób wywołał skutek w postaci udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela. Teza ta znalazła wielokrotnie potwierdzenie w orzecznictwie. „Do istoty przestępstwa z art. 300 § 2 k.k. należy rzeczywiste wyrządzenie szkody. W wypadku, gdy czynność polegająca na rozporządzeniu majątkiem nie miała rzeczywistego wpływu na zaspokojenie wierzyciela, to wobec braku znamienia skutku w postaci udaremnienia zaspokojenia wierzyciela, nie dochodzi do popełnienia przestępstwa z art. 300 § 2 k.k.” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 18.06.2014 roku, sygn. II AKa 59/14, LEX nr 1621283). „W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że nie każda czynność rozporządzająca majątkiem dłużnika w toku egzekucji lub w sytuacji zagrożenia egzekucją prowadzi do poniesienia odpowiedzialności karnej z art. 300 § 2 k.k. Uzasadniają ją takie tylko rozporządzenia składnikami majątku, które mają realny wpływ na udaremnienie lub ograniczenie zaspokojenia

wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 27 lutego 2002 r., sygn. V KKN 83/00, LEX nr 53056 i postanowienie SN z dnia 4 listopada 2002 r., sygn. III KK 283/02, OSNKW 2003, nr 3-4, poz. 34). Ustalenie, że udaremnianie lub uszczuplenie zaspokojenia wierzyciela nastąpiło in concreto w rezultacie rozporządzenia przez oskarżonego tym składnikiem majątku, który był zajęty lub zagrożony zajęciem, należy do istoty przestępstwa z art. 300 § 2 k.k., a stwierdzenie tej okoliczności w opisie czynu jest warunkiem uznania, że sprawca wypełnił swym zachowaniem odnośne znamię ustawowe.” (postanowienie Sądu Najwyższego z 01.12.2015 roku, sygn. V KK 351/15, Prok. i Pr. wkł. 2016/3/5).

W ocenie Sądu brak jest podstaw do stwierdzenia, iż w efekcie dokonania przez oskarżonego T. S. (1) sprzedaży zajętego samochodu (...), doszło do udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela, a więc w tym przypadku Skarbu Państwa, który stał by się wierzycielem w efekcie ewentualnie wydanego wyroku skazującego wobec oskarżonego. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż dokładna wysokość tej ewentualnej wierzytelności nie była znana w chwili dokonywania przez oskarżonego sprzedaży pojazdu. Miał on jednak prawo przypuszczać, że będzie w stanie uiścić wszystkie ewentualne należności mogące wynikać z wyroku skazującego. Zauważyć należy, iż uiszczenie tych należności było również zabezpieczone w innych sposób, a mianowicie poprzez dokonanie zabezpieczenia majątkowego na pieniądzech w kwocie 19.400 zł stanowiących własność oskarżonego oraz pośrednio poprzez zastosowanie wobec niego poręczenia majątkowego w kwocie 10.000 zł, które to poręczenie może być utrzymywane do chwili wykonania kary, a więc uiszczenia należności wynikającej z ewentualnie orzeczonej grzywny. Na marginesie należy zauważyć, iż w mowie końcowej Prokurator wnioskował o orzeczenie wobec oskarżonego T. S. (1) kary grzywny w wysokości 420 stawek po 70 zł, co odpowiada kwocie 29.400 zł, a więc równej sumie zastosowanego zabezpieczenia majątkowego na ruchomościach w postaci pieniędzy i poręczenia majątkowego.

Analiza powyższa nie daje, więc podstaw do stwierdzenia, iż w efekcie sprzedaży samochodu przez oskarżonego T. S. (1) doszło do udaremnienia lub uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela, a więc nie wystąpił skutek, który w myśl art. 300 § 2 kk jest niezbędny dla zaistnienia przestępstwa określonego w tym przepisie. Skutkować to musiało uniewinnieniem oskarżonego T. S. (1) od popełnienia czynu opisanego w punkcie LXXVII części wstępnej wyroku.

Uniewinnienie oskarżonego T. S. (1) skutkowało obciążeniem Skarbu Państwa kosztami postępowania w zakresie dotyczącym w/w czynu.

21. ZARZUT OPISANY W PUNKCIE LXXIX POSTAWIONY OSKARŻONEMU A. S. (1)

(punkt 98 sentencji wyroku)

B. W. (1) znał G. M. (1), który był jego sąsiadem z M.. Z kolei G. M. (1) był szwagrem oskarżonego A. S. (1), który również zamieszkiwał w M.. B. W. (1) poznał oskarżonego A. S. (1) za pośrednictwem G. M. (1) i również od niego uzyskał wiedzę, iż oskarżony A. S. (1) oferuje do sprzedaży podrobione znaki akcyzy oraz podrobione nakrętki do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc.. Podobne przedmioty B. W. (1) nabywał też wcześniej od G. M. (1). B. W. (1) był zainteresowany przedmiotami oferowanymi przez oskarżonego A. S. (1) i skontaktował się z nim w celu nabycia od niego tych towarów.

W związku z tym oskarżony A. S. (1) w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku sprzedał B. W. (1) co najmniej 800 podrobionych znaków towarowych w postaci nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc.

Nakrętki te B. W. (1) sprzedawał następnie oskarżonemu J. L. (1), który oznaczał nimi towar w postaci rozcieńczonego spirytusu pochodzącego z nielegalnego źródła i tak wytworzone wódki sprzedawał. Tutaj należy odwołać się do ustaleń poczynionych w części uzasadnienia odnoszącej się do oskarżonego J. L. (1) oraz powołanych tam dowodów.

(dowód: zeznania świadków: B. W. (1) k. 359 – 361, k. 914 – 919, 1674 – 1677, 3854 – 3855, 4111, Ł. U. k. 4206 – 4207, J. K. (1) k. 1616 – 1619 t. 8, 7720 t. 39, częściowo zeznania świadka I. S. k. 5077 – 5078, 7969, opinia dotycząca znaków

akcyzy k. 2214 – 2215 t. 11, ocena znaków towarowych k. 1722 – 1730 t. 9, wnioszek k. 1507 - 1521 t. 8, k. 1617 - 1618 t. 8, k. 1803 – 1804 t. 9, k. 1824 – 1825 t. 9, k. 2022 – 2025, protokół oględzin k. 2305 – 2334 t. 12, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, materiały niejawnie zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony A. S. (1) nie był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8423).

Oskarżony A. S. (1) nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że G. M. (1) był jego szwagrem, który zmarł 3 lata wcześniej, a przed jego śmiercią wiedział, że ma on dostęp do nielegalnego alkoholu i oskarżony czasami z tego skorzystał, tj. kupował alkohol od niego na własne potrzeby. Dalej wyjaśnił, że była też taka sytuacja że szwagier poprosił go o przeniesienie jakiegoś pudełka z jego garażu, a gdy niósł to pudełko to z niego wypadł czerwony korek taki jak w butelkach wódki, lecz nie dopytywał się o to. Ponadto wyjaśnił, że po śmierci szwagra gdy znalazł reklamówkę ze znakami akcyzy i ją spalił. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że nie wie czy zna B. W. (1), a po okazaniu tablicy poglądowej zawierającej zdjęcie B. W. (1) oświadczył, że na okazanych zdjęciach nie rozpoznaje żadnej z osób (tablica poglądowa nr 31 k. 5686). Ponadto wyjaśnił, że tytoń kupuje na targu w Ż., od nieznanej osoby, ten tytoń nie posiada znaków akcyzy. Oskarżony podał, że nigdy nikomu nie sprzedawał żadnych kapsli, ani dozowników do butelek wódki, a spirytus, który kupował od szwagra rozcieńczał na potrzeby własne.

W toku kolejnego przesłuchania oskarżony wyjaśnił, że na okazanej tablicy rozpoznaje jedną osobę oznaczoną numerem 1 (B. W. (1)), a mężczyznę tego widywał u szwagra G. M. (1), lecz w ich spotkaniach nie uczestniczył oraz pamięta, że mężczyzna ten miał na imię B., lecz nigdy nie sprzedawał temu mężczyźnie żadnych akcesoriów służących do wytwarzania nielegalnych wyrobów akcyzowych. Ponadto wyjaśnił, że B. W. (1) był raz u niego po śmierci szwagra i pytał się, czy nie zostały po G. jakieś korki i banderole, ale oskarżony mu powiedział, że wszystko po szwagrze zostało spalone. Wyjaśnił również, że raz kontaktował się telefonicznie z B. W. (1) i zrobił to na prośbę szwagra, który podał mu numer telefonu do B., a zadzwonił do niego prosząc go, żeby przyjechał do szwagra oraz, że dzwonił ze swojego numeru telefonu - (...) i więcej razy nie kontaktował się z nim telefonicznie. Po okazaniu oskarżonemu załącznika obrazującego ilość jego rozmów telefonicznych z B. W. (1) wyjaśnił, że nie spodziewał się, że tak wiele razy kontaktował się telefonicznie z B. W. (1), ale na pewno ich rozmowy nie dotyczyły sprzedaży przez niego akcesoriów służących do podrabiania wyrobów alkoholowych.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że B. W. (1) kilkanaście razy dzwonił do niego po śmierci szwagra dopytując się o rzeczy jakie zostały po szwagrze, a raz rozmawiali na temat załatwienia przez niego tytoniu i w związku z tym często do niego dzwonił, gdyż chciał aby (...) wymienić mu ten tytoń bądź zwrócić pieniądze. Ponadto oskarżony stwierdził, iż nie potrafi wytłumaczyć dlaczego nie poinformował policjanta, który go przesłuchiwał o tym jaki był przedmiot jego rozmów telefonicznych z B. W. (1), o czym wyjaśnił na rozprawie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. S. (1), albowiem są one wewnętrznie sprzeczne, nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego jak też z pozostałym materiałem dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. W pierwszej kolejności należy wskazać na sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego odnośnie jego znajomości z B. W. (1). Początkowo oskarżony twierdził, że nie zna takiej osoby, nie rozpoznął nawet jego wizerunku, następnie stwierdził, że widywał tego mężczyznę u G. M. (1), po czym stwierdził, że tylko raz do niego dzwonił na prośbę G. M. (1), a następnie podał, że B. W. (1) kilkanaście razy do niego dzwonił dopytując się o rzeczy pozostałe po G. M. (1). Oczywistym jest, że oskarżony A. S. (1) chciał ukryć swoje kontakty z B. W. (1) i stąd jego wyjaśnienia, w których zaprzeczał im. Powołane sprzeczności w wyjaśnieniach oskarżonego dyskwalifikują jego wyjaśnienia i świadczą o ich kłamliwości. Nadmienić należy, iż oskarżony nie potrafił w logiczny sposób wyjaśnić tych sprzeczności, co dobitnie stwierdził na rozprawie. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawniej uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie sprzedawał B. W. (1) nakrętek. Teza ta nie wytrzymuje też krytyki w świetle wiarygodnych zeznań świadka B. W. (1), z których wynika jednoznacznie, iż znał on oskarżonego i nabywał od niego podrobione znaki akcyzy oraz podrobione znaki towarowe w postaci nakrętek do butelek wódek. Dodać należy, iż ilość rozmów przeprowadzanych przez oskarżonego A. S. (1) z B. W. (1), która wynika ze sprawozdania z

analizy kryminalnej przeczy całkowicie jego tezie o kilkunastu rozmowach, albowiem rozmów tych z pewnością było co najmniej kilkadziesiąt.

Jeśli chodzi o zeznania świadka I. S. to Sąd dał im wiarę w zakresie, w jakim przyznała, iż oskarżony korzystał z telefonu o numerze (...), który był zarejestrowany na jej nazwisko, albowiem w tym zakresie jej relacje znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, na którym oparł się Sąd. W pozostałym zakresie Sąd uznał jej zeznania za niewiarygodne, albowiem jest oczywiste, że jako osoba najbliższa dla oskarżonego chciała poprawić jego sytuację procesową zatajając jego kontakty z B. W. (1), jak też zrzucając odpowiedzialność na niezującego G. M. (1).

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony A. S. (1) sprzedał B. W. (1) co najmniej 800 podrobionych nakrętek do butelek wódki, a czyniąc to miał świadomość, iż zostaną one wykorzystane do oznaczenia nimi butelek z rozcieńczonym spirytusem. Nadmienić należy, iż z zeznań B. W. (1) i materiałów niejawnych wynika jednoznacznie, iż oskarżony A. S. (1) miał świadomość, iż B. W. (1) trudni się sprzedażą rozcieńczonego spirytusu jako oryginalnej wódki, jak też, że sprzedaje akcesoria potrzebne do takiej produkcji innym osobom. Oskarżony miał, więc świadomość tego, że sprzedawane przez niego nakrętki zostaną wykorzystane do oznaczenia nimi butelek z rozcieńczonym spirytusem. Zauważyć należy, iż ilość sprzedanych nakrętek nie pozostawia wątpliwości, co do świadomości oskarżonego A. S. (1) w zakresie ich przeznaczenia.

Oskarżony A. S. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego A. S. (1) (w ramach czynu opisanego w punkcie LXXIX części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od początku 2009 roku do 26 kwietnia 2010 roku, w M. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego źródło stałego dochodu oraz w zamiarze aby inna ustalona osoba popełniła czyn zabroniony, poprzez sprzedaż tej osobie podrobionych znaków towarowych w postaci co najmniej 800 nakrętek do butelek wódek: (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonych na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonych na rzecz firmy (...) Inc., ułatwił innej ustalonej osobie popełnienie czynu zabronionego wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk, polegającego na tym, że w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, w celu wprowadzenia do obrotu osoba ta oznaczała towar w postaci rozcieńczonego spirytusu pochodzącego z nielegalnego źródła podrobionymi znakami towarowymi: (...) zastrzeżonym na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc., to jest przestępstwa z art. 18 § 3 kk w związku z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk.

Oskarżony A. S. (1) sprzedając nakrętki B. W. (1) zmierzał do tego, aby zostały one wykorzystane do popełnienia czynu zabronionego polegającego na oznaczaniu towaru w postaci rozcieńczonego spirytusu pochodzącego z nielegalnego źródła podrobionymi znakami towarowymi: (...) zastrzeżonym na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc.. Podejmując opisane na wstępie czynności oskarżony A. S. (1) ułatwiał jednocześnie popełnienie tego czynu zabronionego oskarżonemu J. L. (1). Jeśli chodzi o dokładną kwalifikację tego zachowania to zastosowanie mają uwagi poczynione przy analizie przestępstwa przypisanego oskarżonemu J. L. (1). Oskarżony A. S. (1) zdawał sobie doskonale sprawę z procederu, jaki prowadzi zarówno B. W. (1), jak i inne osoby, którym B. W. (1) dostarcza oferowane przez oskarżonego podrobione znaki towarowe. Dodać należy, iż pomoc świadczona przez oskarżonego A. S. (1) była w pełni skuteczna, albowiem umożliwił on w ten sposób oskarżonemu J. L. (1) oznaczanie towaru w postaci rozcieńczonego spirytusu pochodzącego z nielegalnego źródła podrobionymi znakami towarowymi i wprowadzanie go do obrotu.

Oskarżony A. S. (1) działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował cykliczne pomocnictwo i ułatwianie popełniania czynu zabronionego. Nadmienić należy, iż oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie

bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 12 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w podrobione znaki towarowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 12 kk oraz w art. 65 § 1 kk.

W akcie oskarżenia Prokurator zarzucił oskarżonemu A. S. (1) popełnienie przestępstwa polegającego na tym, że w okresie września 2009 r. do 26 kwietnia 2010 roku w M., S. i B. czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, dokonywał obrotu wyrobami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) S.A. oraz (...), (...) i (...) zastrzeżonymi na rzecz spółki (...) sp. z o.o., a także (...) zastrzeżonymi na rzecz firmy (...) Inc., w ten sposób, że nakrętki do butelek wraz z dozownikami w ilości nie mniejszej niż 800 sztuk oznaczone w/w znakami sprzedał B. W. (1), powodując tym szkodę na rzecz spółki (...) S.A., (...) sp. z o.o. oraz na rzecz firmy (...) Inc. tj. czynu z art. 305 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk. Brak jest, w ocenie Sądu, podstaw do przypisania oskarżonemu takiego przestępstwa.

Podrobione nakrętki, które sprzedawał oskarżony A. S. (1) nie stanowią towaru w rozumieniu art. 305 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej.

Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie „Termin "znak towarowy" odnosimy do postrzeganych zmysłowo oznaczeń przeznaczonych do odróżniania towarów, pochodzących od różnych podmiotów (R. Skubisz, Prawo znaków towarowych. Komentarz, Warszawa 1997, s. 3). Stosownie do treści art. 120 ust. 1 p.w.p. chodzi o każde oznaczenie, które można przedstawić w sposób graficzny, jeżeli nadaje się do odróżnienia towarów jednego przedsiębiorstwa od towarów innego przedsiębiorstwa. Może nim "[...] być w szczególności wyraz, rysunek, ornament, kompozycja kolorystyczna, forma przestrzenna, w tym forma towaru lub opakowania, a także melodia lub inny sygnał dźwiękowy" (art. 120 ust. 2 p.w.p.). Znak towarowy może przybrać m.in. postać sloganu (K. Grzybczyk, Ochrona sloganu, Przegląd Prawa Handlowego 1997, nr 6, s. 29). Użycie przez normodawcę w przedstawionej definicji ustawowej zwrotu "w szczególności" oznacza, że zawarte w nim wyliczenie nie stanowi numerus clausus, czyli zamkniętej listy postaci, jakie mogą przybrać znaki towarowe. Istnieje szerokie spektrum możliwej formy przedstawieniowej. Istotne jest przy tym zastrzeżenie, zgodnie z którym pod pojęciem znaku towarowego rozumie się także znaki usługowe (art. 120 ust. 3 pkt 1 p.w.p.). Komentarz art. 305 p.w.p. nie gwarantuje prawnokarnej ochrony samemu znakowi towarowemu (E. Czarny-Drożdziejko, Prawnokarne ochrona znaków towarowych, Czasopismo Prawa Karnego i Nauk Penalnych 1997, z. 2, s. 38). Chodzi jedynie o związek - zarówno o charakterze fizycznym, jak i pojęciowym - z określonym towarem. Innymi słowy, dotyczy to postrzeganego zmysłowo oznaczenia połączonego z towarem w sposób pozwalający dokonać odróżnienia towaru pochodzącego od jednego podmiotu od towaru tego samego rodzaju innego podmiotu (M. Kucharska-Derwisz, Prawnokarne ochrona prawa do znaku towarowego, Prokuratura i Prawo 2006, nr 3, s. 71). W przepisach prawa własności przemysłowej nie zostały spenalizowane czynności polegające na nielegalnej produkcji zastrzeżonych znaków towarowych. Chodzi przykładowo o metki, naszywki itp., które w dalszym etapie nanoszone są na towary wprowadzane do obrotu.(...) Pojęcie "towar" na gruncie przepisów prawa własności przemysłowej odnosi się w szczególności do wyrobów przemysłowych, rzemieślniczych, płodów rolnych lub produktów naturalnych (zwłaszcza wód mineralnych, surowców), a także usług (art. 120 ust. 3 pkt 2 p.w.p.). Można zatem stwierdzić, że chodzi o towar sensu stricto (...) (A. Tomaszek, Efektywność ochrony praw..., s. 868). (...) Z uwagi na właściwości niektórych towarów (np. produkty spożywcze, takie jak woda mineralna, soki, mąka, ryż itp.) oznaczenie znakiem towarowym nie następuje na samym towarze, lecz opakowaniu, w którym się on znajduje (np. butelki, karton). Przepis art. 305 ust. 1 p.w.p. penalizuje natomiast oznaczanie towarów, a nie ich opakowań. Stosownie do treści art. 120 ust. 3 pkt 2 p.w.p. pojęcie "towar" nie obejmuje jego opakowania. Należy jednak zauważyć, że w takich sytuacjach choć znak towarowy został fizycznie naniesiony na opakowanie, to jednak oznaczony nim został sam towar. Można powiedzieć, że mamy w tym wypadku do czynienia z analogiczną sytuacją,

jaka występuje przy oznaczaniu znakiem towarowym usług.”(Janusz Raglewski Komentarz do art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej).

W świetle powyższych poglądów stwierdzić należy, iż podrobione nakrętki, które sprzedawał oskarżony A. S. (1) stanowiły znak towarowy w rozumieniu art. 305 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej, a nie towar, jak wskazano w akcie oskarżenia. Stąd zachowanie polegające na sprzedaży tych podrobionych znaków towarowych nie stanowi przestępstwa przewidzianego w art. 305 Ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku Prawo własności przemysłowej. W związku z tym brak było możliwości przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa w kształcie wskazanym w akcie oskarżenia i dokonano zmiany opisu tego czynu oraz jego kwalifikacji prawnej.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę uprzednią niekaralność oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu A. S. (1) karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 50 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony nie uzyskuje dochodów. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 zł, a więc w dolnej granicy.

Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winna ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż okres próby winien wynosić 3 lata. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Daje dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego opłatą jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 300 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Biorąc pod uwagę opisaną powyżej sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, orzeczoną wobec niego grzywnę oraz opłatę, Sąd uznał za stosowne na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnić go od ponoszenia wydatków, którymi obciążył Skarb Państwa, bowiem ich uiszczenie mogłoby być dla niego zbyt uciążliwe.

22. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LXXXI i LXXXII POSTAWIONE OSKARŻONEMU R. W. (1)

(punkt 103 sentencji wyroku)

Oskarżony R. W. (1) znał od dłuższego czasu B. W. (1), który handlował nielegalnie odkażonym spirytusem. We wrześniu 2009 roku B. W. (1) zaoferował oskarżonemu R. W. (1) taki spirytus, a ten wyraził chęć nabywania go od B. W. (1). W związku z tym w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony R. W. (1) kilkakrotnie spotkał się z B. W. (1) na terenie M. i Ż., który przekazał mu w/w spirytus. Oskarżony R. W. (1) przekazywał B. W. (1) odpowiednią zapłatę za dostarczony towar. Łącznie oskarżony R. W. (1) nabył w ten sposób co najmniej 400 litrów nielegalnie odkażonego spirytusu, który następnie odsprzedawał z zyskiem (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 19.046 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1) k. 5708 – 5709, t. 29, zeznania świadka B. W. (1) k. 914 – 919, 1674 - 1677, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony R. W. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8441 – 8442, odpisy wyroków k. 6003 t. 30, k. 6010 t. 30).

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony R. W. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, faktycznie zajmował się alkoholem bez akcyzy, kupował go od B. W. (1) po uprzednim umówieniu transakcji, dzwonił do niego i zamawiał konkretną ilość spirytusu, a potem spotykał się z B. i płacił mu gotówką, a on przekazywał spirytus. Dalej wyjaśnił, że spirytus był w plastikowych butelkach o pojemności około 1 litra, za litr spirytusu płacił ok. 7 zł, a spirytus następnie sprzedawał klientom, którzy przychodzili do niego do domu po 15 złotych za litr. Ponadto wyjaśnił, że miał ksywkę Siwy i B. W. (1) mógł go znać z tej ksywki. Ponadto wyjaśnił, że spirytus kupował miesięcznie po około 100 litrów, a dowiedziałem się, że B. W. (1) sprzedaje spirytus, ponieważ on sam do niego zapukał i dał mu butelkę na próbę.

W postępowaniu sądowym oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że przyznał się do tego spirytusu przed prokuratorem, ale tak naprawdę to nie zakupił go od B. W. (1), a sytuację znał już wcześniej, bo gdy B. opuścił aresztu to przyszedł do niego i powiedział mu, że go pomówił i kilka innych osób w sprawie spirytusu oraz innych jeszcze rzeczy oraz, że jeśli zatrzyma go policja to powinien się przyznać, bo B. W. (1) nie może wskazać osób z którymi faktycznie handlował. Dalej wyjaśnił, że na to przystał, bo on powiedział, że dostanie karę finansową, którą B. W. (1) później zapłaci, lecz obecnie gdy B. nie żyje chciał powiedzieć jak było naprawdę. Oskarżony wyjaśnił dalej, że wyjaśnienia złożone przez niego wcześniej są nieprawdziwe, nie kupował żadnego spirytusu, B. był dobrym kolegą, dlatego postanowił mu pomóc w tej sprawie, pomoc polegała na tym, że B. nie miał problemów ze strony osób, z którymi faktycznie handlował. Ponadto wyjaśnił, że mieszkał na ul. (...), z babcią, która wcześniej handlowała spirytusem, zmarła na początku 2014r i może ona kupowała spirytus od B. oraz, że babcia raczej nie korzystała z jego telefonu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. W. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym, albowiem są one spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny, a w szczególności w zeznaniach B. W. (1) oraz materiałach niejawnych zgromadzonych w postępowaniu. Zauważyć należy, iż te wyjaśnienia korelują w pełni z zeznaniami B. W. (1) i uzupełniają je poprzez podanie szczegółów, których B. W. (1) nie podał w swojej relacji.

Sąd uznał za kompletnie niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego R. W. (1) złożone w postępowaniu sądowym, albowiem są one nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, kłamliwe i nie wytrzymują krytyki w świetle powołanych wyżej dowodów. Wersja przedstawiona przed Sądem przez oskarżonego jest absurdalna, albowiem brak jakichkolwiek podstaw by uwierzyć, iż dobrowolnie przyznał się do popełnienia przestępstw, których w rzeczywistości nie popełnił czyniąc to jedynie na prośbę dobrego kolegi. Uzasadnienie tej prośby – obawa przed

wskazaniem przez B. W. (1) prawdziwych nabywców spirytusu – również jest kompletnie niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego. Na uwagę zasługuje również to, że oskarżony wykorzystuje fakt śmierci innych osób po to, aby uwiarygodnić swoją wersję. O postawie oskarżonego i kłamliwości jego wyjaśnień złożonych przed Sądem najlepiej świadczy fakt, iż posunął się nawet do przerzucenia grożącej mu odpowiedzialności na swoją nieżyjącą babcie.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony R. W. (1) nabywał od B. W. (1) uprzednio nielegalnie odkażony spirytus, a następnie sprzedawał go odbiorcom indywidualnym, przy czym działalność tą prowadził nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Z wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z tego, jakiego rodzaju alkohol nabywa oraz z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość spirytusu zakupionego przez oskarżonego Sąd oparł się na relacji B. W. (1), z której wynika jednoznacznie, iż było to 400 litrów.

Oskarżony R. W. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdającym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego R. W. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXI i LXXXII części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M. i Ż., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 400 litrów uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości w kwocie łącznej nie mniejszej niż 19.046 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 400 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony R. W. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, znaczna ilość nabytego towaru.

Oskarżony R. W. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony R. W. (1) nabywał i sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tą działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytym wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego w postaci nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci

alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego R. W. (1) w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony R. W. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji nabycia i sprzedaży wyrobów akcyzowych w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 19.046 zł. W ten sposób oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 2 kks.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony R. W. (1) z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu co najmniej kilkakrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał w miarę regularnie. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony R. W. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Jako osoba dojrzała znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 400 litrów,

wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażania alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego R. W. (1) jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywiście jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstwa skarbowego. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych napojów spirytusowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilku- lub kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego R. W. (1) również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tego przestępstwa oskarżony R. W. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczy. Oskarżony wiedział doskonale, że napoje spirytusowe pochodzą z nielegalnego źródła, uzyskane zostały w wyniku odkażania, a ich sposób produkcji nie spełniał wymogów określonych przez przepisy.

Jak wskazano wcześniej oskarżony R. W. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował nabywanie w/w wyrobów i ich sprzedaż kolejnym odbiorcom, prowadził w tym zakresie działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanego powyżej przestępstwa skarbowego jak i przestępstwa powszechnego. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, uprzednią karalność. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę częściowe przyznanie się do winy.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu R. W. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks - karę 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 90 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód z prac dorywczych i ma na utrzymaniu dziecko. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy. Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego. Winny ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 90 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Biorąc pod uwagę postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w tym przypadku. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonego R. W. (1) przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonego, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonego.

Sąd oddał oskarżonego na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Dają dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postawy oskarżonego i umożliwi mu podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Sąd na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu R. W. (1) na poczet orzeczonej grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu (...) przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny.

Orzeczenie o obciążeniu oskarżonego kosztami jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.260 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

23. ZARZUTY OPISANE W PUNKTACH LXXXIV, LXXXV i LXXXVI POSTAWIONE OSKARŻONEMU M. W. (1)

(punkt 108 sentencji wyroku)

W 2009 roku oskarżony M. W. (1) zajmował się działalnością polegającą na nielegalnym odkażaniu spirytusu. Działalność tą prowadził w nieustalonym miejscu na terenie Polski, najprawdopodobniej na terenie Ł. lub w jej okolicach. Oskarżony M. W. (1) nabywał z nieustalonego źródła spirytus, który był skażony związkami chemicznymi i poddawał ten spirytus procesom chemicznym w toku, których usuwano zastosowane wcześniej skaźniki. Tak uzyskany alkohol był następnie sprzedawany przez oskarżonego M. W. (1) odbiorcom poza jakąkolwiek ewidencją. W drugiej połowie 2009 roku oskarżony A. H. (1) uzyskał informację, iż oskarżony M. W. (1) zajmuje się tym nielegalnym procederem i skontaktował się z nim. Po ustaleniu ceny, za jaką oskarżony M. W. (1) oferował nielegalnie odkażony spirytus, umówili się na dostawy tego wyrobu oskarżonemu A. H. (1) po złożeniu przez niego telefonicznie zamówień. Następnie oskarżony A. H. (1) kontaktował się z oskarżonym M. W. (1) lub z oskarżonym R. K. (1), który współpracował z oskarżonym M. W. (1), zamawiał odpowiednią ilość nielegalnie odkażonego spirytusu i umawiał się co do miejsca odbioru towaru. Towar był dostarczany w ten sposób, że przywożono go na miejsce wskazane przez oskarżonego A. H. (1). Towar był przywożony bądź do garażu znajdującego się w C., którym dysponował oskarżony A. H. (1) bądź w inne miejsce, np. bezpośrednio do odbiorców, którzy nabywali te wyroby od oskarżonego A. H. (1). Dostawy były realizowane przez oskarżonego R. K. (1) i R. M. (1). Po otrzymaniu towaru oskarżony A. H. (1) przekazywał oskarżonemu M. W. (1), za pośrednictwem dostawcy, odpowiednią kwotę tytułem zapłaty za nielegalnie odkażony spirytus.

W dniu 23 kwietnia 2010 roku oskarżony M. W. (1) wysłał do oskarżonego A. H. (1) ostatnią dostawę nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości 3.000 litrów, a dokładne ustalenia w tym zakresie poczyniono w części dotyczącej oskarżonego A. H. (1).

Łącznie w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku oskarżony M. W. (1) dokonał oczyszczenia oraz odkażenia skażonego spirytusu bez wymaganego przepisami zezwolenia w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów wytwarzając alkohol etylowy. Wartość tego spirytusu wynosiła co najmniej 500.000 zł. Wytworzony spirytus, a więc wyrób akcyzowy bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej został następnie sprzedany przez oskarżonego M. W. (1) (kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego 880.896 zł).

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1) k. 76 – 78, 1670- 1673 tom 9, 2033 - 2036 tom 10, 3137 tom 16, 4569 tom 23, 4921 tom 25, zeznania świadków: G. C. k. 4821 – 4829, 4830 – 4835, 4836 – 4845, 4846 – 4850, 4916 – 4919, 5389, 8211 – 8212, P. S. (1) k. 2634, 7968, D. S. k. 2636, 7883, D. K. (3) k. 2638, 7721, A. K. (1) k. 2640, 7721, M. P. (1) k. 3265, 7790, protokół przeszukania k. 572 – 574, 1039 – 1042 t. 6, protokół oględzin k. 2940 – 2957 t. 15, k. 2242 – 2254 t. 11, 2850 – 2869, 2873 – 2894 t. 15, 2931 – 2939 t. 15, sprawozdanie z analizy kryminalnej k. 4124 – 4195, informacja odnośnie wysokości akcyzy k. 5166 – 5168 t. 26, informacje i decyzje k. 8863 – 8872, 8874, 8879 – 8884, 8886, odpis aktu oskarżenia k. 9414 – 9432, materiały niejawne zgromadzone w toku postępowania znajdujące się w Kancelarii Tajnej)

Oskarżony M. W. (1) był karany przez Sąd (dane o karalności k. 8439 – 8440)

Oskarżony M. W. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W postępowaniu przygotowawczym oskarżony wyjaśnił, że nie zna osoby o imieniu i nazwisku A. H. (1), ani żadnej osoby o imieniu A. pochodzącej z C. lub osoby posługującej się pseudonimami (...), (...), nie miał żadnego związku z handlem nielegalnymi wyrobami akcyzowymi w postaci odkażonego spirytusu oraz wyrobów tytoniowych, a od 3,5 roku prowadzi działalność gospodarczą związaną z prowadzeniem warsztatu samochodowego oraz wynajmem samochodów dostawczych i jest to jego jedyne źródło dochodu. Dalej wyjaśnił, że zna człowieka o imieniu i nazwisku R. M. (1), która pewien czas temu wypożyczył od niego należącego do niego busa, R. M. (1) przyjechał do niego na firmę tzn. w Ł. przy ul. (...), poprosił go o wynajem samochodu dostawczego i oskarżony wynajął mu, podpisali umowę wynajmu samochodu m-ki (...), i ten samochód nie wrócił w umówionym okresie czasu w związku z czym zgłosił ten fakt na policji i nie wiedział do czego miał wykorzystać klient ten samochód. Podał też, że R. M. (1) wcześniej wypożyczał od niego samochody raz lub dwa razy. Oskarżony wyjaśnił, że spośród telefonów zabezpieczonych w jego domu tylko dwa należały do niego i do jego żony - telefon m-ki (...) w srebrnej obudowie wykonanej z metalu, a do jego należał telefon m-ki (...) koloru czerwonego – rozsuwany, natomiast pozostałe telefony, które zostały zatrzymane podczas przeszukanie w jego

domu nie są jego własnością. Oskarżony wyjaśnił, że nie wie do kogo należą te telefony, znalazł je na swojej posesji w niedzielę, dzień przed przeszukaniem, sprzątając po sobotnim „grillu”, leżały na trawie za jego domem niedaleko ogrodzenia. Oskarżony podał, że na tej imprezie była jego siostra A. W., jego kolega M. P. (1), jego kuzynka P. F., S. Z. (2) oraz P. O.. Dalej podał, że znana mu jest osoba o imieniu i nazwisku R. K. (1), jest to jego kuzyn, ale nie wiedział, czy R. K. (1) kiedykolwiek mógłby zajmować czy uczestniczyć w procederze związanym z handlem spirytusem.

W postępowaniu sądowym oskarżony wyjaśnił, że nie wiedział wcześniej co R. M. (1) mógł przewozić tym samochodem i nie miał żadnych domysłów w tym zakresie, oraz, że nigdy nie współpracował i nie handlował żadnym alkoholem z osobami wymienionymi w akcie oskarżenia.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. W. (1), albowiem są one kłamliwe, zmierzają jedynie do uniknięcia odpowiedzialności karnej i nie wytrzymują krytyki w świetle dowodów, na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy, jak też w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą zapisy rozmów telefonicznych zgromadzone w materiałach niejawnych (w tym zakresie bliższe ustalenia zawarte są w części niejawnego uzasadnienia). Dowody te przeczą jego twierdzeniu, iż nie prowadził rozmów telefonicznych z oskarżonym A. H. (1), jak też, że nie dostarczał mu nielegalnie odkażonego spirytusu. Zauważyć należy, iż w kontaktach zapisanych w jednym z telefonów oskarżonego M. W. (1), który został zatrzymany w dniu jego zatrzymania, zapisany był numer telefonu, którym posługiwał się oskarżony A. H. (1) (nr 514 372 316 k. 2875). Z kolei analiza połączeń zapisanych w pamięci tego telefonu świadczy jednoznacznie o tym, że oskarżony M. W. (1) kontaktował się z oskarżonym A. H. (1). Wyjaśnieniom oskarżonego przeczą też relacje oskarżonego A. H. (1), na których oparł się Sąd ustalając stan faktyczny sprawy. Analizę tych wyjaśnień poczyniono w części dotyczącej oskarżonego A. H. (1). Oskarżony A. H. (1) dokładnie opisał okoliczności nabywania spirytusu od oskarżonego M. W. (1), sposób kontaktu z nim, cenę za jaką nabywał od niego spirytus, kłopoty związane z wadliwością dostarczanego towaru. Oskarżony A. H. (1) wskazał też, że numer telefonu do oskarżonego M. W. (1) (518 840 694) miał zapisany w swoim telefonie pod hasłem (...). Z kolei z analizy telefonu R. M. (1) zatrzymanego w trakcie dostawy spirytusu w dniu 23.04.2010 roku wynika, iż w swoim telefonie miał również zapisany numer oskarżonego M. W. (1) pod hasłem (...). Zbieżność ta nie jest przypadkowa. Dodać należy, iż z numeru oskarżonego M. W. (1) (518 840 694) w dniu 23.04.2010 roku o godz. 07.34 wysłano wiadomość tekstową do oskarżonego R. K. (1) zawierającą numer telefonu oskarżonego A. H. (1). Z kolei z wyjaśnień oskarżonego A. H. (1) wynika, iż kierowca pilotujący dostawę w dniu 23.04.2010 roku, a więc oskarżony R. K. (1), skontaktował się z nim telefonicznie tego dnia w sprawie ustalenia dokładnego miejsca dostawy. Okoliczności te świadczą jednoznacznie o tym, iż to oskarżony M. W. (1) był organizatorem dostawy, którą zamówił oskarżony A. H. (1). W świetle tych dowodów nie budzi też wątpliwości, iż to właśnie z oskarżonym M. W. (1) kontaktował się wcześniej oskarżony A. H. (1) i u niego zamawiał nielegalnie odkażony spirytus, o czym szczegółowo wyjaśnił. W świetle powyższych okoliczności oczywistym jest również, że R. M. (1) dysponował w dniu 23.04.2010 roku samochodem (...) należącym do oskarżonego M. W. (1) zgodnie z jego wolą i na jego polecenie, a sporządzona umowa wynajmu tego samochodu miała stanowić tylko zabezpieczenie na wypadek zatrzymania R. M. (1) przez organy ścigania.

Kompletnie niewiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego odnośnie telefonów znalezionych w jego mieszkaniu. Historia o przypadkowym znalezieniu tych telefonów za ogrodzeniem swojej posesji jest absurdalna i w żaden sposób nie może zostać uwzględniona. Analiza zawartości tych telefonów i połączeń z nich wykonywanych świadczy jednoznacznie o tym, iż należały one do oskarżonego M. W. (1). Wyjaśnieniom tym przeczą również zeznania świadków: P. S. (1), D. S., D. K. (3), A. K. (1), M. P. (1), z których wynika, że osoby te nie pozostawiły swoich telefonów na posesji oskarżonego w okolicznościach przez niego wskazanych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: P. S. (1), D. S., D. K. (3), A. K. (1) i M. P. (1), albowiem są one zgodne, spójne i logiczne. Bark jest jakichkolwiek okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość zeznania tych świadków.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. K. (2), albowiem pozostają one w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi przez Sąd, Jest dla Sądu oczywistym, iż J. K. (2) jako osoba zatrudniona w firmie oskarżonego M. W. (1), zapewne na jego polecenie podtrzymywał wersję o wypożyczeniu samochodu (...) R. M. (1). Wersja ta nie wytrzymuje krytyki w świetle powyższej analizy.

Powyższe okoliczności prowadzą do oczywistego wniosku, iż oskarżony M. W. (1) prowadził nielegalną działalność w zakresie oczyszczania oraz odkażania skażonego spirytusu bez wymaganego przepisami zezwolenia, po czym tak uzyskany alkohol etylowy sprzedawał oskarżonemu A. H. (1) oraz innym odbiorcom. Oskarżony prowadził tę działalność nielegalnie, nie zgłaszając żadnym organom skarbowym jej prowadzenia. Opisane powyżej dowody świadczą jednoznacznie, iż zdawał sobie doskonale sprawę z nielegalności tego procederu. Jeśli chodzi o ilość spirytusu, który oskarżony odkażył, a następnie sprzedał to Sąd poczynił te ustalenia głównie w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1), jak też materiały niejawne. Przyjęta w opisie stanu faktycznego ilość spirytusu to ilość, jaką z pewnością oskarżony M. W. (1) odkażył, a następnie sprzedał.

Oskarżony M. W. (1) działał w normalnej sytuacji życiowej, jako osoba dojrzała psychicznie, posiadająca pewien zasób doświadczenia życiowego i społecznego, mimo możliwości dochowania wierności prawu nie zachował się zgodnie z prawem. Czyni to oskarżonego zdatnym do przypisania winy.

W związku z tym Sąd uznał oskarżonego M. W. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXIV, LXXXV i LXXXVI części wstępnej wyroku) za winnego tego, że w okresie od co najmniej września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w nieustalonym miejscu na terenie Polski, w C., R. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, używał niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci skażonego spirytusu w ten sposób, że poprzez zastosowanie substancji chemicznej oczyszczał oraz odkażał skażony spirytus znacznej wartości w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów wytwarzając alkohol etylowy, bez wymaganego przepisami zezwolenia, a następnie tak uzyskany nielegalnie odkażony spirytus wprowadzał do obrotu sprzedając go jako spirytus spożywczy, a więc dokonywał zbycia wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów i w ten sposób uchylał się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie łącznej nie mniejszej niż 880.896 zł, jednocześnie wprowadzał do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonemu stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż oskarżony M. W. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, którym obejmował hurtowe oczyszczanie oraz odkażanie skażonego spirytusu i jego sprzedaż kolejnym odbiorcom. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż oskarżony M. W. (1) prowadził w tym zakresie rozległą działalność, która stanowiła dla niego istotne źródło dochodu. O zamiarze oskarżonego świadczą: cykliczność podejmowanych przez niego czynności, duża ilość odkażonego i sprzedanego spirytusu. Na ten czyn oskarżonego składało się szereg zachowań, które wypełniają znamiona różnych przestępstw lub przestępstwa skarbowego.

Oskarżony M. W. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 kks. Oskarżony sprzedawał wyroby akcyzowe bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu, a więc alkoholu etylowego (co wykazano we wcześniejszej części). Prowadząc tę działalność uchylał się od opodatkowania, gdyż nie ujawniał właściwym organom jego przedmiotu i podstawy.

Zauważyć należy, iż będący przedmiotem tego czynu towar w postaci alkoholu etylowego, stanowią wyrób akcyzowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108 poz. 626 z

późn. zm.). Wynika to wprost z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 w/w ustawy oraz załącznika nr 1 do w/w ustawy. Z kolei art. 8 w/w ustawy stanowi, iż przedmiotem opodatkowania akcyzą są m.in.: produkcja wyrobów akcyzowych, nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych, sprzedaż wyrobów akcyzowych, nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Nie ulega wątpliwości, iż w tym katalogu mieszczą się czynności dokonywane przez oskarżonego w postaci sprzedaży wyrobu akcyzowego w postaci alkoholu etylowego, co do którego nie zapłacono akcyzy. Czynności, które wykonywał oskarżony podlegały, więc opodatkowaniu podatkiem akcyzowym. Zauważyć należy, iż nie ma znaczenia, że oskarżony nie prowadził działalności w zakresie obrotu towarami objętymi akcyzą i nie składał we właściwych urzędach zgłoszenia w tym zakresie. Oczywistym jest, że oskarżony podejmował te czynności bez żadnej podstawy prawnej, bez zachowania warunków i form określonych przepisami prawa, a więc była to działalność nielegalna. Art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 roku o podatku akcyzowym stanowi, bowiem, iż czynności lub stany faktyczne, o których mowa m.in. w art. 8 ust. 1-5 (a więc m.in. wymienione powyżej działania oskarżonego) są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. Dodać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony. Fakt nielegalności działań oskarżonego w zakresie obrotu towarami akcyzowymi nie zwalniał ich od opodatkowania podatkiem akcyzowym, a co za tym idzie na oskarżonym spoczywał obowiązek uiszczenia takiego podatku. To stanowisko znajduje też oparcie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 22.11.2011 roku, sygn. IV KK 270/11 (Orzecznictwo Sądu Najwyższego w Sprawach Karnych rok 2011, Nr 1, poz. 2168).

Powyższa analiza prowadzi do wniosku, iż oskarżony M. W. (1) jest podmiotem przestępstwa z art. 54 kks. Spoczywał na nim obowiązek ujawnienia właściwym organom skarbowym przedmiotu i podstawy opodatkowania, a więc dokonywanych transakcji sprzedaży wyrobu akcyzowego w postaci alkoholu etylowego. Oskarżony nie ujawnił tych czynności, nie składał deklaracji podatku akcyzowego i nie wpłacał kwot podatku akcyzowego, należnych z tytułu obrotu w/w wyrobami akcyzowymi. W efekcie uchylania się od opodatkowania oskarżony spowodował uszczuplenie podatku akcyzowego. Kwota uszczuplonego podatku akcyzowego wyniosła co najmniej 880.896 zł. W ten sposób oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 kks.

Kwota narażonego na uszczuplenie podatku akcyzowego wyniosła 880.896 zł, a więc była to duża wartość, gdyż przekraczała pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia, jakie obowiązywało w chwili popełnienia tego czynu przez oskarżonego (kwiecień 2010 roku – 1.317 zł). Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Transakcje te oskarżony zawierał co najmniej przez okres 8 miesięcy i w tym okresie czasu wielokrotnie sprzedawał z zyskiem w/w wyroby akcyzowe. Dochód jaki osiągał z tej działalności, biorąc pod uwagę ilość towaru, jakim obracał, musiał stanowić istotną część jego dochodów. Nie ulega również wątpliwości, iż dochód ten osiągał regularnie, gdyż zysk ze sprzedaży osiągał kilka lub nawet kilkanaście razy w miesiącu. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks. Zauważyć należy, iż wyeliminowano z kwalifikacji prawnej pkt 5 tego artykułu, albowiem brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie, co szczegółowo zostanie omówione w części uzasadnienia odnoszącej się do zarzucanego oskarżonym przestępstwa z art. 258 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość nabytych i sprzedanych wyrobów akcyzowych. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu

– za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego również na podstawie art. 6 § 2 kks.

Oskarżony M. W. (1) działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył. Jako osoba dojrzała, prowadząca wcześniej działalność, znał spoczywające na nim obowiązki związane z należnościami podatkowymi, jak też znał zasady dotyczące obrotu wyrobami akcyzowymi. Oskarżony z pewnością miał świadomość, że z uwagi na prowadzoną działalność spoczywa na nim i innych podmiotach obowiązek ujawniania przedmiotu i podstawy opodatkowania, lecz tego nie czynił.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było używanie niezgodnie z przeznaczeniem wyrobu akcyzowego w postaci skażonego spirytusu w ten sposób, że poprzez zastosowanie substancji chemicznej oczyszczał oraz odkażał skażony spirytus znacznej wartości w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów wytwarzając alkohol etylowy, bez wymaganego przepisami zezwolenia. Spirytus, który odkażał oskarżony stanowił alkohol etylowy wcześniej skażony, co wykazano we wstępnej części uzasadnienia. Oskarżony miał świadomość, iż nie posiada zezwolenia na wykonywanie takich czynności. Alkohol etylowy, który oskarżony wytworzył w ten sposób miał znaczną wartość, gdyż jego szacunkowa wartość przekraczała 500.000 zł. Wynika to w oczywisty sposób z porównania wysokości podatku akcyzowego, którego oskarżony nie uiścił po sprzedaży tych wyrobów. Jednocześnie z popełnienia tego przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, a zastosowanie mają tu uwagi poczynione przy analizie przestępstwa skarbowego.

Ponadto oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym przypadku karalnym zachowaniem oskarżonego było wprowadzanie do obrotu w/w spirytusu, a więc napojów spirytusowych w ilości nie mniejszej niż 18.500 litrów, wytworzonych niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.). Jak zauważono wcześniej alkohol etylowy, który był przedmiotem tego przestępstwa został uzyskany w efekcie usunięcia z jego składu związków stosowanych do skażenia alkoholu etylowego, a więc poprzez jego odkażenie. Proces ten był przeprowadzany nielegalnie, bez zachowania warunków określonych odpowiednimi przepisami. Niewątpliwie był to, więc napój spirytusowy w rozumieniu art. 42 ust. 1 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). Przedmiotowy spirytus zawierał więcej niż 15% alkoholu i choć formalnie nie nadawał się on do spożycia to był sprzedawany przez oskarżonego jako alkohol spożywczy nadający się do konsumpcji i w takim też charakterze był nabywany przez dalszych odbiorców. W związku z tym spirytus będący przedmiotem tego postępowania wypełniał definicję napoju spirytusowego określoną w art. 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15.01.2008 roku w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Sprzedając taki napój spirytusowy oskarżony wprowadzał go do obrotu. Zgodnie z poglądami przyjętymi w doktrynie przyjmuje się, iż na gruncie w/w ustawy przez wprowadzanie do obrotu rozumie się każdą czynność polegającą na puszczeniu w obieg określonych środków lub artykułów przez sprzedaż detaliczną lub hurtową, przekazanie nieodpłatne, przechowywanie, przewóz i inne czynności związane z dostarczeniem ich do odbiorcy. Oczywistym jest, że działanie oskarżonego polegające na sprzedaży spirytusu kolejnym odbiorcom stanowiło wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 42 ust. 1 w/w ustawy. Jak zaznaczono już wcześniej oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu z czynności sprzedaży w/w spirytusu, a co za tym idzie jego zachowanie wypełniało znamiona przestępstwa opisanego w art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539). W tym zakresie nastąpiła zmiana kwalifikacji prawnej w porównaniu do zarzutu aktu oskarżenia, gdzie zachowanie to zostało zakwalifikowane jako

przestępstwo z art. 42 ust. 1 i 3 w/w ustawy. W ocenie Sądu bezzasadne jest powoływanie ust. 1, skoro art. 42 ust. 3 w/w ustawy w swojej treści wprost odwołuje się tylko do ust. 1 tego artykułu.

Ponadto w akcie oskarżenia opisane powyżej czyny oskarżonego zakwalifikowano jako dwa odrębne przestępstwa: z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) oraz z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353). W ocenie Sądu stanowią one jeden czyn zabroniony, albowiem jak wskazano wcześniej oskarżony obejmował swoim zamiarem hurtowe oczyszczanie oraz odkażanie skażonego spirytusu i jego sprzedaż kolejnym odbiorcom. Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstw określonych w dwóch przepisach ustaw karnych pozakodeksowych – art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) oraz art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353), a więc mamy do czynienia z kumulatywnym zbiegiem przepisów i koniecznym było powołanie art. 11 § 2 kk w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu. Ponadto cykliczność uzyskiwania dochodów z tego nielegalnego procederu świadczy o tym, że oskarżony z popełnienia tego przestępstwa skarbowego uczynił sobie stałe źródło dochodu. Zastosowanie mają tu uwagi poczynione wcześniej przy analizie przestępstw skarbowych. W ten sposób oskarżony działał w warunkach opisanych w art. 65 § 1 kk.

Oskarżony działał z góry powziętym zamiarem, którym obejmował stały udział w nielegalnym procederze o czym świadczy ilość odkażonego sprzedanego spirytusu. Ponadto oskarżony działał w krótkich odstępach czasu – za takie bowiem należy uznać w tym przypadku odstępy kilkunastodniowe pomiędzy poszczególnymi transakcjami. Te okoliczności nakazują zakwalifikować zachowanie oskarżonego również na podstawie art. 12 kk.

Również w przypadku tych przestępstw oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, albowiem miał świadomość charakteru procederu, w którym uczestniczył.

Jak wskazano wcześniej oskarżony M. W. (1) dopuścił się opisanego powyżej czynu działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Te działania oskarżonego wypełniały znamiona opisanych powyżej przestępstw skarbowych jak i przestępstw powszechnych. Mamy, więc do czynienia z konstrukcją idealnego zbiegu przestępstw przewidzianą w art. 8 § 1 kks i obowiązkiem Sądu było zastosowanie tej konstrukcji do czynów przypisanych oskarżonemu.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonego, znaczną ilość wyrobów, którymi obracał, uprzednią karalność oskarżonego. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących przemawiających na korzyść oskarżonego.

Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonemu M. W. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12a ust. 2 i art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z dnia 11 kwietnia 2001 r. nr 31 poz. 353) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk - karę 2 lat pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks – karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 500 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego dochody. Oskarżony uzyskuje dochód w wysokości 2,500 zł i ma na utrzymaniu 2 dzieci. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, a więc w dolnej granicy.

Te kary zdaniem Sądu są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Winny one spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonego przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsza wykonaniu podlega tylko kara orzeczonej wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 500 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi 70 złotych.

Ponadto na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu M. W. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia (...) do dnia (...).

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. Na opłatę złożyły się kwota 400 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 7.000 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). Na wydatki złożyły się: przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii grafologicznej w kwocie 391 zł (k. 4057), przypadająca na oskarżonego część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca na oskarżonego część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł, koszt stawiennictwa świadków, których zeznania dotyczyły tylko oskarżonego M. W. (1) w kwocie 560,40 zł (k. 7741, 7792, 7793, 7890).

24. KARA WYMierzona OSkarżonym J. Z. (2) I K. Z. (1)

(punkt 114 sentencji wyroku)

W odniesieniu do oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) złożony został jedynie wniosek Prokuratora o sporządzenie uzasadnienia wyroku odnośnie punktu 114 sentencji wyroku, a więc w zakresie wymierzonej kary łącznej. W związku z tym, zgodnie z treścią art. 423 § 1a kpk Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wnioski dotyczyły, a więc do kwestii kar wymierzonych oskarżonym J. Z. (2) i K. Z. (1).

Oskarżeni J. Z. (2) i K. Z. (1) nie byli karani przez Sąd (dane o karalności k. 8427, k. 8426).

W punkcie 112 sentencji wyroku Sąd uznał oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXVIII i XC oraz XCII i XCIV części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w okresie od stycznia 2010 roku do 23 kwietnia 2010 roku w M., D. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnianego przestępstwa stałe źródło dochodu, poprzez nabycie, a następnie sprzedaż wyrobów akcyzowych bez oznaczeń znakami polskiej akcyzy skarbowej w postaci uprzednio nielegalnie odkażonego spirytusu w ilości nie mniejszej niż 800 litrów uchylali się od opodatkowania nie ujawniając właściwym organom jego przedmiotu i podstawy, czym narazili Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego małej wartości, w kwocie łącznej nie mniejszej niż 38.093 zł, jednocześnie wprowadzali do obrotu w/w spirytus, a więc napoje spirytusowe w ilości nie mniejszej niż 800 litrów, wytworzone niezgodnie z warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi dla nich w przepisach wydanych na podstawie art. 2-5 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 roku (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), przy czym przyjmuje, iż zachowania przypisane oskarżonym stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8 § 1 kks stanowiący przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz stanowiący przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks.

W punkcie 113 sentencji wyroku Sąd uznał oskarżonych J. Z. (2) i K. Z. (1) (w ramach czynów opisanych w punktach LXXXIX oraz XCIII części wstępnej wyroku) za winnych tego, że w lutym 2010 roku w M., działając wspólnie i

w porozumieniu, nabyli od ustalonej osoby podrobione urzędowe znaki wartościowe w postaci 500 podrobionych znaków skarbowych akcyzy w celu puszczenia ich w obieg to jest występku z art. 313 § 2 kk.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę nagminność tego typu przestępstw, cykliczność działania oskarżonych. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność każdego z oskarżonych.

W punkcie 112 sentencji wyroku Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonym J. Z. (2) i K. Z. (1) następujące kary:

- za przestępstwo z art. 42 ust. 3 Ustawy z dnia 18 października 2006 roku o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208 z 2006 r. poz. 1539) w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk - kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks w związku z art. 6 § 2 kks przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 kks – kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 90 stawek.

Ustalając wysokość stawki dziennej grzywny wymierzonej za przestępstwo skarbowe, Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonych, ich dochody. Oskarżona J. Z. (2) osiąga obecnie dochód w wysokości 2.000 zł. Oskarżony K. Z. (1) osiąga obecnie dochód w wysokości 2.000 zł. W związku z tym Sąd ustalił wysokość jednej stawki dziennej na kwotę po 70 zł w przypadku każdego z oskarżonych, a więc w dolnej granicy.

Ponadto Sąd orzekł, iż zgodnie z art. 8 § 2 i 3 kks, jako surowsze wykonaniu podlegają tylko kary orzeczone wobec oskarżonych za przestępstwo skarbowe w wymiarze po 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości po 90 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej grzywny wynosi po 70 złotych.

W punkcie 113 sentencji wyroku Sąd uznał za stosowne wymierzyć oskarżonym J. Z. (2) i K. Z. (1) kary po 3 miesiące pozbawienia wolności.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w punkcie 114 sentencji wyroku, Sąd wymierzył oskarżonym J. Z. (2) i K. Z. (1) kary łączne pozbawienia wolności w wymiarze po 8 miesięcy. Ta kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonych. Winna ona spełnić cele w zakresie prewencji indywidualnej i powstrzymać oskarżonych przed kolejnymi niezgodnymi z prawem zachowaniami, jak również cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę postawę sprawców, ich właściwości i warunki osobiste, dotychczasową niekaralność, Sąd uznał, iż mimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności oskarżeni będą przestrzegali porządku prawnego i nie popełnią ponownie przestępstwa. Biorąc pod uwagę okoliczności i charakter czynu Sąd uznał iż trzyletni okres próby będzie wystarczający w przypadku każdego z oskarżonych. Podejmując decyzję o skorzystaniu z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd, zgodnie z art. 4 § 1 kk, zastosował wobec oskarżonych przepisy kodeksu karnego dotyczące tego dobrodziejstwa, które obowiązywały w dacie popełnienia czynu, a więc do dnia 30 czerwca 2015 roku. Jest oczywiste, że przepis art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku był względniejszy dla oskarżonych, gdyż pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym 2 lat, podczas, gdy w myśl obecnie obowiązującego art. 69 kk górna granica kary pozbawienia wolności, co do której można zastosować warunkowe zawieszenie wynosi 1 rok. Również inne przepisy dotyczące warunkowego zawieszenia wykonania kary obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 roku były względniejsze dla oskarżonych.

Sąd oddał oboje oskarżonych na okres próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten jest środkiem o charakterze indywidualno - prewencyjnym, mającym na celu zapewnienie prawidłowego przebiegu okresu próby i pełni rolę swoistego uzupełnienia warunkowego zawieszenia kary. Dają dodatkową gwarancję prawidłowego ukształtowania postaw oskarżonych i umożliwi im podjęcie normalnego funkcjonowania w społeczeństwie zgodnego z porządkiem prawnym.

Orzeczenie o kosztach jest konsekwencją skazania. W przypadku każdego z oskarżonych na opłatę złożyły się: kwota 180 zł (opłata od wymierzonej kary pozbawienia wolności) i kwota 1.260 zł (opłata od wymierzonej kary grzywny). W przypadku każdego z oskarżonych na wydatki złożyły się: przypadająca na każdego z oskarżonych część należności za wydanie opinii dot. wyrobów akcyzowych w kwocie 826,93 zł (k. 3866), koszt karty karnej w kwocie 30 zł, przypadająca każdego z oskarżonych część należności za zwrot kosztów dojazdu świadków w kwocie 19,75 zł (k. 8813, 8833, 7793), ryczałt za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i sądowym w kwocie 1,37 zł.

25. ZARZUT POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA Z ART. 258 KK POSTAWIONY WSZYSTKIM OSKARŻONYM

Oskarżonemu A. H. (1) postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 258 § 3 kk polegającego na tym, że w okresie od września 2009 roku do 23 kwietnia 2010 roku w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, założył i kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej.

Wszystkim pozostałym oskarżonym postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk polegającego na tym, że w C., R., J., M., Z. i A. woj. (...) i innych miejscowościach na terenie kraju, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. H. (1) mającej na celu popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstw skarbowych, w szczególności wprowadzanie do obrotu gospodarczego odkażonego spirytusu przemysłowego jako spirytusu spożywczego oraz dokonywanie obrotu wyrobami tytoniowymi bez oznaczeń polskim znakami akcyzy skarbowej. Różnice występowały jedynie co do okresu brania udziału w tej grupie, które określono indywidualnie dla każdego z oskarżonych.

W ocenie Sądu brak jest podstaw do przypisania wszystkim oskarżonym występującym w tej sprawie przestępstwa z art. 258 kk.

We wcześniejszych częściach uzasadnienia poczyniono szczegółowe ustalenia odnośnie procedury, jakim zajmowali się poszczególni oskarżeni i odwołać się w tym miejscu należy do tych ustaleń, jak też poczynionych tam analiz i ocen dowodów.

Na podstawie tych ustaleń można stwierdzić, iż oskarżony A. H. (1) nabywał nielegalnie odkażony spirytus w ilościach hurtowych od oskarżonego M. W. (1) oraz od A. S. (2). Nawiązanie kontaktu pomiędzy oskarżonym A. H. (1), a oskarżonym M. W. (1) odbyło się w ten sposób, że oskarżony A. H. (1) od nieustalonej osoby uzyskał informację, iż oskarżony M. W. (1) dysponuje takim wyrobem akcyzowym, pozyskał jego numer telefonu, po czym skontaktował się z nim. Następnie oskarżony A. H. (1) kontaktował się z oskarżonym M. W. (1), zamawiał odpowiednią ilość nielegalnie odkażonego spirytusu i umawiał się co do miejsca odbioru towaru. Towar był dostarczany w ten sposób, że przywożono go na miejsce wskazane przez oskarżonego A. H. (1), po czym przekazywał on oskarżonemu M. W. (1) zapłatę za dostarczony spirytus. Oskarżeni A. H. (1) i M. W. (1) utrzymywali tylko kontakt telefoniczny, a jedynie ustalenia między nimi dotyczyły ilości zamawianego spirytusu, jego ceny i miejsca dostawy. Jedną z osób, które dostarczały ten towar oskarżonemu A. H. (1) był oskarżony R. K. (1), który w tym zakresie wykonywał polecenia oskarżonego M. W. (1). Nielegalnie odkażony spirytus oskarżony A. H. (1) sprzedawał następnie swoim odbiorcom.

Ponadto oskarżony A. H. (1) uzyskał kontakt do nieustalonego mężczyzny, który oferował do sprzedaży wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej. Po ustaleniu z nim warunków sprzedaży, oskarżony A. H. (1) zamawiał telefonicznie określoną ilość papierosów, które były mu dostarczane we wskazane przez niego miejsca. Po otrzymaniu towaru oskarżony A. H. (1) przekazywał dostawcy odpowiednią kwotę tytułem zapłaty za papierosy. Następnie oskarżony sprzedawał te papierosy w ten sam sposób, jak nielegalnie odkażony spirytus.

Osobami, które nabywały nielegalnie odkażony spirytus i wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej w postaci papierosów przywożonych nielegalnie na teren Rzeczypospolitej Polskiej od oskarżonego A. H. (1) byli oskarżeni: M. B. (1), Z. B., A. C. (1), G. J., K. J. (1), Ł. K. (1), M. H. (1), M. S. (1), T. S. (1), B. W. (1). W przypadku każdej z tych osób odbywało się w ten sposób, że uzyskiwali oni numer telefonu oskarżonego A. H. (1) lub spotykali go na jednym z targowisk, umawiali się z nim co do nabywania w/w wyrobów akcyzowych, po czym składali telefonicznie zamówienia, umawiali się w określonych miejscach z oskarżonym A. H. (1), odbierali od niego towar i płacili mu odpowiednią cenę. Następnie oskarżeni ci sprzedawali te wyroby swoim klientom za odpowiednią cenę.

Oskarżony M. H. (1) sprzedawał te wyroby akcyzowe oskarżonym: M. B. (2), M. D. (1), S. K. (1), K. M. (1), A. P. (1), R. P. (1), S. Z. (1). W przypadku każdej z tych osób odbywało się w ten sposób, że uzyskiwali oni numer telefonu oskarżonego M. H. (1) lub spotykali go na jednym z targowisk, umawiali się z nim co do nabywania w/w wyrobów akcyzowych, po czym składali telefonicznie zamówienia, umawiali się w określonych miejscach z oskarżonym M. H. (1), odbierali od niego towar i płacili mu odpowiednią cenę. Osoby te nie wiedziały gdzie oskarżony M. H. (1) nabywa wyroby akcyzowe, nie znały oskarżonego A. H. (1), a często i siebie wzajemnie.

Oskarżeni T. S. (1) i M. S. (1) uzyskali numer telefonu oskarżonego A. H. (1) od oskarżonego M. H. (1). Wyroby akcyzowe, które nabywali od oskarżonego A. H. (1) sprzedawali następnie M. D. (1), S. K. (1), A. P. (1). Kontakt z tymi osobami uzyskali od oskarżonego M. H. (1), który zaprzestał w pewnym momencie udziału w obrocie nielegalnie odkażonym spirytusem.

B. W. (1) sprzedawał te wyroby akcyzowe oskarżonym: M. C., J. L. (1), R. W. (1), J. Z. (2), K. Z. (1). Sprzedaż odbywała się w identyczny sposób, jak w przypadku oskarżonego M. H. (1). Osoby te nie wiedziały gdzie B. W. (1) nabywa wyroby akcyzowe, nie znały oskarżonego A. H. (1), a często i siebie wzajemnie.

Jeśli chodzi o oskarżonego S. H. (1), to spośród osób objętych niniejszym postępowaniem znał on jedynie B. W. (1), któremu użyczył swoich pomieszczeń i dla którego przechowywał tytoń oraz nielegalnie odkażony spirytus.

Jeśli chodzi o oskarżonego A. S. (1) to spośród osób objętych niniejszym postępowaniem znał on jedynie B. W. (1), któremu dostarczał podrobione znaki towarowe w postaci nakrętek do butelek wódki.

Jeśli chodzi o oskarżonego D. K. (1) to jego rola polegała na tym, że na prośbę oskarżonego M. H. (1) uzyskał numer telefonu oskarżonego A. H. (1), po czym skontaktował ze sobą obu oskarżonych i pomagał przy 5 dostawach spirytusu dla oskarżonego M. H. (1) realizowanych przez oskarżonego A. H. (1). Oskarżony D. K. (1) nie znał pozostałych osób objętych niniejszym postępowaniem.

Oskarżony G. B. (1) znał od dłuższego czasu oskarżonego Ł. K. (1) i sprzedał mu w styczniu wyroby tytoniowe bez oznaczeń polskimi znakami akcyzy skarbowej. Oskarżony G. B. (1) nie znał pozostałych osób objętych niniejszym postępowaniem.

Jak wynika z powyższego pomiędzy oskarżonymi brak było jakichkolwiek bliższych powiązań, ich relacje sprowadzały się do relacji sprzedawca – nabywca. Pomędzy nimi zawierane były transakcje, których przedmiotem były wyroby akcyzowe, a płatność za nabywane towary następowała niezwłocznie. Bliższe powiązania występowały tylko pomiędzy oskarżonymi M. W. (1) i R. K. (1), a wynikały one z tego, że oskarżony R. K. (1) wykonywał dla oskarżonego M. W. (1) usługi transportu spirytusu do oskarżonego A. H. (1). Brak jest jednak bliższych danych na temat łączących ich powiązań.

Oceniając relacje oskarżonych A. H. (1) i M. W. (1) stwierdzić należy, iż była to również relacja sprzedawca – nabywca. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż byli oni równorzędnymi partnerami, zawierali co jakiś czas transakcje kupna – sprzedaży nielegalnie odkażonego spirytusu, za który oskarżony A. H. (1) uiszczal odpowiednią cenę. Oskarżony A. H. (1) nie brał żadnego udziału w procederze odkażania spirytusu prowadzonym przez oskarżonego M. W. (1), nie znał jego szczegółów, miejsca prowadzenia, dokładnego sposobu odkażania ani innych osób zajmujących się tym. Z kolei oskarżony M. W. (1) nie brał żadnego udziału w sprzedaży nielegalnie odkażonego spirytusu przez

oskarżonego A. H. (1), nie znał jego odbiorców, ceny, za jaką był dalej sprzedawany, nie brał udziału w żadnych rozliczeniach.

Zgodnie z poglądami przyjętymi w orzecznictwie „karalnym jest udział tylko w takiej grupie przestępczej, której struktura cechuje się wymaganym przez kodeks karny zorganizowaniem. Progiem karalnego zorganizowania grupy przestępczej będzie istnienie między jej członkami chociażby niewysokiego, ale widocznego stopnia powiązań organizacyjnych i hierarchicznych. Z tym, że wystarczająca jest świadomość owych powiązań organizacyjnych i hierarchicznych w odniesieniu do określonych członków grupy w zakresie dotyczącym tych członków” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 20.01.2016 roku, II AKa 328/15, LEX nr 2008333). „Niezbędnym elementem grupy przestępczej, o której mowa w art. 258 § 1 k.k., jest pewien poziom jej zorganizowania, stąd dla stwierdzenia istnienia takiej grupy niezbędne jest ustalenie choćby niewysokiego stopnia powiązań organizacyjno-hierarchicznych pomiędzy jej członkami, zatem stwierdzenie elementów statycznych niezależnych od elementów dynamicznych. Rodzaj tych więzi może być rozmaity, lecz zawsze należy do nich wyodrębnić ośrodek decyzyjny (przywództwo), powiązań między jej członkami oraz form nadających tej grupie elementy trwałości. Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie łączy ich żadna struktura.” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 05.10.2015 roku, II AKa 134/15, LEX nr 1927536).

W świetle powyższych orzeczeń brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, iż w/w oskarżeni występujący w niniejszej sprawie tworzyli grupę przestępczą w rozumieniu art. 258 kk. Pomędzy tymi osobami nie było żadnego powiązania, nie były w żaden sposób zorganizowane, nie wspominając już o jakiegokolwiek hierarchii pomiędzy nimi. Zauważyć należy również, iż oskarżeni nawet nie działali wspólnie i w porozumieniu, gdyż każdy z nich dopuszczał się własnego czynu zabronionego, który był niezależny od działania pozostałych oskarżonych i ponoszonej przez nich odpowiedzialności. Pomędzy oskarżonymi nie występował żaden podział ról, który mógłby świadczyć o ich współdziałaniu. Tym bardziej brak podstaw do stwierdzenia, iż ktokolwiek z nich wydawał polecenia innym oskarżonym, co jest elementem konstruktywnym grupy przestępczej. Każdy z oskarżonych działał na swój rachunek i we własnym interesie niezależnie od pozostałych. Sąd uznał, więc iż oskarżeni występujący w niniejszej sprawie nie tworzyli grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 kk i brak podstaw do przypisania im odpowiedzialności za popełnienie takiego przestępstwa.

Zauważyć jeszcze należy, iż bez znaczenia jest fakt, że część z oskarżonych przyznała się do popełnienia tego czynu. To przyznanie się nie było poparte z ich strony żadnymi wyjaśnieniami, które faktycznie wskazywałyby, iż tworzyli oni grupę przestępczą z pozostałymi oskarżonymi. Wręcz przeciwnie, po złożeniu oświadczenia o przyznaniu się do tego czynu stwierdzali oni, że nie znają większości z pozostałych oskarżonych, a ich rola ograniczała się do nabywania wyrobów akcyzowych i ich sprzedaży na własną rękę. Analiza wyjaśnień oskarżonych odnoszących się stricte do tego zarzutu nie ma, więc większego znaczenia w świetle poczynionych powyżej przez Sąd ustaleń na podstawie całokształtu materiału dowodowego ocenionego jako wiarygodny.

Mając na uwadze powyższe Sąd uniewinnił oskarżonego A. H. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 258 § 3 kk, a oskarżonych: M. B. (1), Z. B., G. B. (1), M. B. (2), M. C., A. C. (1), M. D. (1), S. H. (1), G. J., K. J. (1), D. K. (1), R. K. (1), S. K. (1), Ł. K. (1), J. L. (1), K. M. (1), A. P. (1), R. P. (1), M. H. (1), M. S. (1), T. S. (1), A. S. (1), R. W. (1), M. W. (1), J. Z. (2), K. Z. (1) i S. Z. (1) od popełnienia zarzucanych im czynów z art. 258 § 1 kk.

Orzeczenie o kosztach w tym zakresie jest konsekwencją uniewinnienia oskarżonych.

26. OCENA ZEZNAŃ POZOSTAŁYCH ŚWIADKÓW

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: Ł. U., G. C., B. W. (1), K. O., J. O., R. K. (4), A. B., J. K. (1), P. C., J. P. (1), T. M. (1).

Świadkowie: Ł. U., K. O., J. O., R. K. (4), A. B., J. K. (1), P. C., J. P. (1), T. M. (1) – nie byli w żaden sposób zainteresowani w sprawie, złożyli zeznania znajdujące potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w postępowaniu. Brak

jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania prawdziwości ich relacji, a nadto w toku postępowania nie pojawiły się żadne okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość szczerłość zeznań świadków.

Jeśli chodzi o zeznania B. W. (1) to w pełni zasługują one na uwzględnienie. Świadek podał w swoich zeznaniach istotne okoliczności proceduru polegającego na obrocie nielegalnym spirytusem, jak też podrobionymi znakami towarowymi i znakami akcyz. W swoich relacjach ujawnił też terminologię jaka była stosowana w rozmowach telefonicznych pomiędzy osobami zamieszkanymi w ten proceder. Podkreślić należy, że jego zeznania znajdują pełne potwierdzenie w zapisach rozmów zgromadzonych w materiałach niejawnych, jak też w analizie połączeń telefonicznych, jakie wykonywał z oskarżonymi, z którymi współpracował.

Jeśli chodzi o świadka G. C. to jego zeznania nie budzą żadnych wątpliwości. Zauważyć należy, iż świadek ten nie miał żadnego interesu w złożeniu zeznań obciążających oskarżonych, podał dokładne okoliczności proceduru, w którym uczestniczył, jak też wskazał osoby biorące w nim udział. W swoich zeznaniach G. C. podał też okoliczności identyfikujące dokładnie osobę oskarżonego A. H. (1), dotyczące miejsca, do którego dostarczał spirytus, jak też produktów, którymi handlował oskarżony (odzież). Brak jest jakichkolwiek okoliczności, które poddawałyby w wątpliwość zeznania tego świadka. Zauważyć należy, iż Sąd oceniając zeznania tego świadka wziął pod uwagę to, że składał on je wcześniej jako podejrzany w innej sprawie, lecz okoliczność ta nie rzutuje negatywnie na tą ocenę. Fakt skrucy osoby, której postawiono zarzuty nie jest okolicznością, która wpływałaby negatywnie na przyznanie tym relacjom atrybutu wiarygodności. Brak jest podstaw do przyjęcia, iż relacje te zostały wymuszone lub by zostały one podyktowane przez organy ścigania. Dodać należy, iż zeznania świadka G. C. znajdują potwierdzenie w całości materiału dowodowego sprawy.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka L. R. w zakresie, w jakim przyznał, iż nabywał papierosy bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Niewiarygodne jest natomiast jego twierdzenie, iż akurat od oskarżonego Ł. K. (1) nie nabywał papierosów skoro jego numer telefonu był zarejestrowany jako łączący się z numerem oskarżonego Ł. K. (1).

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka K. L. (1) w zakresie, w jakim przyznał, iż w październiku 2009 roku dostarczył spirytus do C., do jednego z garaży. W tym zakresie jego zeznania znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy, a w szczególności w wyjaśnieniach oskarżonego A. H. (1), które Sąd uznał za wiarygodne. W pozostałym zakresie zeznania K. L. nie zasługują na uwzględnienie, albowiem nie wytrzymują one krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków: R. M. (1), A. S. (2), S. M. (1) i M. B. (5), albowiem są one kłamliwe, mają na celu uniknięcie odpowiedzialności w innych toczących się przeciwko nim postępowaniach, jak też nie wytrzymują krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz materiału dowodowego, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny.

Jeśli chodzi o świadka R. M. (1) to są one niewiarygodne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, jak i pozostałym materiałem dowodowym, na którym oparł się Sąd ustalając stan faktyczny. Wersja świadka o przypadkowym zabraniu ładunku rozcieńczalnika jest absurdalna i oczywistym, jest, że ta wersja oraz dokument w- z zostały przygotowane na wypadek zatrzymania przez Policję. Zeznaniom świadka przeczą wyjaśnienia oskarżonego A. H. (1), które Sąd uznał za wiarygodne. Ponadto analiza zawartości telefonów komórkowych R. M. (1) i R. K. (1) wskazuje jednoznacznie, iż kontaktowali się przed zatrzymaniem i zmierzali w jednym kierunku, przy czym osobą wskazującą drogę był oskarżony R. K. (1).

Zeznaniom świadka A. S. (2) przeczą zeznania świadka G. C., który dokładnie opisał rolę A. S. (2) w odkażaniu spirytusu i dostarczaniu go m.in. oskarżonemu A. H. (1).

Zeznaniom świadka S. M. (1) przeczą zeznania świadka G. C., który dokładnie opisał rolę S. M. (1) w dostarczaniu spirytusu m.in. oskarżonemu A. H. (1). Kompletnie niewiarygodne jest twierdzenie S. M., iż nie widział, jaki towar przewozi, albowiem nie wytrzymuje ono krytyki w świetle zasad doświadczenia życiowego, jak też w świetle tego, że, jak wynika z przeprowadzonych dowodów, często dochodziło do wylewania się przewożonego spirytusu, co wiązało

się również z wydzielaniem intensywnej woni przez ten wyrób. Ponadto z zeznań świadka P. C. wynika, iż S. M. (1) dostarczał mu nielegalnie odkażony spirytus, co również przeczy zeznaniom S. M..

Zeznaniom świadka M. B. (5) przeczą zeznania świadka G. C., który dokładnie opisał rolę M. B. (5) w odkażaniu spirytusu i dostarczaniu go m.in. oskarżonemu A. H. (1).

Jeśli chodzi o następujących świadków: E. M. (1), P. O., K. R. (1), M. P. (2), D. K. (4), S. C., A. R., W. S., K. C., J. M. (1), M. G. (1), M. G. (2), M. U., J. P. (2), P. B., A. L. (2), W. H., A. H. (5), W. B. (2), D. B., M. P. (3), A. P. (2), J. S. (2), J. S. (3), W. W. (2), M. W. (5), G. G. (4), Z. S., E. S. (1), W. W. (3), E. S. (2), A. P. (3), M. M. (6), E. M. (2), T. K., J. D., S. S. (2), J. M. (2), B. B. (6), J. S. (4), M. D. (4), S. K. (3), P. K., M. M. (7), S. H. (4), J. L. (3), R. G. (1), B. J., J. K. (3), K. S., R. G. (2), M. K. (2), I. M., J. K. (4), S. P., B. G., I. P., M. P. (4), K. R. (2), J. S. (5), Z. H., T. M. (2), Z. P. (2), J. W., M. H. (4), D. K. (5), W. G., G. B. (3), O. S., W. Z., Z. O., A. A. (5), M. S. (3), P. M., A. M., T. P. (2), S. M. (3), A. H. (6), P. S. (2), J. Ż., D. G., S. K. (4), A. K. (2), to ich relacje nie miały one znaczenia dla poczynienia ustaleń dowodowych w niniejszej sprawie. Świadkowie Ci nie posiadali informacji na temat okoliczności istotnych z punktu widzenia przedmiotu niniejszej sprawy.